Director:
ALBERT SÁEZ

el 45 aniversari

elPeriódico

Preu: 2 €

DIJOUS
4 de juliol del 2024

EDICIÓ CATALÀ
CAT

Edició digital:
ELPERIODICO.CAT

'Tour de force' de María Hervás al Grec amb una obra que dura 24 hores. P. 34 I 35

LA PVPC AFECTA 8 MILIONS D'USUARIS, INCLOSOS ELS CONSUMIDORS VULNERABLES

La nova tarifa regulada encareix la llum un 13% en sis mesos

Des de l'1 de gener, el cost de l'electricitat ha deixat d'estar vinculat només al mercat diari per incloure també referències a productes a termini, fet que ha provocat un augment del preu final

PANORAMA | P. 16

Zowy Voeten

Primer viatge del catamarà amb les autoritats a bord.

Un bus nàutic per al Port Vell

Dos nous catamarans elèctrics revolucionen la mobilitat del port de Barcelona amb la connexió del Moll de Drassanes i el de Llevant PERSONES | P. 32

El Govern canviarà la llei per facilitar que els veïns puguin vetar un pis turístic

TEMA DEL DIA | P. 2 A 5

PEDERÀSTIA

Exalumnes dels Escolapis acusen d'abusos nou sacerdots

PERSONES | P. 26 I 27

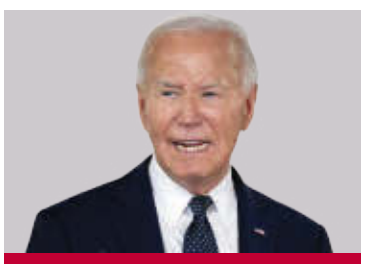

Biden s'aferra a la candidatura malgrat la greu crisi oberta pel seu estat

PANORAMA | P. 8

El Maremagnum obre un mercat gastronòmic per atraure el client local

PERSONES | P. 31

lanzarotecaliente.com

Tema del dia :
Sector immobiliari

Jordi Otix

Pancartes contra els pisos turístics pengen dels balcons d'un edifici de vivendes a Barcelona.

La llei garantirà als veïns poder vetar un pis turístic

El Govern reformarà la normativa de propietat horitzontal perquè l'opinió de l'escala sigui «determinant» a l'hora d'autoritzar una vivenda de vacances ● L'Executiu també limitarà el lloguer temporal en un decret que preveu aprovar ja

GABRIEL SANTAMARINA
Madrid

El Govern prepara dos canvis normatius per tal de regular el lloguer temporal i el turístic. Isabel Rodríguez, ministra d'habitatge i Agenda Urbana, va anunciar ahir, d'una banda, una «reforma quirúrgica» de la llei de propietat horitzontal per donar poder de veto als veïns a l'hora d'instal·lar una vivenda de vacances i, de l'altra, l'aprovació al Consell de Ministres d'un decret llei que obligui a justificar la causa en la firma d'un contracte de mitja estada.

L'Executiu ja està obtenint també suports entre els diferents grups polítics per fer una reforma, que la ministra va definir com a «quirúrgica», de la llei de propietat horitzontal. «Volem empoderar els veïns, que sigui determinant l'opinió dels propietaris per implantar una activitat econòmica a les seves finques. Garantir el dret d'autorització o de veto a aquest tipus d'activitats econòmiques», va matisar Rodríguez, que va anunciar que mantindrà trobades amb les plataformes en línia, afectats i agents socials per redactar el canvi normatiu.

A més, està prevista la creació d'una plataforma única en la qual constaran tots els immobles llogats en modalitat turística, que es lloguen en plataformes com Airbnb o Booking. Aquesta s'espera que estigui a punt abans del final de l'any vinent, tot i que la directiva europea que obliga a crear-la permet fer-ho fins al desembre del 2026, i que aquesta inclogui, no només turístics, sinó també pisos de lloguer temporal.

Els contractes temporals es legislaran també en el reial decret que prepara l'Executiu, que està previst que s'aprovi al Consell de Ministres abans de final d'estiu. Amb la reforma es pretén evitar que els propietaris evitin les restriccions dels contractes habituals, regulats en la llei d'arrendaments urbans, passant-los a mitja estada, regits per normativa civil. «Volem tramitar-ho amb rapidesa en el si del Govern, donant-hi tota la celeritat possible, respectant la participació pública», va assenyalar Rodríguez. El text inclourà la definició de causalitat i quins contractes sí que poden adscriure's a aquesta modalitat, a més de quines condicions o requeriments se'ls exigeixen a aquesta mena d'immobles, com el parament o el mobiliari que han d'incloure. El reial decret inclourà un desenvolupament normatiu de l'article 3 de la llei d'arrendaments urbans, tot i que no requerirà una reforma en si d'aquesta norma.

Malgrat els nous límits que s'introduiran en els lloguers temporals, la ministra d'Habitatge i Agenda Urbana va defensar la se-

Perspectives de lloguer temporal a Espanya

25.000
són els llits de l'oferta de lloguer flexible que s'espera que Espanya superi abans del 2027, segons l'informe *Estat i tendències del 'flex living'*, elaborat per la firma de consultoria immobiliària Atlas Reial Estate.

11.885
són els llits operatius actualment en les diferents fórmules a totes les ciutats. La xifra inclou des de *coliving*, enfocat en un perfil d'edat més baix, fins a *smart living* o *corporate living*, els dos apartaments de mitja estada enfocats a professionals de més edat i lloguer a empreses, respectivament.

10.650
són els apartaments en marxa a Madrid, que concentrarà el 71,5% del total de l'oferta de nova construcció en els pròxims anys. València i Màlaga compten amb 1.673 i 775 unitats projectades, respectivament.

va utilitat: «És necessari establir tots els mecanismes per no burlar la llei d'arrendaments urbans, però, al seu torn, salvaguardar els allotjaments de temporada per al que són: persones que per qüestions laborals o acadèmiques requereixen durant un temps un lloguer diferent de la seva residència habitual. Serà necessari acreditar aquesta causalitat: per exemple, una estada d'un o dos mesos per un festival cultural, de nou per un curs escolar, o de més d'un any per un treball d'investigació. Igual com per a un contracte ordinari se'ns pot requerir la nòmina, als temporals s'exigirà que es justifiquin els motius».

Mercat tensionat

Amb aquesta mesura, Rodríguez confia a posar fre al que passa en nombroses localitats turístiques espanyoles, en les quals molts pisos es lloguen de setembre a juny en modalitat de temporal i durant l'època estival en turística. «Aquest fenomen tensa el mercat del lloguer tradicional i provoca increments de preus», va concloure la ministra.

Diverses organitzacions i sindicats van reaccionar arran dels anuncis de la ministra. El Consell General dels Col·legis Oficials d'Agents de la Propietat Immobiliària d'Espanya (COAPI), en un comunicat, va celebrar «que l'expressat pel ministeri coincideix en gran manera amb les propostes que al seu dia els agents immobiliaris van fer arribar al Govern per evitar el frau en el sector del lloguer de temporada». «És molt important que no es modifiqui la legislació, sinó que únicament es porti a terme un desplegament reglamentari per a la preservació del lloguer de temporada», van assegurar en la mateixa nota.

Per la seva banda, Carlos Bravo, secretari de Polítiques Públiques i Protecció Social de Comissions Obreres (CCOO), es va mostrar insatisfet amb el resultat perquè la seva proposta era que els temporals estiguessin limitats a sis mesos prorrogables per sis més. «El Ministeri de Vivenda no ha portat cap proposta per escrit. Hem emplaçat el Govern a tenir un text perquè el grup de treball pugui continuar treballant», va explicar Bravo. ■

El lloguer turístic i el temporal tenen en comú que no es destinen a un ús com a vivenda habitual, però a partir d'aquí les diferències són notables, inclosa la regulació. Per això, hi ha qui intenta eludir els límits que regeixen l'arrendament tradicional o vacacional fent-lo passar per temporal.

Les múltiples cares del lloguer

AGUSTÍ SALA
Barcelona

S'acostumen a fer servir de manera indiferent i fins i tot es confonen, però una cosa és el lloguer de temporada i una altra diferent el turístic. El punt de connexió per intentar ordenar i regular aquestes activitats és quan s'utilitza el lloguer temporal per exercir en realitat una activitat econòmica com a apartament de vacances o quan s'ocupa la figura del temporal per eludir els límits al preu del lloguer fixats per la llei de vivenda en zones denominades *tensionades* i que, per ara, només aplica la Generalitat a Catalunya. De fet, l'Administració catalana ja va intentar tapar aquests buits mitjançant un decret en el qual es regulava també l'arrendament d'habitacions i no va prosperar al Parlament.

1

La regulació. El lloguer temporal està regulat en la llei d'arrendaments urbans (LAU). En concret, a partir de l'article 3 d'aquesta norma referida a l'«arrendament per a l'ús diferent de vivenda». En la norma no s'especifica cap mínim o límit de temps, que s'haurà de respectar en funció del que estableixi el contracte entre les parts. En qualsevol cas, aquests lloguers queden fora dels límits en el preu que hi ha establerts en la llei de vivenda.

El lloguer de vacances, per la seva banda, és una activitat econòmica exercida per una empresa o particular i està subjecte als requisits i obligacions de cada ajuntament o comunitat autònoma. Està exclòs de la llei d'arrendaments urbans, tal com estableix l'apartat I de l'article 5 d'aquesta norma: «Cessió temporal de l'ús de la totalitat d'una vivenda moblada i equipada en condicions d'ús immediat, comercialitzada o promocionada en canals d'oferta turística o per qualsevol altra manera de comercialització, i realitzada amb finalitat lucrativa, quan estigui sotmesa a un règim específic, derivat de la seva normativa sectorial turística».

Manu Mitru

Dos turistes davant el portal d'un bloc de vivendes.

2

La durada. En el cas del lloguer turístic, l'estada no pot superar els 31 dies, tot i que hi ha algunes autonomies en les quals es pot arribar als dos mesos. El més comú són una, dues o tres nits, caps de setmana i ponts festius. En canvi, l'arrendament de temporada és per un període de temps més llarg però que no supera els 12 mesos. Aquest tipus de lloguer ofereix una flexibilitat que permet als propietaris llogar els seus immobles per períodes que generalment no superen l'any de durada i als inquilins ocupar una vivenda per un temps limitat sense haver de comprometre's a un contracte de llarga durada.

3

La finalitat. El lloguer de temporada se sol portar a terme per cobrir determinades finalitats. Pot ser per allotjar un o diversos estudiants durant el curs lectiu que estiguin fora del seu lloc de procedència, treballadors desplaçats que han de viure de manera temporal en una ciutat o propietaris de pisos que necessiten allotjar-se en una altra vivenda mentre es duen a terme obres a la seva habitual. En canvi, el lloguer turístic o de vacances es fa amb motius exclusivament turístics, sense que hi hagi una finalitat en particular tan concreta com la de l'arrendament de temporada.

4

Els serveis. La vivenda per a ús turístic sol estar completament equipada per cobrir les necessitats dels inquilins de curtes estades. Al seu torn, es comercialitza en canals especialitzats com Booking o Airbnb i ofereix serveis addicionals com ara neteja o bugaderia. A diferència del lloguer de temporada, el contracte serà obligatori només a les comunitats autònomes que així ho determinen. ■

Sector immobiliari

Els experts dubten que les mesures del Govern abarateixin el lloguer

Els analistes advoquen per augmentar l'oferta i donar més seguretat jurídica als propietaris

Zowy Voeten

Turistes amb maletes pel centre de Barcelona, el juny passat.

AGUSTÍ SALA
Barcelona

Pedaços, solucions ràpides per a un problema estructural, el de la vivenda de lloguer. El cas és que la demanda sobrepassa amb escreix l'oferta disponible i una part d'aquesta es desvia cap a alternatives més rendibles, com els arrendaments de temporada o els turístics, una cosa a la qual el Govern central pretén posar límit. Però ¿servirà això per abaratir els lloguers, disparats en els últims anys?

José García-Montalvo, catedràtic d'Economia i professor a la Universitat Pompeu Fabra (UPF) i investigador de la Barcelona Graduate School of Economics i de l'Institut Valencià d'Investigacions Econòmiques (IVIE), opina que les veritables solucions han de sorgir d'augmentar l'oferta. I això es fa per dues vies: amb més construcció de pisos per arrendar però, sobretot, amb millores en la seguretat jurídica per als propietaris.

«¿Algú es pregunta per què hi ha propietaris que opten pel lloguer de temporada quan el de residència habitual té més avantatges fiscals?», planteja aquest expert. I és perquè, al seu entendre, els lloguers de temporada solen comptar amb clients de més poder adquisitiu o que és més segur que paguin (directius, treballadors expatriats, estudiants dels quals responen els pares, etc.)

No només construir més

De la mateixa manera s'expressa el president de l'Associació de Promotors de Catalunya (Apce), Xavier Vilajoana. «Tothom pensa que els del sector volem que es construeixi més, però no es tracta només d'això sinó de la suma de molts factors», que inclouen des de reforçar la seguretat jurídica per als propietaris a la col·laboració publicoprivada o l'agilitació de tràmits. En el mercat del lloguer, a més, més del 80% dels amos són petits propietaris i, en molts casos, suporten hipoteques, per la qual cosa la seva prioritat és cobrar la renda cada mes, adverteix.

I és que és en la seguretat jurídica en què se centra, per exemple, el recent document presentat pel Cercle d'Economia, en què s'advocava pel lloguer concertat com es fa amb la sanitat o l'educació, fet que evitaria que tots els costos recaiguessin sobre el propietari. Mitjançant aquest sistema com a solució a curt termini, el propietari oferiria a les administracions la seva vivenda a preus inferiors a canvi de la seguretat en el cobrament de la renda. També en l'augment de l'oferta es va centrar un altre estudi de l'entitat Barcelona Global, en què es proposava un pla urgent per mobilitzar 25.000 vivendes a l'àrea metropolitana de Barcelona.

> Els promotors adverteixen que el límit de rendes ha provocat la retirada de pisos del mercat

En el que coincideixen molts analistes és que la limitació de les rendes, inclosa a la llei de vivenda i que per ara només aplica la Generalitat a Catalunya, pot resultar contraproduent i fins i tot provocar retirada d'oferta que opta per alternatives més rendibles com els lloguers turístics. Vilajoana recorda una enquesta entre els seus associats, que representen el 90% del sector i «el 50% han paralitzat inversions que tenien previstes en el mercat de lloguer». En resum, l'efecte resulta ser el contrari del que es perseguia.

La veritat és que la regulació dels lloguers de temporada o un control més gran dels pisos turístics «és només una gota al mar», segons García Montalvo, que recorda que per cada oferta de lloguer, que a més s'està reduint a Barcelona, hi ha més de 100 demandants. En tot cas, García Montalvo alerta del risc d'introduir més tràmits a l'exigir documentació per justificar que es requereix una residència durant menys d'un any. ■

Exceltur demana limitar el creixement per evitar l'auge de la turismofòbia

El 'lobby' demana un pacte d'Estat, que inclogui les autonomies, per millorar l'encaix de l'activitat turística a les ciutats

SARA LEDO
Madrid

El sector turístic s'uneix per intentar evitar la turismofòbia. El *lobby* turístic Exceltur va presentar ahir un manifest de 80 propostes d'actuació en cinc eixos, associats a la saturació, la gentrificació, l'ocupació, el medi ambient i la governança, per millorar l'encaix del turisme a les ciutats. El manifest, que compta amb el suport de les principals patronals –hotelers (Cehat), agències de viatges (CEAV), línies aèries (ALA), hotelers (Hostaleria d'Espanya) i lloguer de vehicles (Feneval)– aspira a ser el germen d'un procés col·lectiu de col·laboració publicoprivada per redefinir el model turístic espanyol dels pròxims anys.

«Després de dos anys de bonança és el moment de posar-hi ordre, qüestionar el creixement pel mer fet del creixement, per assegurar que Espanya continuï sent una gran potència turística i sigui el país més competitiu turísticament parlant del món», va resumir el president d'Exceltur, Gabriel Escarrer. L'objectiu de les empreses és ser «autocrítics» en aquells àmbits en els quals poden «contribuir a trobar les solucions» per a un turisme «socialment més sostenible».

Entre les mesures, el *lobby* planteja «posar límit en determinades àrees en què no es pot créixer més» o «erradicar el turisme d'excessos» amb «actuacions per erradicar la il·legalitat i l'intrusisme» –això és, «qualsevol activitat il·legal, des dels pisos turístics als hotels o el transport sense llicència», va assenyalar Escarrer– i posant en valor «els signes d'identitat de molts barris d'Espanya on la proliferació de les vivendes turístiques porta a desaparèixer la fruiteria o la merceria de barri».

El *lobby t*ambé planteja «erradicar els viatges d'estudis, que no són d'estudis, sinó de festa», segons Escarrer, que va defensar que «el turisme de masses i excessos no aporta absolutament res des d'un punt de vista econòmic i social».

Ocupació i medi ambient

A més, advoca per contractar un «més gran nombre de proveïdors de quilòmetre zero» per promoure la riquesa del territori, «millorar les condicions laborals per tenir en compte el salari emocional», «protegir l'entorn i el medi ambient» i «promoure l'edificació sostenible».

La iniciativa, que compta amb el suport de la Secretaria d'Estat de Turisme, que dirigeix Rosario Sánchez, té com a finalitat última aconseguir un «gran pacte d'Estat pel turisme», entre el sector, les comunitats autònomes i el Govern central. ■

Sector immobiliari

Els jutges diuen que Sitges i Vilassar de Mar es van extralimitar en pisos turístics

Dues sentències del TSJC coincideixen a considerar que els dos ajuntaments van envair competències exclusives de la Generalitat

Marc Vila

Estiuejants a la platja de Sitges.

MANUEL ARENAS
Barcelona

La sempre delicada regulació del fenomen expansiu dels pisos turístics també aixeca polseguera jurídica més enllà de Barcelona, on el pla urbanístic respecte a aquest tema ja va rebre fa uns uns anys enrere un revés judicial. A l'espera que el Tribunal Constitucional es pronunciï sobre la nova regulació catalana de pisos turístics, dues sentències del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) –una d'elles molt recent– contra els ajuntaments de dues ciutats costaneres al sud i al nord de la capital, Sitges i Vilassar de Mar, delimiten el terreny de joc de les administracions locals a l'hora de regular l'auge de llicències turístiques en els municipis. Cal tenir en compte, això sí, que les resolucions són prèvies a l'entrada en vigor del decret català recorregut en el Constitucional.

Els precedents judicials, a què ha tingut accés EL PERIÓDICO, tenen rellevància especialment pel cas de Sitges, que és la segona ciutat de la província de Barcelona per darrere de la capital (10.035) amb més nombre de pisos turístics registrats, un total de 1.739 segons les últimes dades del Departament d'Empresa de la Generalitat. A Vilassar en consten 247.

Ordenances municipals

En els dos casos, com a resposta a dos recursos contenciosos administratius interposats per l'Associació d'Apartaments Turístics de Barcelona (Apartur), la conclusió del TSJC és la mateixa: tant Sitges com Vilassar, retreu el tribunal, es van extralimitar en la seva competència per regular els pisos turístics de les seves ciutats, escenari que motiva la nul·litat de més d'una desena d'articles a cada una de les ordenances municipals.

Les casuístiques locals, a més, s'assemblen, més enllà que la sentència de Vilassar és del 3 de maig passat i la de Sitges de fa just un any, el 13 de juny del 2023, i està recorreguda pel consistori davant el Tribunal Suprem. Per exemple, en les dues decisions el TSJC reprèn les ciutats per haver prohibit la venda de llicències turístiques, que pretenia validar-se únicament en casos de transmissió a causa de mort, per envair la competència que la Generalitat desenvolupa a través de la llei catalana de facilitació de l'activitat econòmica.

> L'associació d'apartaments Apartur va interposar recurs contra els dos municipis costaners

> La localitat del Garraf recorrerà davant el Suprem, mentre que la del Maresme accepta la sentència

De fet, la competència exclusiva de la Generalitat en matèria de turisme, prevista a l'Estatut, és un lloc comú del TSJC per justificar l'extralimitació dels consistoris. Aquesta també es predica en d'altres preceptes de les ordenances que acaben decretats nuls, com l'obligació d'aportar una pòlissa de responsabilitat civil de 300.000 euros per registrar una llicència turística; l'obligació dels titulars de la llicència de respondre en 30 minuts a requeriments policials o municipals o el requisit d'acreditar mitjançant un registre que s'ha procedit a una «correcta desinfecció de l'immoble».

On sí que hi ha una diferència ressenyable entre els casos de Sitges i Vilassar de Mar és en l'actitud processal de les dues ciutats litigant contra Apartur. En el cas de Sitges, l'ajuntament va decidir recórrer en cassació la sentència del TSJC davant el Tribunal Suprem, tal com confirma a aquest diari la mateixa alcaldessa del municipi, Aurora Carbonell (ERC), qui defensa la restrictiva regulació local però al seu torn descarta aplicar la *fórmula Collboni* d'eliminar la figura del pis turístic a futur.

No és tal el cas de Vilassar, que no només no ha recorregut la decisió del TSJC sinó que, a més, es va avenir a la demanda d'Apartur acceptant així les seves pretensions, fet que ha permès al consistori limitar a 1.000 euros el pagament de costes processals.

A més de les normes ja exposades, el TSJC també reprova els consistoris per haver-se excedit en el règim sancionador que pretenien aplicar als titulars de llicències turístiques a les seves ciutats. Així, per exemple, els jutges decreten la nul·litat a un article en el qual s'aplica una sanció prevista per a infraccions greus per una conducta que una llei catalana tipifica com a lleu (Sitges), o un altre en el qual se sanciona com a infracció greu «no respondre al telèfon de contacte 24 hores en el termini establert als requeriments dels serveis policials o d'inspecció municipals» per atendre incidències (Vilassar de Mar). ■

Ciutadà i turista

José María Raya

Buscar un pis de lloguer en una àrea urbana és fer un càsting, cosa que tensiona el mercat i els preus. A curt termini, l'oferta de vivendes de lloguer és fixa. O es dedica al lloguer tradicional, o al turístic, o al de temporada. Qualsevol mesura, per tant, que augmenti l'oferta de pisos al mercat de lloguer tradicional és una bona mesura per a aquest segment. Vam sentir fa uns dies Barcelona anunciar l'eliminació el 2028 de les llicències de vivendes turístiques ja concedides. I, s'anuncien mesures per dificultar el lloguer de temporada, per un període màxim d'un any, pensat per a estades d'estudiants o professionals. Aquesta figura ha augmentat molt pes a les grans ciutats en els últims anys. En part perquè vivim en un món cada vegada més globalitzat i, en part, perquè ha sigut una alternativa per als inversors al no estar subjectes a la Llei de Vivenda.

Totes aquestes mesures afavoreixen l'augment de l'oferta de pisos al mercat de lloguer tradicional, una cosa que no fa la regulació de lloguers, que desincentiva l'oferta. A més, són mesures amb cost 0 per al sector públic (tret de pels potencials costos d'inspecció) i un potencial rèdit polític elevat. Fora d'uns quants propietaris, el perjudicat és el turista (que no vota aquí) i el principal beneficiari, a més dels hotels, és el ciutadà cansat del turisme massiu.

Una investigació recent calcula que cada 10 apartaments turístics creen un nou restaurant i 8 llocs de treball. El turisme massiu afavoreix l'ocupació (i el sou) de baixa qualificació. D'altra banda, ¿acceptarem que totes les localitzacions urbanes facin el mateix amb nosaltres? El ciutadà de Barcelona és turista en altres urbs, que sense apartaments turístics haurà de pagar més per allotjar-se. El problema de la vivenda és impossible que se solucioni sense més construcció de vivenda: social i privada. I per a això és necessari més pressupost públic dedicat a la vivenda (dediquem un terç de la mitjana de la UE), un comportament més proactiu de la gestió urbana i més seguretat jurídica. ■

Eleccions al Regne Unit

Els britànics voten en uns comicis marcats per l'atipament amb els 'tories'

Tots els pronòstics suggereixen que l'augment del cost de la vida i el deteriorament dels serveis públics faran caure el Partit Conservador Membres del Govern ja assumeixen en públic la derrota

LUCAS FONT
Londres

El Regne Unit acudeix a les urnes avui en unes de les eleccions generals més decidides dels últims temps. Tots els pronòstics apunten a una aclaparadora victòria del Partit Laborista, que recuperarà previsiblement el poder després de 14 anys de governs del Partit Conservador marcats per les polítiques d'austeritat, el Brexit, les divisions internes i les promeses incomplertes. Segons l'última enquesta de YouGov, publicada ahir, els laboristes obtindrien 431 dels 650 seients a la Cambra dels Comuns, davant els 102 dels conservadors, que registrarien un dels pitjors resultats de la seva història. En cas de confirmar-se, aquesta serà la diferència de representants més gran entre els dos partits des del 1842.

Els *tories* s'enfronten al vot de càstig d'una població colpejada per l'augment del cost de la vida i pel deteriorament dels serveis públics, inclosos la sanitat i l'educació. El primer ministre, Rishi Sunak, ha sigut incapaç de complir el seu objectiu de frenar l'arribada irregular d'immigrants –una de les principals promeses del Brexit– i econòmicament el país avança més a poc a poc del previst, amb un lleuger creixement del 0,7% el primer trimestre de l'any després d'entrar en recessió tècnica a finals de l'any passat. Sunak ha mirat de convèncer els electors amb baixades d'impostos i amb la promesa de reprendre el camí del creixement, però les seves propostes s'han vist entelades per una campanya turbulenta.

La confirmació de la data electoral a finals de maig per part del mateix Sunak, sota una intensa pluja davant el número 10 de Downing Street, va ser un mal presagi del que s'esdevindria a partir de llavors. El primer ministre va aconseguir presentar algunes de les seves propostes els primers dies de la campanya, entre les quals avantatges fiscals per als pensionistes i una nova reducció de les cotitzacions a la Seguretat Social, però la seva decisió d'abandonar abans d'hora els actes de commemoració del Dia D per assistir a una entrevista i els escàndols de les apostes sobre la data electoral –que han esquitxat mitja desena de membres del seu partit– han desviat el focus i han desdibuixat l'estratègia dels *tories* en l'últim tram de la campanya.

Tirar la tovallola

Conscient de la necessitat de passar a l'atac, el Partit Conservador ha apartat el focus de les seves pròpies propostes i ha dedicat els últims dies a alertar sobre els riscos d'una supermajoria del Partit Laborista, cosa que ha sigut interpretada com una manera de tirar la tovallola abans de la celebració dels comicis. Alguns membres del Govern han arribat a reconèixer públicament la derrota, malgrat els intents de Sunak per demostrar que no està tot perdut. «Només necessitem que 130.000 persones canviïn el seu vot i ens donin el seu suport per evitar la supermajoria dels laboristes», va assegurar l'encara primer ministre en un dels seus últims actes de campanya. Està previst, però, que una part important del vot conservador més moderat recaigui en el Partit Liberaldemòcrata, que segons indiquen les últimes enquestes passarà dels 11 representants que té actualment a més de 70.

Sunak ha comptat, com a últim recurs, amb el suport de l'ex primer ministre Boris Johnson, que ha aparcat –temporalment– les diferències amb el seu successor i va participar dimarts en el seu primer acte d'aquesta campanya amb el Partit Conservador. La irrupció de Johnson en el temps de descompte té per objectiu llançar un missatge d'unitat i apel·lar al vot dels electors que van fer la seva confiança a l'ex

Un gat s'atura a la porta de la casa del primer ministre britànic, ahir, el dia abans de les eleccions.

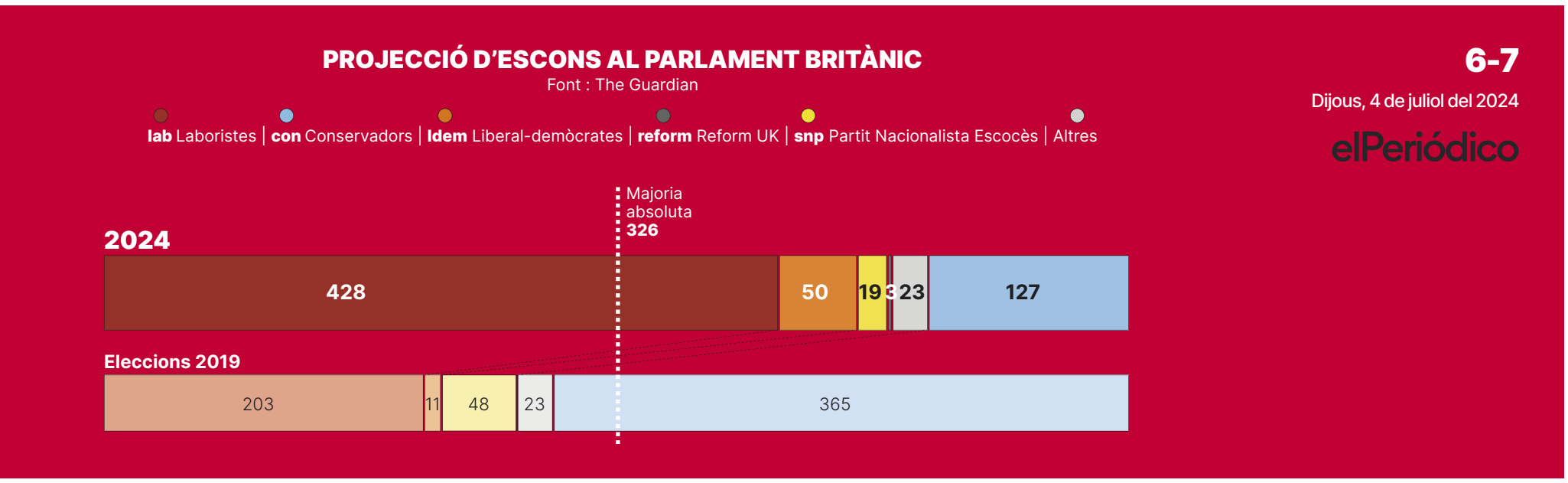

Els laboristes s'acosten al poder amb l'aposta per la moderació

La formació centra més l'estratègia a assenyalar els errors dels governs conservadors que a defensar el seu programa

L. F.
Londres

Totes les enquestes apunten en la mateixa direcció: el Partit Laborista guanyarà les eleccions d'avui al Regne Unit amb una àmplia majoria i tornarà al poder 14 anys després. La formació està aconseguint convèncer una part important dels electors gràcies a una estratègia més centrada a assenyalar els errors dels governs conservadors que a defensar les seves pròpies idees. La prudència i la moderació estan sent les millors armes del seu líder, Keir Starmer, que ha mirat de desvincular-se del seu predecessor en el càrrec, l'esquerrà Jeremy Corbyn, i mostrar la imatge d'un partit renovat capaç d'aportar estabilitat al país.

Starmer ha evitat assumptes sensibles com el Brexit, el canvi climàtic o les polítiques d'identitat de gènere i s'ha dedicat a posar en evidència els fracassos del primer ministre, Rishi Sunak, i dels seus predecessors. Això li ha permès capitalitzar l'atipament que va precedir l'arribada de Sunak al poder. «Boris Johnson i el *Partygate* van acabar amb la confiança de l'electorat, i l'etapa desastrosa de Liz Truss, va provocar un enorme pànic als mercats financers», explica Mark Wickham-Jones, professor de la Universitat de Bristol especialitzat en el Partit Laborista.

Alhora, ha apostat per un gir al centre que li ha servit per atraure aquests votants insatisfets. El Partit Conservador ha mirat de posar en evidència aquest gir i l'ha presentat com un polític poc fiable, recordant que va formar part de l'equip de Corbyn, però Stramer ha aconseguit mostrar-se com un home capaç de portar estabilitat i moderació al país.

Stefan Rousseau / Europa Press

El líder laborista, Keir Starmer, ahir en un acte electoral.

Gir al centre

El partit ha apartat els sectors més escorats a l'esquerra i ha donat més protagonisme a un corrent que aposta per plantejaments pròxims al Partit Conservador en matèria de defensa, seguretat nacional i política exterior. Mostra d'aquest canvi ha sigut la seva posició sobre la guerra a Gaza: Starmer va evitar durant mesos exigir un alto el foc immediat a la Franja i ha insistit en el dret d'Israel a defensar-se dels atacs de Hamàs del 7 d'octubre. El gir cap al centre també s'ha pogut veure en el seu discurs a favor de la responsabilitat fiscal i de la contenció de la despesa. A més, l'elecció com a portaveu econòmica de Rachel Reeves, extreballadora del Banc d'Anglaterra, li ha permès guanyar-se els empresaris, i ha aconseguit mantenir el suport de les classes treballadores amb la promesa de millorar els malmesos serveis públics i no apujar l'impost de la renda ni les cotitzacions a la Seguretat Social.

En el pla migratori, ha tret profit de l'augment d'arribades irregulars pel Canal de la Mànega i ha criticat el pla de deportacions a Ruanda. ■

primer ministre el 2019, malgrat que la seva popularitat va caure en picat després de l'escàndol del *Partygate* i del rebuig que la seva imatge genera entre una part important de l'electorat. Johnson ha insistit en el missatge que el retorn al poder dels laboristes suposarà una pujada d'impostos per a les famílies, malgrat que el líder de la formació, Keir Starmer, ho nega.

A diferència dels conservadors, el final de campanya per al Partit Laborista ha estat exempt de contratemps destacats. Starmer ha aconseguit consolidar el seu gir al centre i ha construït un discurs a favor de la moderació i de l'estabilitat econòmica, alhora que ha evitat també tocar temes polèmics com el canvi climàtic, les polítiques d'identitat de gènere o el Brexit. El líder laborista ha capitalitzat l'atipament de la població després d'una etapa de governs conservadors que ha deixat cinc primers ministres i un país que, en molts aspectes, està en pitjors condicions que quan els *tories* van accedir al poder el 2010. Les enquestes també pronostiquen un gran resultat del partit de Starmer a Escòcia, amb un Partit Nacional Escocès (SNP) en hores baixes després de 17 anys al Govern de la regió.

Més enllà de l'augment del suport a Starmer, gran part del previsible èxit del Partit Laborista avui recaurà en l'auge del partit de dreta populista Reform UK, al qual les enquestes situen com a tercera força amb un 16% dels vots. ■

Andy Rain / Efe

Convulsió al Partit Demòcrata

Biden s'aferra a la candidatura tot i l'agreujament de la crisi pel seu estat

«Em presento. Soc el líder del partit. Ningú em farà retirar», assegura

IDOYA NOAIN
Nova York

«Em presento. Soc el líder del partit. Ningú em farà retirar». Amb aquest missatge pronunciat en una trucada amb el Comitè Nacional Demòcrata ahir el president dels Estats Units, Joe Biden, va mostrar la seva determinació de seguir en la carrera per la reelecció, una continuïtat que ha sigut qüestionada intensament des de la calamitosa actuació del demòcrata en el seu debat amb Donald Trump dijous passat.

Segons filtracions sobre la trucada, a la qual Biden i la vicepresidenta Kamala Harris es van afegir per sorpresa, el president va dir que està «en la cursa fins al final». I Harris, en el centre de les converses sobre un possible relleu, va reafirmar el seu suport al president. «No farem un pas enrere. Seguirem el lideratge del nostre president. Lluitarem i guanyarem».

Mandel Ngan / AFP

El president Joe Biden, en una compareixença a la Casa Blanca, dilluns passat.

Fermesa

Aquest missatge de fermesa ratifica l'enrocament del candidat i és l'últim esforç públic del mandatari i els seus més pròxims aliats per intentar deixar enrere la crisi oberta que, després del debat, ha disparat les preocupacions sobre el seu estat als 81 anys que durant mesos van mostrar molts votants. Arriba a mesura que ell, el seu equip i la seva campanya premen l'accelerador per mirar de contenir l'ansietat, intensificant els contactes de Biden amb líders de la formació, càrrecs electes i donants i la seva agenda del president.

La crisi, però, no només no remet, sinó que s'aguditza. I el mateix Biden, almenys en privat, sembla conscient del moment crític. El demòcrata ha dit a un aliat proper, segons *The New York Times*, que sap que potser no podrà salvar la candidatura. La Casa Blanca va desmentir de forma immediata i com a «absolutament falsa» la informació, titulada de forma una mica enganyosa amb la idea que Biden «sospesa si seguir en la cursa», i va acusar el diari d'haver-li donat només set minuts per fer comentaris abans de publicar.

El rotatiu novaiorquès, però, no era l'únic que oferia la informació. CNN, citant una font també anònima, va assegurar que el demòcrata «ha reconegut en privat que els pròxims dies són crítics per veure si pot salvar la seva campanya de reelecció». I després ABC News, amb dues altres fonts anònimes, reforçava la idea que el president té la «ment oberta» sobre el camí que té al davant, reconeixent els reptes que afronta la seva candidatura.

Els tres mitjans van en la mateixa direcció. Biden sap que els esforços des del debat «no estan funcionant» i que la seva idea de poder superar aquella debacle tornant de nou el focus cap al perill que representa una victòria de Trump no qualla. Sap, també, que seran determinants diversos factors en les pròximes hores i dies: les enquestes, què fan els donants i les seves pròximes aparicions públiques, especialment una entrevista que mantindrà divendres amb George Stephanopoulos a la cadena ABC i actes electorals afegits a la seva agenda per a divendres a Wisconsin i diumenge a Pennsilvània.

> El president assumeix en privat la serietat d'una situació en què creix l'ansietat de polítics i donants

En l'apartat dels sondejos, les notícies no són bones. Ahir el *Times* va publicar una enquesta en què Trump amplia fins a sis punts l'avantatge sobre Biden entre possibles votants, 49% davant 43%. Són tres punts més per al republicà que fa una setmana, abans que tingués lloc el debat. Entre votants registrats el marge és encara més gran: 49% davant 41%. A més, a l'enquesta el 74% el veuen com a massa gran per al càrrec, un 5% més que abans del debat. ■

BARCELONA REGATA CULTURAL
Gran Teatre del Liceu
L'AUDITORI
PALAU DE LA MÚSICA ORFEÓ CATALÀ
CLÀSSICA A LA PLATJA
PLATJA DE SANT SEBASTIÀ
Dijous 11 de juliol, 21h
Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya
Orfeó Català
LUDOVIC MORLOT
Divendres 12 de juliol, 21h
Orquestra del Gran Teatre del Liceu
Cor Infantil de l'Orfeó Català
Cor del Gran Teatre del Liceu
GUSTAVO DUDAMEL
T'agradaria viure el concert des de dalt de l'escenari?
SORTEGEM 8 SEIENTS AL COSTAT DELS MÚSICS!
Deixa'ns les teves dades abans del 7 de juliol i participa-hi!
Vine en transport públic
Metro - L4 - Barceloneta
Bus: V15, V19, 47, 59, D20
Organitzat per
Barcelona Obertura Classic & Lyric
Amb el suport de
Fundació "la Caixa"
Ajuntament de Barcelona
Finançat amb impost turístic
CASA SEAT
HUTCHISON PORTS BEST
Mitjans de comunicació
betevé
elPeriódico
LA VANGUARDIA

Mecal
26ª EDICIÓ I FESTIVAL INTERNACIONAL
DE CURTMETRATGES I ANIMACIÓ DE BARCELONA
27.06 – 07.07.24
MECAL FACTORY
CAN FRAMIS
ENTRADA GRATUÏTA
mecalbcn.org
elPeriódico

Legislatives transcendentals

El macronisme vol constituir un Govern 'arc de Sant Martí' però sense Mélenchon

La majoria presidencial encoratja un Executiu amb socialistes i ecologistes per mirar de frenar l'extrema dreta i rebutja aliar-se amb l'esquerra radical

LETICIA FUENTES
París

«No hi haurà mai una aliança entre nosaltres i La França Insumisa (LFI)», va insistir ahir el primer ministre francès, Gabriel Attal, a tan sols uns dies de la segona volta de les eleccions legislatives, i va reclamar fer una barrera contra l'extrema dreta. En la mateixa línia, el president de MoDem, François Bayrou, va cridar «republicans» i «demòcrates» a «asseure's al voltant d'una taula» i «assumir les seves responsabilitats» en aquest moment crític que viu el país. I l'ex primer ministre i aspirant a succeir Emmanuel Macron, Édouard Philippe, va ser ahir contundent en la seva crida a fer un front comú per frenar al Reagrupament Nacional de Marine Le Pen: «Diumenge votaré i votaré per un candidat comunista».

La majoria presidencial ha obert així una porta a una nova coalició anti Reagrupament Nacional i ha encoratjat la creació d'un possible govern «arc de Sant Martí» amb socialistes i ecologistes. Una unió a què, dilluns, el president Macron ja va tancar la porta al partit de Jean-Luc Mélenchon, que integra el Nou Front Popular amb socialistes, comunistes i ecologistes: «Tot em separa de La França Insubmisa. Mai faré una aliança amb ella». Pel costat dels ecologistes, la secretària del partit, Marine Tondelier, va afirmar que segurament hauran de fer «coses que ningú ha fet abans en aquest país» per assegurar una majoria clara en l'Assemblea Nacional i evitar així l'arribada de la ultradreta al poder.

Al seu torn, els insubmissos també han mostrat les seves reticències a un executiu multicolor. «Els *rebels* només governaran per implementar el seu programa, res més que el programa», va sentenciar aquest dimarts Manuel Bompard, coordinador nacional de LFI. L'expresident socialista François Hollande, en la seva postura de moderador i de veterà polític, va voler calmar les aigües i va demanar a l'esquerra «ser una solució i no un obstacle». De fet, segons indiquen els sondejos, el govern *arc de Sant Martí* necessitaria La França Insubmisa per superar l'extrema dreta.

Olympia de Maimont / AFP

Tres joves vestides de Marianne, símbol de la República Francesa, participen en una manifestació contra l'extrema dreta a París, ahir.

Una nova manera de governar

Dilluns passat, la secretària general de la CGT, Sophie Binet, va demanar al Govern «respondre a les causes socials que fan créixer l'extrema dreta». Si no és així, els sindicats continuaran «fent de bombers de servei». A les files macronistes hi ha la teoria que la situació actual es deu a un «vot de càstig» al president per part dels ciutadans. Per això Attal ha assenyalat més d'unavegada al llarg d'aquesta campanya electoral que han «après la lliçó» i que si aconsegueixen sortir d'aquesta «governaran millor».

L'escenari d'una França ingovernable, sense majories clares en l'Assemblea Nacional, sembla cada vegada més realista. Un altre escull més serà posar sobre la taula el candidat a primer ministre, un debat pot obrir una bretxa entre el macronisme i l'esquerra. Així les coses, els sondejos continuen donant una clara victòria a l'extrema dreta de Marine Le Pen, tot i que amb una majoria relativa. Dimarts, 214 candidats es van retirar de la segona volta dels comicis, majoritàriament de l'NFP (uns 127 davant 81 de la majoria presidencial) en les circumscripcions on es produïen triangulacions amb l'objectiu de bloquejar RN. ■

Stéphane Vojetta

Candidat independent per Espanya en els comicis de França, tem els efectes d'un Govern ultra.

«Vivim la tensió política més gran des de la guerra d'Algèria»

MARIO SAAVEDRA
Madrid

Si tot surt com està previst, diumenge vinent Stéphane Vojetta (Nancy, França, 1974) renovarà el seu càrrec de diputat de l'Assemblea Nacional de França per la 5a circumscripció dels francesos a l'estranger, Espanya.

— ¿Creu que funcionarà l'estratègia de la concentració de vot dels anti Le Pen?

— Crec que podria funcionar. Hi ha hagut un gran nombre de desistiments, candidats que s'han retirat per permetre que un altre de més ben situat es pugui imposar al de Reagrupament.

— ¿T'indria algun efecte per a Espanya un Govern de la ultradreta d'RN? ¿Per exemple el tancament dels passos fronterers per evitar migracions secundàries?

— En el seu programa hi ha efectivament crear una segona frontera dins d'Europa i, per tant, una nova frontera entre França i Espanya. No sabem quina forma podria tenir. Quan ho pregunten a Jordan Bardella [candidat a primer ministre de RN] no ho aclareix. A més, volen imposar mesures que privilegien els francesos davant qualsevol estranger, en particular els espanyols, en temes d'accés a la vivenda o a l'ocupació. Malgrat que estan emparats pel dret europeu, que els garanteix igualtat de tractament davant els francesos. És un tema que preocupa els francesos a Espanya. Perquè Espanya podria fer el mateix, aplicant la reciprocitat.

Fotografia cedida

El candidat independente Stéphane Vojetta.

— ¿Què més preocupa els francesos a Espanya?

— Ha xocat molt el que va dir Bardella fa dos dies: que els francesos amb doble nacionalitat no puguin tenir accés a certes ocupacions públiques estratègiques. Els fills de francès i espanyola o d'espanyol i francesa seran així ciutadans de segona categoria.

— Vostè es presenta a les eleccions com a independent, però la seva ideologia ¿està alineada amb la d'Ensemble, de Macron?

— Sí, pertanyo a aquesta família política. No soc polític. La meva carrera s'ha desenvolupat sempre en el sector privat. Però m'identifico en el centredreta, cosa que representa Emmanuel Macron. Vaig com a independent, igual que el 2022, quan em van fer fora perquè em vaig plantar davant l'elecció de Manuel Valls com a candidat.

— Hi ha analistes que apunten a la mort lenta de la Cinquena República o rememoren l'advertència de Macron sobre el risc de confrontació civil. ¿Hiperventilen?

— És la primera vegada des del Govern de Vichy que podem tenir l'extrema dreta governant el país. Es tracta d'un risc real. Però Macron continua sent president, i està emparat per la Constitució. Té poders que ens protegeixen d'un Govern que vulgui passar-se de la ratlla. Però és la situació política més tensa que hem viscut des de 1958, quan la Quarta República trontollava per la guerra d'Algèria i hi havia amenaces de cop d'Estat dels militars. Fins i tot més tensa que el maig del 68. ■

El dilema republicà

El duel Rovira-Junqueras s'agreuja amb acusacions mútues pel cas Maragall

La polèmica dels cartells aguditza la crisi a ERC, que ha citat dilluns en la comissió tècnica l'exdirector de comunicació La secretària general replica que en el partit «no hi ha sectors»

twitter@Junqueras

Marta Rovira i Oriol Junqueras caminen junts per un carrer de Ginebra, a Suïssa, a principis del 2023.

QUIM BERTOMEU
Barcelona

A gos flac tot són puces. Serveix aquest refrany per definir de manera precisa el moment actual d'ERC. Els republicans, des de la derrota electoral de les eleccions catalanes del 12 de maig, acumulen problemes, l'últim, la polèmica pel fet que els cartells que es burlaven de l'Alzheimer de l'expresident Pasqual Maragall sortissin de les mateixes files, fet que ha sacsejat de dalt a baix l'organització. Aquesta nova crisi no es pot entendre bé sense explicar, en paral·lel, la lluita pel control del partit que lliuren un sector que lidera la secretària general Marta Rovira contra un altre que dirigeix l'expresident de la formació Oriol Junqueras. Un duel que no s'acabarà fins al 30 de novembre vinent, quan els militants elegeixin la nova direcció.

Els fets

Primer cal remuntar-se al març del 2023, quan van aparèixer els cartells. Llavors el partit era una pinya, com a mínim de cara a la galeria. En aquell moment, el candidat republicà a les municipals a Barcelona, Ernest Maragall, es desplomava en les enquestes i es començava a despenjar de la lluita Trias-Colau-Collboni. Des de dins d'ERC, a algú li va semblar bona idea, per donar notorietat a Maragall i posar-lo en el focus, col·locar anònimament cartells en algunes seus del partit per burlar-se de la malaltia del seu germà amb el lema *Fora l'Alzheimer de Barcelona*. La idea era generar soroll amb una operació de falsa bandera: que semblés que havia sigut un altre. L'acció va generar titulars, però no va evitar el daltabaix de la formació en els comicis.

Dilluns passat, 16 mesos després, una investigació periodística va destapar els fets. Situava un militant de la comarca de l'Anoia darrere de la iniciativa, però citava tres noms rellevants com a presumptes coneixedors i encobridors dels fets una vegada ja s'havien portat a terme: l'exdirector de comunicació del partit Tolo Moya; l'exsecretari de comunicació Marc Colomer, i el viceconseller del Govern, Sergi Sabrià. No els feia responsables directes, però sí se'ls vinculava a l'existència d'una estructura paral·lela que, a l'ombra d'ERC, impulsa actes de contracampanya com els cartells de Maragall. Per completar el quadre, cal tenir en compte que Sabrià i Colomer estan adscrits al bàndol de Rovira, mentre que a Moya se l'associa al de Junqueras.

La líder republicana diu que «el rovirisme no existeix» i promet una investigació independent

A partir d'aquí es van desencadenar les hostilitats entre els dos bàndols, junqueristes i roviristes, que s'acusen mútuament de ser darrere dels fets, d'haver *cantat* i d'utilitzar el cas per desgastar-se. Per exemple, el rovirisme va percebre com un atac que Junqueras fes dilluns una declaració a través de les xarxes socials en què assegurava que ell no sabia res de l'esdevingut: «Vull deixar ben clar que mai he tingut coneixement dels fets que s'han fet públics avui». Aquesta afirmació rotunda suposava desmentir la versió oficial del partit, que era que tant ell com Rovira feia mesos que coneixien el succés.

En canvi, el junquerisme va veure com un atac que l'endemà, dimarts, Ernest Maragall –afí a Rovira– fes una carta en què assenyalava Moya –afí a Junqueras– com a únic responsable dels cartells i en què mirava d'exonerar, per omissió, els roviristes Sabrià i Colomer. Moya es va defensar negant les acusacions i avisant que l'assumpte dels cartells forma part d'una «trama» interna que té un «ideòleg» que no és ell. El resum el fa una veu coneixedora dels secrets del partit: «La batalla interna ha esclatat definitivament».

Rovira mira de rebaixar el to

Davant aquest panorama, Rovira es va pronunciar ahir prometent una investigació independent dels fets i assegurant que el «rovirisme no existeix» perquè a ERC «no hi ha sectors». A hores d'ara del conflicte es fa difícil de creure que no hi hagi dues faccions enfrontades. Sobretot perquè, en els nivells més baixos del partit, les agrupacions locals, els militants ja comencen a decantar-se de cara al congrés del 30 de novembre (en què s'elegirà la nova cúpula) i saben que ha d'escollir entre dues candidatures que, tot i que no estan formalment anunciades, són les que són: una d'encapçalada per Junqueras i una altra de liderada per dirigents afins a Rovira, amb un candidat que continua sent una incògnita.

Ara la polèmica dels cartells està a la teulada de la comissió ètica del partit. Aquest òrgan parteix de la base que el responsable és el militant ras que va confessar els fets, però té previst citar com a «testimonis» Moya, Sabrià i Colomer, entre d'altres. Segons ha pogut saber EL PERIÓDICO, dilluns està citat Moya. Després de prendre les declaracions i analitzar el tema, haurà d'aplicar el codi de conducta i prendre una decisió.

El primer moviment dels dos sectors ha sigut respirar alleujats perquè, en aquesta comissió, hi ha tant roviristes com junqueristes. Aquesta divisió és la clau per entendre tot el que passa a ERC. ■

El perdó al procés

Junts defensa que, malgrat la decisió del Suprem de mantenir l'ordre de detenció de l'excap del Govern, aquest tornarà si hi ha investidura. Però els escenaris que s'obren són múltiples.

El compromís de Puigdemont

CARLOTA CAMPS
Barcelona

Glòria Sánchez / Europa Press

Carles Puigdemont, la nit electoral del 12 de maig.

No hi ha canvi de plans. Això, almenys, és el que assegura Junts. El secretari general postconvergent, Jordi Turull, va assegurar dilluns, després de conèixer-se la sentència del Tribunal Suprem que denega l'amnistia a Carles Puigdemont, que l'expresident «és una persona de paraula». Tornar si hi ha investidura «és un compromís que ell manté», va dir. No obstant, hi ha molts interrogants oberts.

¿POT SER DETINGUT FORA D'ESPANYA? Puigdemont pot continuar movent-se per l'estranger sense temor de ser arrestat, ja que no pesa sobre ell cap ordre de detenció internacional. El jutge Pablo Llarena va renunciar a reactivar l'euroordre fa més d'un any i només continua vigent la petició d'arrest a Espanya.

¿SERÀ ARRESTAT AL TRAVESSAR LA FRONTERA? No obstant, sí que seria detingut ara en cas de creuar la frontera amb Espanya. Una situació que ja gairebé donen per feta en la seva defensa, liderada per Gonzalo Boye, i també a Junts, malgrat insistir que l'agenda política i personal de l'expresident no es veurà alterada per la judicatura espanyola. Durant la campanya electoral, l'entorn de Puigdemont comptava amb la possibilitat que fos arrestat si torna, tot i que visibilitzaven una espècie de detenció tècnica, similar a la de l'exconsellera Clara Ponsatí. Però la decisió del Suprem complica la seva situació, ja que Llarena podria enviar-lo a la presó.

¿TORNARÀ SI ES CONVOCA UN PLE D'INVESTIDURA? Ni l'expresident ni el líder del PSC, Salvador Illa, guanyador de les eleccions del 12 de maig, han presentat la seva candidatura a la investidura, cosa que va portar el president del Parlament, Josep Rull, a firmar un acte equivalent per activar el calendari. Els dos líders van al·legar que no tenien suports i van decidir no desgastar-se. Hi ha temps fins al 26 d'agost perquè algun dels dos dirigents es postuli.

¿I SI EL CANDIDAT ÉS ILLA? A partir d'aquí és quan entra en joc la negociació. ERC, en plena crisi, negocia amb els socialistes un eventual suport a la investidura d'Illa, a qui exigeix un nou model de finançament per a Catalunya. La seva voluntat és que el Govern central concedeixi a la Generalitat la capacitat de gestionar tots els impostos a la comunitat.

¿ES PRESENTARÀ L'EXPRESIDENT A LA REELECCIÓ? També Puigdemont podria postular-se i presentar-se a la reelecció. El partit continua mantenint que la investidura del seu líder és possible i encoratja aquesta possibilitat amb acostaments i reunions amb els republicans, però perquè sigui investit un altre cop president de la Generalitat necessita una abstenció del PSC, que els socialistes ja han rebutjat taxativament concedir-li. Puigdemont no va voler enfrontar-se a un debat fallit la setmana passada, però Junts evita aclarir si farà el pas de tornar i presentar-se a la investidura abans del 26 d'agost, tot i que no tingui els vots assegurats.

¿I SI NO HI HA PLE? Si ni Illa ni Puigdemont decideixen postular-se, podria no arribar a produir-se un debat d'investidura. L'expresident podria decidir tornar per la Diada, com tenia previst abans de la convocatòria d'eleccions anticipades, o en altres dates, com l'aniversari de l'1 d'octubre. Però també podria ajornar la data de la tornada sine die per no ser empresonat. «No passem tantes pantalles», demanen des de Junts, per evitar respondre la pregunta i revelar altres cartes. ■

La fiscalia demana al TS amnistiar Torrent i la Mesa del Parlament

EL PERIÓDICO
Barcelona

La fiscalia ha demanat al Tribunal Suprem (TS) que apliqui l'amnistia a l'expresident del Parlament i en l'actualitat conseller d'Empresa i Treball en funcions, Roger Torrent, i els membres independentistes de la mesa que va presidir a la Cambra catalana. Tots ells estan acusats de desobeir el Tribunal Constitucional (TC) al tramitar resolucions sobiranistes i de reprovació a la Monarquia.

El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) va absoldre Torrent i els exdiputats Adriana Delgado, d'ERC, i Eusebi Campdepadrós i Josep Costa, de Junts, a l'entendre que les resolucions que van tramitar no tenien «continuïtat» amb el procés «unilateral» d'independència iniciat el 2015.

La fiscalia va recórrer davant el TS perquè s'anul·lés i es repetís el judici al considerar la sentència un «producte d'una interpretació absolutament arbitrària, allunyada del cànon constitucional», i recalcar que el mandat del TC a la Mesa era «clar», com la «voluntat» dels seus membres de «contrariar» les seves resolucions.

L'assumpte va quedar pendent d'assenyalament per a la seva deliberació, però ara la fiscalia sol·licita que s'apliqui la llei d'amnistia. El ministeri públic explica que «es tracta de fets que s'inclouen en el període temporal» que delimita la llei. Per tant, afegeix, «és procedent declarar que els actes tipificats com a delicte de desobediència imputats a Campdepadrós, Costa, Torrent i Delgado quedin amnistiats».

«Exageració»

D'altra banda, la sala civil i penal del TSJC ha amnistiat C. M. S., que va ser secretari de l'Ajuntament d'Hostalric (Girona) i condemnat per un delicte de prevaricació a nou anys d'inhabilitació especial per a ocupació de càrrec públic. Considera que «es va exagerar» l'actuació d'unes persones que van acudir a retirar llaços grocs i pancartes en suport al procés independentista. ■

L'expresident demana la mesura de gràcia per a la causa de Tsunami

El líder dels postconvergents assegura que qualsevol «altra interpretació» de la llei portaria a «un retorciment» d'aquesta

ÁNGELES VÁZQUEZ
Madrid

L'expresident de la Generalitat Carles Puigdemont ha demanat a la jutge del Tribunal Suprem (TS) Susana Polo que apliqui la llei d'amnistia a la causa en la qual està imputat per terrorisme per les protestes convocades per Tsunami Democràtic. «En el present cas, no es donen els requisits necessaris, tant de forma legal com jurisprudencial, per entendre que els fets objecte d'investigació puguin ser exclosos de l'àmbit d'aplicació» de la llei d'amnistia i «qualsevol altra interpretació comporta un retorciment de la norma i un forçament» tant de la voluntat del legislador com de la mateixa norma, assenyala. En el seu escrit d'11 pàgines, al qual ha pogut tenir accés EL PERIÓDICO, l'advocat del líder de Junts, Gonzalo Boye, argumenta que els fets que són objecte d'investigació en el procediment «no passen de l'exercici legítim del dret de manifestació», per la qual cosa «no poden ser enquadrats dins del que la directiva estableix com a finalitats terroristes».

«Pretendre una cosa diferent, sobre fets que són públics i notoris, no és més que la criminalització de l'exercici dels drets fonamentals i contravé directament, per exemple, el que està establert pel Consell d'Europa» en relació amb el poble kurd, assegura. I afegeix que això impedeix «criminalitzar manifestants catalans», al presentar les protestes contra la sentència del procés convocades per la plataforma com si es tractés de terrorisme, una cosa que comporta, assegura, la «banalització» d'aquest tipus de delicte.

En qualsevol cas, remarca, la defensa de l'expresident de la Generalitat, tampoc es van causar «intencionadament greus violacions dels drets humans», cosa que impedeix excloure les excepcions previstes per la llei per aplicar la mesura de gràcia als delictes de terrorisme. ■

Anàlisi

Llarena i Marchena van renunciar a acceptar l'entrega de Puigdemont, com oferia Alemanya el 2018, per jutjar-lo «només» per malversació, delicte que ara utilitzen per no aplicar l'amnistia.

Prestidigitació jurídica

Ernesto Ekaizer

Quina és la pitjor de les tiranies, es preguntava el baró de Montesquieu (París, 1689-1755), a la qual cosa contestava el jurista i filòsof francès: «No hi ha pitjor tirania que la que s'exerceix a l'ombra de les lleis i sota la calor de la justícia». A l'ombra de la llei d'amnistia i sota la calor de la justícia, l'antic tribunal del procés –els mateixos magistrats convertits en Sala, menys un, Luciano Varela, jubilat al dictar-se la sentència del 14 d'octubre del 2019– i l'instructor d'aquesta causa, Pablo Llarena, han exercit aquesta pitjor de les tiranies, convertint la seva negativa a aplicar la llei d'amnistia als condemnats per malversació, en un acte de rebel·lió contra l'imperi de la llei. «Tot i que sembli ja cosa rància i sabuda [el concepte d'imperi de la llei] aviat tornarà a posar-se de moda», Francisco Javier Laporta, catedràtic emèrit de Filosofia del Dret de la Universitat Autònoma de Madrid *dixit* fa alguns anys.

Quan en aquells dies del 18 i 19 de juliol del 2018, Pablo Llarena i Manuel Marchena van decidir junts, després d'anades i vingudes, rebutjar l'extradició de Carles Puigdemont que els jutges alemanys del Tribunal Superior de Justícia de Schleswig-Holstein van oferir per ser jutjat pel delicte de malversació de fons públics, aquests «ignorants» de l'antiga província prussiana, com van arribar alguns a qualificar-los en el Tribunal Suprem, no sabien amb qui s'enfrontaven. El deure de persecució d'un presumpte delicte –en aquest cas castigat amb 12 anys de presó– que tot jutge està obligat a complir va ser una cosa irrellevant, perquè els suprems no podien acceptar jutjar els altres dirigents per rebel·lió –llavors Llarena només va instruir la causa per una inequívoca rebel·lió– sense fer seure també Puigdemont al banc dels acusats per aquest delicte. La malversació era un delicte que aparentment no tenia importància. Es diu aviat, tant que, sis anys després, l'han utilitzat com la corda per trencar el coll de la llei d'amnistia davant els seguidors d'un clàssic Reial Madrid-Barça.

Problema: Marchena no ha aconseguit la unanimitat. La decisió, per dir-ho així, de la magistrada Ana Ferrer de la sala de sis jutges a càrrec de decidir –hi insistim, l'antic tribunal del procés– amb un vot particular ha destapat tot el tinglado. Tota la informació –plantejada en termes jurídics llisos i rasos– és als gairebé nou folis de la magistrada Ferrer.

Hem apuntat en aquestes pàgines que la llei d'amnistia, modificada diverses vegades arran de resolucions judicials de magistrats que anaven espantant els potencials beneficiaris, tenia alguns errors, que podien ser manipulats hàbilment com en el seu cas ja va passar amb la llei del *només sí és sí*.

En aquest cas, en la primera versió –que Marchena estima com a millor o més clara, segons insinua en la seva interlocutòria– s'afirmava que el delicte de malversació per fer possible el referèndum de l'1 d'octubre del 2017 havia de ser amnistiat. I punt. En la versió modificada es van afegir unes línies en les quals aquesta malversació no comportava benefici o enriquiment personal. Sense embuts: que ningú s'havia ficat els diners a la butxaca. Aquestes línies assenyalen: «No es considerarà enriquiment l'aplicació a les finalitats previstes (apartats a) i b)) quan, independentment de la seva adequació a l'ordenament jurídic, no hagi tingut el propòsit d'obtenir un benefici personal de caràcter patrimonial».

Sobre aquestes línies construeix Marchena i executa l'instructor Llarena la teoria que la mateixa llei d'amnistia exclou la malversació. És a dir: els suprems no poden aplicar-la perquè la llei l'exclou. I tot i que digui clarament –com destaca la magistrada Ferrer– que s'ha d'amnistiar la malversació utilitzada per al referèndum de l'1 d'octubre del 2017, això no val.

Consultar amb Marchena

Fa l'efecte que Marchena ens està dient: és que així no es fan les coses. O es fan bé o no funciona. Bona part de la seva interlocutòria polemitza amb la forma d'elaboració de la llei, l'acceleració i la contradicció. Posats a fer, potser hauria sigut convenient consultar amb Marchena perquè la llei d'amnistia sortís il·lesa en aquesta croada –darrera– de la malversació.

Sense aquesta frase, Marchena hauria arribat a la mateixa conclusió. Perquè estava predeterminada des de la reforma del delicte de malversació i la seva interpretació per part de la Sala Segona. Però els nyaps de la llei l'hi han posat més fàcil per dir que no és que es negui a aplicar la llei perquè li disgusta, sinó que és la mateixa llei la que exclou l'amnistia. ■

Anàlisi

A la caixa forta del Berlaymont (edifici seu de la Comissió Europea) es guarda una còpia de l'acord que posa fi al bloqueig del CGPJ. Aquesta circumstància té a veure amb la insòlita assumpció d'un paper que comporta ser garant del compliment, fins i tot a costa de contraure un risc sistèmic.

Al Berlaymont, ben resguardat

Luis Sánchez-Merlo

Comissió Europea

Esteban González Pons (esquerra), la comissària Vera Jourová i el ministre Félix Bolaños, després de l'acord.

En vigílies de l'imminent canvi de guàrdia en les institucions europees i de l'*Informe anual de la Comissió sobre l'Estat de Dret*, amb fosques perspectives sobre la salut de la independència judicial a Espanya, el moment deu haver semblat propici per a la renovació, al marge de no haver-se respectat la transparència deguda, per tal com la Carta Magna reserva la competència al Congrés i el Senat. La disposició de l'oposició a acceptar un dels seus talons d'Aquil·les, contravenint corrents tel·lúrics domèstics que es mostraven incòmodes amb l'acord, obeïa a la insistència de la UE, la pressió de la judicatura i la por que l'amenaça de reformar el sistema es convertís en realitat. Sense esquivar el disbarat d'haver renovat amb el sistema actual i ara negar-se a fer-ho per estar en l'oposició, després d'haver incomplert la Constitució durant cinc anys.

Tan aviat qüestionat, per l'absoluta desconfiança entre els signants, el pacte que ha posat fi momentània a l'«anomalia democràtica» no és una simple operació de repartir-se les dues formacions, al 50%, el nomenament dels vocals del govern dels jutges. L'acord firmat permet cobrir un centenar de places vacants en el Tribunal Suprem i en les presidències de l'Audiència Nacional i els Tribunals Superiors de Justícia. Amb dues cauteles explícites per allunyar temptacions colonitzadores: exigència de majories reforçades i qualificació objectiva per als nomenaments.

Les motivacions

Tenint en compte que, en l'última dècada, no han arribat a un sol acord, els més escèptics no han trigat a preguntar: ¿quines motivacions han tingut uns i altres perquè, després de 2.000 dies amb mandat caducat, una cosa que resultava impensable hagi acabat sent possible i, com per art d'encantament, s'hagi desencallat el «primer renovar i després reformar»? ¿És la desconfiança que provoca la fam pel control de la justícia? o ¿preval l'amenaça desafiadora de renovar «tant sí com no»?

Tot i que sempre hi haurà qui digui que serveix per recuperar la legitimitat institucional –que un òrgan constitucional mai ha de perdre–, fer pedagogia sobre què és la justícia, per a què serveixen els jutges i com funciona el sistema de legalitat, però la realitat no deixa de ser cridanera: polítics cuinant un acord sobre el govern del poder judicial, una cosa que mai haurien de pactar.

¿A quanta gent importa l'afinitat personal o l'apreci que es puguin tenir els líders de dos partits que sumen 258 escons, on resideix la voluntat popular que es va haver de respectar amb l'objecte d'una entesa?

Després de l'anunci joiós de l'acord per desencallar la renovació, el president del Govern es va dirigir al cap de l'oposició amb una frase ambigua, si bé sedativa: «Tant de bo, senyoria, aquest sigui el primer de molts acords».

Una curta treva

Res manté més la fidelitat de l'electorat que un odi compartit i tot just 48 hores després de la firma les parts es van tornar a tirar els plats pel cap, a compte del caràcter vinculant de l'acord firmat. Això pot explicar que l'alegria inicial amb «el començament d'una amistat» s'hagi desdibuixat. Freud ho explicava així: «Si fóssim capaços d'entendre les raons del comportament d'altres persones, tot tindria sentit». Els que mai donaran crèdit a l'acord prefereixen apel·lar a la pressa que imposen els compromisos de la investidura: els consells judicials autonòmics com a obliqua via d'escapament per fragmentar la unitat jurisdiccional, principi establert a la Constitució del 78.

La creació d'aquests consells –que suposaria un nou pas en la politització judicial– multiplicaria els riscos de dependència dels jutges respecte al poder polític. En tot cas necessitaria una reflexió sense presses conjunturals i qualsevol alteració intimaria un nou pacte d'Estat.

Sempre he afirmat que les eleccions es guanyen –o es perden– en el centre i vull pensar que els que van votar esperançats la Constitució, van aplaudir els pactes de la Moncloa o es van obstinar en majories absolutes al centreesquerra, han acollit de bon grat el primer pacte entre dos partits irreconciliables. En absència prolongada d'acords d'Estat, embafada la societat amb l'excessiva confrontació política, aspira a reprendre l'avinença que ha facilitat els millors anys en avenços democràtics, creixement econòmic i pau social.

La suspicàcia recíproca no desapareixerà, la sospita del gat amagat, tampoc; però la línia que separa l'audàcia de la temeritat és fina i l'aposta que ha fet el líder de l'oposició és arriscada, si no es veu acompanyada d'altres passos, pendents de donar per qui pot fer-ho, per continuar depurant el sistema.

L'acord aconseguit minva l'*auctoritas* del fiscal general de l'Estat. Amb la seva conducta sota escrutini i vorejant la imputació, l'òrgan constitucional necessita un canvi que ratifiqui –com a signes innegociables– la independència i la neutralitat.

L'exageració

La renaturalització del Tribunal Constitucional (TC), suplantant a la pràctica el Suprem –que té l'última paraula– i esmenant la Constitució, des de l'anomenada «interpretació evolutiva», converteix l'admonició del líder popular –exigint canvis que garanteixin la independència efectiva del poder polític– en urgència indefugible.

L'exageració és una de les nostres senyes d'identitat. Però només l'actuació o la inhibició seran indicis determinants de la voluntat real de compliment d'allò firmat. De moment, no és ni es pot invocar, com a *trompe-l'oeil*, la qüestió vinculant. No es pot descartar que l'edifici Berlaymont, a la capital d'Europa, degui el seu nom al comte Charles de Berlaymont, fidel aliat de Felip II i enemic declarat de Guillem el Taciturn, conspirador irreductible contra la corona espanyola, inicialment catòlic per poder heretar el títol de príncep d'Orange i després calvinista per mantenir-se al capdavant de la rebel·lió antiespanyola. Un model per a algun dels nostres contemporanis, tot i que em temo que el seu interès per la història sigui semblant al seu respecte per l'Estat de dret. Tot i que l'acord està ben resguardat, mai se sap les voltes que fa una clau. Ho anirem veient... ■

David Mudarra / Efe

Alberto Núñez Feijóo i Ursula von der Leyen, ahir a Cascais (Portugal).

Conclave del PP europeu

Feijóo apel·la a l'«ajuda» de la UE per controlar la immigració

Els populars demanen una resposta a «un problema comú» per a tots els països i el Govern els exigeix «responsabilitat»

PALOMA ESTEBAN
Madrid

El president del PP, Alberto Núñez Feijóo, va reclamar ahir l'«ajuda» de la Unió Europea per «controlar» la immigració irregular a Espanya, ja que l'Executiu de Pedro Sánchez, va dir, «arriba tard». Feijóo va plantejar la reivindicació en presència de tots els seus socis comunitaris, inclosa la presidenta de la Comissió Europea, Ursula von der Leyen, recentment reelegida al capdavant del govern comú.

Precisament, el líder del PP va esmorzar amb l'alemanya ahir a Cascais (Portugal), on els conservadors europeus es van donar cita després de les eleccions del 9 de juny i el repartiment d'alts càrrecs. Amb ella va abordar, segons va dir, la situació de les Canàries, «que està al límit». Davant de Von der Leyen, el president de la República portuguesa, Marcelo Rebelo de Sousa, i el del PP europeu, Manfred Weber, Feijóo va ser taxatiu: «Vull ser clar. Em veig en el deure d'apel·lar a l'ajuda europea. Estic preocupat per l'augment d'immigrants irregulars a Espanya, especialment en els últims temps».

Segons el seu parer, «el Govern espanyol arriba molt tard» a aquest assumpte. «Fa temps que ho alertem, som el segon país de la UE amb el major nombre d'immigrants de fora de la Unió. La immigració il·legal va augmentar un 83% el 2023 i els menors no acompanyats són només la punta de l'iceberg», va exposar.

El líder del PP va llançar en el si del partit conservador europeu el debat que ara mateix està en ple auge a Espanya. Les comunitats autònomes s'asseuran a la taula la setmana vinent per abordar una reforma de la llei d'estrangeria que pretén establir un repartiment de menors migrants a les comunitats quan Canàries passi un límit.

El líder de Vox, Santiago Abascal, va recriminar a Feijóo que hagi demanat ajuda a Europa, criticant que necessiti «la tutela» de Brussel·les davant un «problema» que els populars «han creat» per haver recolzat al Congrés la tramitació d'una iniciativa per regularitzar 500.000 migrants.

Mentrestant, Pilar Alegría, ministra d'Educació i portaveu del Govern, va demanar al PP que tingui «responsabilitat» i que no es deixi «arrossegar una vegada més» per Vox. ■

Poder judicial

PSOE i PP inicien la reforma del CGPJ davant el malestar dels seus socis

El Congrés acceptarà avui a tràmit la proposició de llei per a l'elecció de jutges

MIGUEL ÁNGEL RODRÍGUEZ
Madrid

El PP i el PSOE s'han conjurat per renovar el Consell General del Poder Judicial (CGPJ) i iniciar la futura reforma en temps rècord. Després de més de 2.000 dies de bloqueig, populars i socialistes volen tenir llest en 27 dies l'aprovació del nou Consell i d'una proposició de llei que estableixi les bases per configurar un nou model d'elecció de part dels vocals. Avui faran el primer pas al Congrés davant el malestar dels seus socis, a esquerra i dreta, que denuncien el repartiment de la Justícia entre els dos grans partits.

En un clima que amb prou feines dona a entendre que existeixi cap possibilitat d'arribar a acords, els de Pedro Sánchez i Alberto Núñez Feijóo han aconseguit teixir un pacte que en els últims anys ha fracassat en nombroses ocasions. Avui, en un ple extraordinari que començarà a les 12 del migdia, es materialitzarà aquesta entesa amb l'acceptació a tràmit d'una proposició de llei que reforma la llei orgànica del Poder Judicial per mandatar al nou CGPJ que en el termini de sis mesos elabori i aprovi, per una majoria de tres cinquens, una «proposta de reforma del sistema d'elecció dels vocals de procedència judicial».

La norma, segons els plans de les dues formacions, es tramitarà al Congrés en dues setmanes. El pacte inclou, a més, el compromís ferm del PP i el PSOE de no acceptar cap esmena que no tingui el vistiplau dels dos partits. Així, amb la majoria reforçada que tenen –257 diputats en total– la llei no trobarà cap obstacle i s'espera que el 31 de juliol sigui ratificada de manera definitiva pel Senat. No obstant, pel camí sí que quedarà patent el rebuig de tots els seus socis.

A esquerra i dreta

La setmana passada, tot just es va conèixer l'anunci de l'acord, els socis de l'Executiu es van llançar a criticar la «gran coalició» que estaven forjant el PP i el PSOE. El portaveu d'ERC, Gabriel Rufián, va denunciar que el repartiment del CGPJ –10 vocals per als populars i 10 més per als socialistes– «no reflecteix la pluralitat del Congrés». La seva homòloga a Junts, Míriam Nogueras, va apuntar que la regeneració democràtica anunciada per Sánchez s'havia quedat en un «pacte amb el PP», i el portaveu del PNB, Aitor Esteban, es va estranyar que per a aquest pacte haguessin «trigat tant temps».

N'hi ha que consideren, fins i tot, que l'acord del CGPJ és un canvi en la dinàmica de la legislatura, amb un PSOE que s'inclinarà cap al PP. ■

Lleida
TOT EL QUE BUSQUES ÉS A L'INTERIOR
Endinsa't en una experiència única al Pirineu i les Terres de Lleida
AUTÈNTICA DIFERENT NATURAL
aralleida.cat

Energia

La nova tarifa regulada va apujar un 13% el preu de la llum en sis mesos

El canvi del mètode de càlcul per tal de vincular-lo als mercats a futur, i no només al diari, ha suposat un encariment

SARA LEDO
Madrid

L'1 de gener va entrar en vigor una nova tarifa regulada de l'electricitat (coneguda com a Preu Voluntari per al Petit Consumidor, PVPC), amb l'objectiu de donar estabilitat als preus i evitar vaivens puntuals, com els produïts, al seu dia, per la borrasca Filomena o per l'esclat de la guerra a Ucraïna. Però, en els seus primers sis mesos d'aplicació, la nova tarifa ha suposat un encariment del preu de l'energia del 13% de mitjana, segons els càlculs fets pel professor José Luis Sancha, de la Universitat Pontifícia de Comillas.

La reforma introduïda es basa en una nova metodologia de càlcul del preu de l'energia, un dels quatre conceptes de la factura, junt amb la potència contractada, els impostos i els conceptes regulats. I implica la seva desvinculació parcial respecte dels mercats diaris de l'electricitat, a l'introduir referències dels mercats a futur. Si abans aquesta tarifa estava vinculada completament al preu de l'electricitat en el mercat diari, des de principis d'aquest any el pes d'aquest mercat es redueix al 75%, i el 25% restant correspon a una cistella de productes a termini, amb diferent horitzó temporal: el 10% correspondria al producte mensual; el 36%, al producte trimestral, i el 54%, al producte anual.

Així, si el preu del mercat diari és inferior a la referència a termini, es produirà un encariment del cost de l'energia davant l'anterior sistema. I això és el que ha passat en la primera meitat d'aquest any, fet que ha provocat un encariment del preu de l'energia en la tarifa PVPC del 4% al gener; del 13,04% al febrer; del 21,89% al març; del 21,50% a l'abril, del 14,54% al maig, i del 5,90% al juny, segons els càlculs esmentats de José Luis Sancha.

De manera més gràfica, dels 180 dies de la primera meitat del 2024, només 12 van suposar un ajust negatiu, i la majoria (9) van ser durant el mes de juny, en el qual es va produir un increment notable dels preus de l'electricitat en el mercat diari, segons explica Sancha. «Aquest mes de juliol la referència dels mercats a termini serà 88,93 euros, si el preu diari és per sobre, l'ajust baixarà», afegeix. Una cosa així va passar el 26 de juny, amb una rebaixa d'uns 5 euros per megawatt hora (MW h).

Així mateix, coincideix amb l'anàlisi de Sancha la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència (CNMC), que en el seu últim informe sobre el mercat minorista de l'electricitat assenyala que la nova tarifa va produir un sobrecost del preu de l'energia que al gener, al febrer i al març va ser de 4,57 euros per megawatt hora (MW h), d'11,47 euros per MW h i de 16,42 euros per MW h, respectivament, respecte al preu que resultaria amb la metodologia anterior.

Sobrecostos

Els càlculs de la CNMC es limiten als primers tres mesos de l'any. Però Red Eléctrica publica la mateixa dada amb una diferència a l'alça d'un 20% respecte als càlculs de la CNMC per una qüestió tècnica (l'operador del sistema elèctric inclou les pèrdues de la xarxa en el seu càlcul, i la CNMC, no). Segons l'empresa semipública, el sobrecost va ascendir a 18,40 euros per MW h a l'abril, 14,50 euros per MW h al maig i 7,01 euros per MW h al juny.

Aquest encariment dels preus no és cap sorpresa. Tant el Govern, en la memòria econòmica del Reial Decret que va donar lloc a la modificació esmentada, com la CNMC, en el seu informe preceptiu, reconeixien que en un escenari de preus alts, com el derivat de la guerra d'Ucraïna, la nova tarifa suavitzaria els increments, però en un escenari de preus baixos, com el viscut en els primers mesos d'aquest any, podria provocar el contrari, una alça.

Marc Asensio Clupés

Des de l'1 de gener, només en 12 dies hi va haver una reducció de preu amb l'actual sistema respecte a l'anterior.

L'increment del preu va arribar a superar el 21% en els mesos d'abril i de març. Al maig va ser el 14,5%

El sistema afecta 8 milions d'usuaris, inclosos 1,5 milions de consumidors vulnerables

Aquesta tesi va fer que la CNMC advertís el Govern a finals del 2022 sobre la idoneïtat d'introduir aquesta reforma després de la crisi energètica perquè podria minimitzar l'impacte de la reducció de preus després de dos anys de preus molt alts. «Tenint en compte que actualment estem immersos en un cicle de preus elevats, la introducció de referències a termini en el PVPC mitigarà l'impacte de la baixada de preus, quan aquesta es produeixi, davant la reducció immediata que reflectiria un preu del PVPC amb la metodologia actual, en què el 100% del senyal de preu correspon al mercat de comptat», va avisar l'organisme regulador en el seu informe.

La incorporació dels futurs en el càlcul del preu de l'energia és gradual, de manera que aquest any representa el 25% del preu final, però cada vegada el seu pes serà més gran. Així, el 2025 suposarà el 40% i el 2026 el 55%. En aquest sentit, l'empresa especialitzada en la comparació de tarifes d'energia Selectra adverteix que «una sobreestimació del preu en els futurs, com el que està passant aquest any, tindrà més impacte en el futur».

Aquesta tarifa afecta 8 milions d'usuaris, inclosos els 1,5 milions de consumidors vulnerables acollits als descomptes del bo social. La resta de consumidors de llum formen part del mercat lliure i tenen un preu pactat amb la seva comercialitzadora. ■

Circuit de proves

La nova concessió de l'Idiada a Applus aportarà al Govern 800 milions

L'actual adjudicatària guanya la gestió de la societat durant 25 anys més

El Periódico

Circuit de proves de l'Idiada a Santa Oliva, al Baix Penedès.

AGUSTÍ SALA
Barcelona

Applus, que ha sigut fins ara l'adjudicatari, ha guanyat de nou la gestió de l'Idiada, una operació per la qual la Generalitat ingressarà 800 milions d'euros, «la principal operació patrimonial de la història del Govern», segons fonts de l'Executiu. L'oferta per explotar la societat que compta amb la pista de proves de la indústria de l'automoció al Baix Penedès ha resultat provisionalment guanyadora i ascendeix a 428 milions, gairebé el doble de l'import mínim fixat en les bases del concurs (238 milions).

La quantitat equival a l'1% del pressupost de la Generalitat i s'ingressarà al setembre. Amb aquesta operació, Applus controlarà el 80% de la companyia durant 25 anys. A més de la quantitat per aconseguir el contracte, l'empresa adjudicatària abonarà a la Generalitat un 20% dels dividends que es generin, ja que l'Administració catalana conserva una participació del 20%, a més d'un cànon concessional de 4 milions anuals i un pagament addicional del 2% del resultat d'explotació (ebitda). Tot això suma més de 800 milions.

El 80% d'Idiada Automotive Technology, la societat que explota les instal·lacions del Baix Penedès, que inclou la pista de proves per a automoció, estava ja en mans d'Applus, el contracte del qual, vigent des de 1999, vencia aquest any.

Ahir es va obrir el sobre C amb l'oferta econòmica. Applus va ser l'única que la va presentar, després que l'alemanya TÜV Rheinland, concessionària de l'ITV a Catalunya, es retirés. L'adjudicació formal del contracte tindrà lloc en els pròxims dies.

Col·laboració amb l'FP

Respecte al sobre B, que inclou la memòria tècnica i els resultats, Applus va obtenir 18,884 punts sobre un total de 20. Entre els requeriments s'ha valorat l'estratègia de desenvolupament corporatiu, que inclou les inversions previstes dins i fora de Catalunya amb la indústria de l'automoció; o l'estratègia de desenvolupament de l'ecosistema científic, tecnològic i formatiu català (per exemple, la proposta de programes de col·laboració de l'Idiada amb els centres d'FP del Penedès o els agents d'investigació de Catalunya, així com la paritat entre homes i dones als òrgans de direcció i decisió de la companyia). Al seu torn es va valorar el compromís d'Applus d'aportar gratuïtament a l'Idiada la seva participació en una societat americana valorada en 18 milions, dedicada al seu sector. ■

Política pressupostària

El Consell Fiscal Europeu demana un esforç fiscal extra a Espanya el 2025

L'organisme assessor de la CE no veu amb bons ulls la decisió de Brussel·les de deslliurar el país d'un procediment sancionador motivat per dèficit excessiu

SILVIA MARTINEZ
Brussel·les

Espanya i la resta dels països amb un deute públic elevat –Bèlgica, Grècia, França i Itàlia– han de fer un esforç addicional el 2025 per reduir el seu dèficit públic, aprofitant la millor conjuntura econòmica i l'impuls dels plans de recuperació. És la recomanació que fa en una anàlisi publicada ahir sobre la política pressupostària de l'any vinent el Consell Fiscal Europeu, un organisme assessor de la Comissió Europea que no veu amb bons ulls la decisió de Brussel·les de deslliurar Espanya d'un procediment sancionador per dèficit excessiu.

«Els estats membre amb nivells molt alts de deute, com Bèlgica, Grècia, Espanya, França i Itàlia, que segons l'última avaluació de sostenibilitat de la Comissió estan classificats com d'alt risc a mitjà termini, haurien d'aprofitar l'oportunitat per fer un esforç extra per reduir els seus dèficits pressupostaris estructurals», assenyala l'informe, que advoca per una posició fiscal restrictiva el 2025.

El document recorda que les previsions de la Comissió i d'altres organismes internacionals preveuen una evolució econòmica positiva l'any vinent, ja que l'Eurozona operarà el 2025 a «la seva màxima capacitat», amb nivells d'inflació lleugerament per sobre de l'objectiu del 2% del BCE i uns mercats laborals ajustats. A això s'hi sumen els plans de recuperació *Next Generation EU*, que aportaran al voltant de mig punt al creixement de l'Eurozona. «Atenses les perspectives macroeconòmiques favorables i el nivell de suport fiscal elevat, és apropiat un impuls fiscal restrictiu el 2025», apunta el document, que advoca per abordar la desviació acumulada de la despesa mentre protegeix les inversions. Tot això, en un any clau que arribarà amb una nova arquitectura fiscal, i la seva transició suscita «importants preocupacions» al Consell Fiscal Europeu. «Tot i que la clàusula es va desactivar oficialment a finals del 2023, la manera en què s'aplicarà la vigilància fiscal de la UE el 2024 continua envoltada d'incertesa», reconeixen els experts.

José Luis Roca

María Jesús Montero, seguida per periodistes al Congrés.

Regles fiscals

Segons la seva recomanació, tant la Comissió com l'Ecofin haurien de procedir a una «aplicació oportuna del procediment de dèficit excessiu» i aclarir «com es proposen fer front a les desviacions pressupostàries que estan sorgint en diversos països el 2024», assenyala en el document el president de l'organisme, Niels Thygesen, que entén que retardar les orientacions fins a la tardor afegeix incertesa a la política pressupostària de l'any vinent.

I és que, després de la reactivació de les regles fiscals i l'adopció de la nova arquitectura, la Comissió Europea va proposar el 19 de juny set procediments d'infracció contra set països –França, Itàlia, Bèlgica, Polònia, Hongria, Eslovàquia i Malta– per dèficit excessiu, tot i que no serà fins al novembre que concreti l'ajust que hauran de fer els països per sanejar els seus comptes, una vegada que el procés pressupostari nacional es trobi en una fase avançada. ■

La reducció de la jornada laboral

Conpymes s'ofereix a negociar amb Treball davant la negativa de la CEOE

La Cepyme esclata contra les «tesis comunistes» del Govern, mentre la patronal que presideix Garamendi demana «moderació»

AGUSTÍ SALA
ROSA MARÍA SÁNCEHZ
Barcelona / Madrid

En plena pugna per la seva participació en el diàleg social, Conpymes s'ha ofert per negociar la reducció de la jornada laboral davant la negativa de la CEOE, que en la reunió de dilluns amb els agents socials no va portar proposta. La vicepresidenta segon i ministra de Treball, Yolanda Díaz va anunciar que dilluns vinent presentarà la seva al no fer-ho la patronal.

Conpymes, presidida per José María Torres, que diu agrupar més de dos milions de pimes i autònoms, té la intenció de sol·licitar al Ministeri de Treball poder participar en la negociació. El reconeixement que ha obtingut fins ara per part de l'Executiu, igual com la catalana Pimec, una de les seves promotores, ha crispat la CEOE, que ha passat d'una etapa de diàleg a una altra de pràcticament de ruptura amb el Govern.

D'altra banda, el xoc de la patronal Cepyme contra el Govern de Pedro Sánchez és total. «Denuncio la situació d'atac que estem patint», va dir el president de la Confederació de Petites i Mitjanes Empreses, Gerardo Cuerva, abans de la lectura d'un manifest de Cepyme –integrada a la CEOE– «per la llibertat d'empresa» i contra «la ingerència», «la fustigació» i l'«intervencionisme» del Govern. «Hi ha poc espai per a l'empresa privada davant un Govern que adopta tesis comunistes», va dir.

El president de la CEOE, Antonio Garamendi, es va desmarcar i va demanar moderació: «Sortim d'aquí amb esperit positiu, reivindicatiu, però sempre amb moderació». ■

Fleques

Granier invertirà 5 milions a renovar 270 botigues i seguir creixent

PAULA CLEMENTE
Barcelona

Una vegada consolidat un volum de negoci del voltant de 50 milions d'euros, Granier vol continuar evolucionant. I la primera palanca activada ha sigut transformar la seva estètica. És a dir, passar del negre que predomina actualment als seus locals a tenir cadires de vímet, decoració rústica i un imperant color fusta més en línia amb el que es porta avui al mercat. «Per abordar la següent etapa de desenvolupament, considerem prioritari aquesta renovació, en línia amb l'evolució dels gustos dels nostres clients», va sintetitzar ahir en un comunicat el conseller delegat de la cadena de forns de pa, Juan Pedro Conde. El pla és invertir 5 milions d'euros perquè comencin a lluir així els 270 establiments propis que tenen repartits per Espanya. I, en paral·lel, obrir fins a 30 nous punts de venda en els pròxims dos anys i mig.

El procés de renovació, que ja s'ha posat en marxa amb les noves botigues que ha obert l'empresa aquest any, es plasmarà en la transformació de 80 establiments en el que queda del 2024, i la idea és continuar avançant de manera que el 2026 estiguin tots reformats.

Això pel que fa a les seves fleques pròpies, però la cadena també afirma haver arribat a acords amb diverses entitats bancàries perquè els seus franquiciats accedeixin a crèdits o préstecs amb condicions més còmodes de l'habitual per animar-los a portar a terme la reforma dels seus negocis. «Aquest projecte és estratègic per a Granier», justifica Conde.

Plans per continuar creixent

La intenció de continuar creixent es manté immutable. Segons el comunicat, a més de renovar les botigues per «oferir un millor servei al consumidor», la companyia continua tenint el focus posat en els seus «plans de creixement». A Espanya, l'estratègia és obrir mínim 10 botigues el 2024, 10 més el 2025 i encara 10 més el 2026. ■

Participació >
Opinió | Anàlisi | Entre Tots

La tribuna

EL NOSTRE MÓN ÉS EL MÓN | **Joan Tapia**

Por del nacionalpopulisme

Tot Europa està pendent de si diumenge a França el partit de Marine Le Pen té majoria absoluta i 'gripa' el motor europeu

El nacionalpopulisme és avui la gran amenaça de les democràcies. Però no sempre guanya. A Polònia, un pacte dirigit per Donald Tusk (PPE) va aconseguir fer fora del poder fa pocs mesos l'extrema dreta. I aquest dijous, a la Gran Bretanya, el Labour del moderat Keir Starmer tindrà una gran victòria –potser més gran que les de Tony Blair– sobre uns conservadors que amb el Brexit i Boris Johnson van caure en el pendent populista.

Però la bona notícia –Starmer– empal·lideix davant la por que Marine Le Pen pugui tenir majoria absoluta en les eleccions franceses i trastocar el projecte europeu. ¿Què ha passat? El president Macron, humiliat perquè la seva coalició va sortir derrotada de les europees, va dissoldre l'Assemblea Nacional en calent –decisió arriscada i contra el criteri fins i tot del seu primer ministre– i en la primera volta ha patit una derrota espectacular. La seva coalició ha quedat tercera amb el 21,6% dels vots (quatre punts menys que el 2022), per darrere de l'NFP, Nou Front Popular (l'esquerra unida, tot i que desunida), amb el 28,1%. Però encara més del Reagrupament Nacional (RN) de Marine Le Pen, que amb el 33,2% ha pujat ni més ni menys que 14 punts respecte al 2022.

Macron va ser la gran esperança quan va guanyar la presidència el 2017, però s'ha anat fent impopular. En les presidencials del 2022 ja va tenir un avís seriós i en les legislatives posteriors –fet insòlit– es va quedar sense majoria parlamentària. Però malgrat això –contra els sindicats i contra l'opinió pública– va voler allargar l'edat de jubilació de 62 a 64 anys. Pot semblar raonable –fins i tot a Yolanda Díaz–, però imposar-la junt amb altres mesures, amb altivesa i menyspreu als altres, el va portar a la derrota de les europees. I al desastre en la primera volta de diumenge passat, amb una participació del 66,7%, 19 punts més que el 2022 i la més alta des del 1996.

La victòria de Marine Le Pen no és flor d'un dia. Ha tret molta *caspa* al Front Nacional del seu pare, a qui fins i tot va expulsar del partit. I la gran immigració, la inseguretat i la por del futur han sigut claus. El centredreta i l'esquerra han d'analitzar les raons que el nacionalpopulisme de Le Pen els hagi desarborat.

¿Què passarà? Sigui quin sigui el resultat aquest diumenge de la segona volta, Macron ja és un president devaluat. El poder tendirà a passar al Parlament. ¿A un RN amb majoria absoluta? No és segur perquè el 33% està lluny del 51%. Però els diputats s'elegeixen en 577 districtes, de manera que la majoria absoluta de 289 escons (o 270 que li permetessin trobar aliats) no s'ha de descartar. Però el 33% ja va semblar escàs als mercats, que dilluns van reaccionar a l'alça. Van creure que, contra el que es temia, no hi hauria majoria ni de Le Pen ni del NFP, del qual espanta molt Mélenchon.

A més, dimarts es va concretar l'anomenat «front republicà» contra Le Pen. La major part dels candidats del NFP i dels macronistes que al seu districte van quedar tercers es van retirar perquè la suma de vots centristes i esquerrans superin els del RN.

La gran incògnita és si aquesta consigna de partits molt enfrontats serà seguida pels electors. Édouard Philippe, ex primer ministre conservador de Macron, ja ha dit que al seu districte votarà pel candidat comunista perquè no guanyi el RN. Però ¿farà el mateix la burgesia de dretes l'única opció de la qual sigui entre el RN, l'abstenció i algú de La França Insubmisa de Mélenchon, que recorda Podem? ¿I els melenchonistes de Tourcoinb aniran a votar pel ministre de l'Interior de Macron, Gérald Darmanin, a qui titllen de «gran fatxa»?

No hi ha res segur. No crec que el RN tingui majoria absoluta i tampoc és fàcil que aconsegueixi socis per arribar als 289 de la majoria absoluta. Però pot ser. ¿I què passa si el RN no té majoria? Alain Minc ha dit que l'alternativa al pitjor dels casos, el RN, és un parlament sense majoria, el caos. Però el primer ministre de Macron, el jove Gabriel Attal, ja treballa per un pacte que vagi des de la dreta fins als socialistes, excloent el RN i els *insubmisos*. ¿Seria possible?

No se sabrà res fins a la nit de diumenge amb els resultats de la segona volta. I tot dependrà de si la mobilització contra l'extrema dreta ha tingut més força que la protesta nacionalpopulista. ■

La gran incògnita és saber si els electors de dretes i els d'esquerres respectaran el «front republicà». Si als districtes voten el mateix candidat per vèncer el de Reagrupament Nacional

Joan Tapia és president del Comitè Editorial d'EL PERIÓDICO

Carlos Mazón
PRESIDENT DE LA COMUNITAT VALENCIANA

▶ El Govern valencià ha desautoritzat Vox al fer que la consellera de Justícia del partit d'extrema dreta, Elisa Núñez, es desdigui de la seva decisió de rebatejar l'assignatura sobre violència de gènere que s'imparteix a les policies locals com de «violència intrafamiliar», concepte utilitzat per negar la violència masclista.

Ferran Busquets
EXDIRECTOR DE LA FUNDACIÓ ARRELS

▶ Després de dos anys al capdavant de l'entitat dedicada a l'atenció de les persones sense llar, Ferran Busquets deixa el càrrec. Al fer balanç d'aquest període, l'exdirector d'Arrels diu que ha vist com les administracions catalanes han deixat massa projectes «al calaix» i reclama un «consens social» ampli per facilitar el dret a l'habitatge.

José Luis Escrivá
MINISTRE PER A LA TRANSFORMACIÓ DIGITAL

▶ El Ministeri per a la Transformació Digital ha presentat l'aplicació per a mòbils Cartera Digital Beta, un sistema de verificació de l'edat per limitar l'accés de menors a continguts violents i pornogràfics, tot i que amb limitacions tècniques i dubtosa eficàcia, ja que no afecta les webs més visitades, establertes fora d'Espanya.

Periodisme

Menys Assange i més Lobo

Anna Grau

Veig tothom molt esverat amb les peripècies de Julian Assange, personatge al qual tanta gent de bona fe idolatra, i de qui jo no m'he fiat mai ni un pèl. Me'n refiaria més si fes de *hacker* una mica més universal, menys de part (quan ens passarà informació desclassificada de l'Iran o de Hamàs?) i, sobretot, si no fes veure que és periodista sense ser-ho. El senyor Assange, en el millor dels casos, no passa de ser una font d'informació que els periodistes de debò han de comprovar, contextualitzar i fins i tot humanitzar acuradament.

Jo tinc una altra idea del periodisme. S'assembla més al que feia Ramón Lobo, desaparegut en combat contra la seva pròpia mort aviat farà un any. El seu llibre pòstum, *Pensión Lobo,* segur que que serà una lliçó de vida per a mi aquest estiu.

Els mestres se'ls reconeix gairebé més en les petites gestes que en les grans. Perquè, a part d'ensenyar-te tant, estan sempre disposats a aprendre

No serà la primera ni l'única que he rebut del Ramón. El vaig conèixer a Sarajevo. Hi havia anat tota sola. Aprofitant les vacances (que no de vacances). Amb el magre pressupost que em podia permetre com a reportera de base del diari *Avui.* Llavors jo cobria informació de Pujol. Però una fosca força irresistible em va empènyer als Balcans. Em vaig acreditar davant la UNPROFOR amb una carta que vaig fer signar a l'aleshores director del diari, Vicenç Villatoro. Ell no ho volia, però jo li vaig dir: «Mira, millor que signis, perquè si em passa res, de tota manera diran que era una periodista de l'*Avui*, o sigui que ajuda'm».

Vaig arribar a Sarajevo en autobús. Tenia vint-i-pocs anys, tota la curiositat del món i ni idea de res. Una companya de les rodes de premsa a Palau, una que acabava d'arribar de Madrid i ens vàrem fer amigues (ella ja n'era del Ramón), va posar els ulls en blanc i em va fer jurar que aniria a veure el Gran Lobo i m'enganxaria a ell perquè em deslliurés de tot mal.

Així mateix va ser. Des que me li vaig presentar al Holiday Inn de Sarajevo i li vaig explicar els meus plans (ja soc aquí...), ell em va captar amb el radar celeste dels seus ulls i em va posar sota la seva empara. Anàvem arreu plegats amb el seu xofer i traductor, un musulmà bosnià que parlava castellà.

Una nit ens va convidar a sopar a casa amb la seva dona. L'arròs estava covat. D'amagatotis, el Ramón en va fer conyeta. Jo el vaig tallar dolçament, però amb fermesa: «Ja saps que aquí a Sarajevo, el dia que no tallen el gas, tallen l'aigua. Segur que ella, per no córrer riscos, va cuinar aquest sopar ahir. Per això se li ha covat l'arròs».

Nova explosió d'intel·ligència i d'humanitat als seus ulls. Es va empassar cada mot que jo havia dit. I quan l'amfitriona va tornar a la taula, la va fer envermellir amb la seva vívida gratitud davant d'aquella hospitalitat heroica. Als mestres se'ls coneix per les petites gestes abans que per les grans. Perquè, a banda d'ensenyar-te tant, estan sempre disposats a aprendre. Fins i tot d'una jove novella a qui ell, el Gran Lobo, feia riure anomenant-me *Caputxeta.* Descansi en pau. Més que no pas els que aquí restem. ■

Anna Grau és periodista, escriptora i exdiputada al Parlament

Eurocopa

Demano la pilota i la paraula

Miqui Otero

Aquests dies, veient l'Eurocopa, en molts moments em sento a les portes de «perdre la verticalitat».

El que vull dir és que estic a punt de caure del sofà i no per la bellesa d'un regat de Lamine Yamal, sinó quan escolto determinades frases. En les retransmissions esportives es parla una espècie de tercer idioma en el qual els jugadors no cauen a terra, sinó que «perden la verticalitat». Però el millor, com apuntava l'escriptor Jose C. Vales, és que tampoc «s'aixequen», sinó que «recuperen la verticalitat». Lluny de criticar aquesta neollengua tan divertida proposo anar més enllà: mentre la recuperen, també «desestimen l'horitzontalitat» que la caiguda els ha regalat.

Veure l'Eurocopa atent a aquestes expressions és disfrutar del partit dues vegades. M'agrada moltíssim, per exemple, que els penals, com l'energia, «es transformin». Es diria que el verb transformar demana el lloc d'on ve i on es va: transformes un penal en un gol o una ocasió en un penal. Però ara els penals no es fiquen, sinó que, com canta Rosalía a *Saoko,* es «transformen». També adoro que dos jugadors lluitin per una «pilota dividida»: en essència, si està dividida tindrien ja una part de la pilota per a cada un, i, no obstant, com en una revisió de la història salomònica, tots dos es preocupen per aquesta pilota trencada.

També m'emociona com es remarca cada imatge. En la vida real, seria suficient amb «tenir la pilota», però en un partit es «té la possessió de la pilota». A mi m'encantaria «tenir la possessió de la pilota», però també tenir la possessió d'un vaixell, d'una segona residència a la Costa Brava i, sobretot, de la veritat. Per descomptat, també m'agradaria trepitjar un «esfèric», ja que xutar una pilota no és suficient.

No hi ha passades a les bandes, sinó que s'eixampla el camp, i mai es trepitja el centre ni s'arriba a la meitat del temps, sinó que es creua la medul·lar i s'arriba a l'equador. Sento, això sí, certa pena quan algun narrador afirma que una defensa «fa aigües», perquè la imagino amb unes ganes tremendes d'orinar, com em passa a mi amb determinades begudes diürètiques quan estic fent una conferència.

Neollengua fascinant

No llegeixin aquesta columna com una sàtira de setciències. De veritat que aquesta neollengua em sembla fascinant. La narració futbolística ha donat expressions tan expressives com «no fer gol a l'arc de Sant Martí» o «la pena màxima». El públic, a més, «demana l'hora» a l'àrbitre, tal com me la demanaven a mi en l'adolescència els *caps rapats* abans de robar-me el rellotge. Però és que, a més, les frases futboleres han arribat a la vida: la gent es casa «de penal», fins i tot els treballadors de Tecnocasa «pengen les botes» quan es jubilen, els tertulians i els polítics llancen «pilotes fora» o contesten *«a bote pronto».* De vegades aquestes expressions m'agafen «fora de joc» i demano que me les repeteixin «curt i al peu». Però m'agraden.

Els narradors futbolístics, com els nens, són generadors de llenguatge. L'àrbitre pot fer el que la nostàlgia ens demana i la ciència ens nega: descomptar temps. Fins i tot allò militar, aquella retòrica de canonades i contraatacs, un argot que odio, sona bé aquí, sobretot en boca dels seus millors poetes, com quan Sergio Ramos va afirmar, per dir que estaven en un bon moment, que tenia «la pólvora mullada». ■

Miqui Otero és escriptor

La Núria, l'Emília i tots nosaltres

Hi ha un *storytelling* dominant forjat per l'entorn de l'autodenominat Sindicat de Llogateres. Són gent que, legítimament, combaten les bases del sistema econòmic perquè defensen una alternativa que consideren que seria millor. Res a objectar. Una de les bases de la seva argumentació és que l'habitatge és un dret fonamental i hauria de prioritzar-se davant d'altres com el dret a la propietat. Aquest és un sil·logisme molt semblant al que es planteja en el cas del periodisme entre el dret a la llibertat d'informació i el dret a la intimitat. El Sindicat és una font habitual d'informació dels diaris de Barcelona. Coneixen històries que ningú coneix i, sobretot,

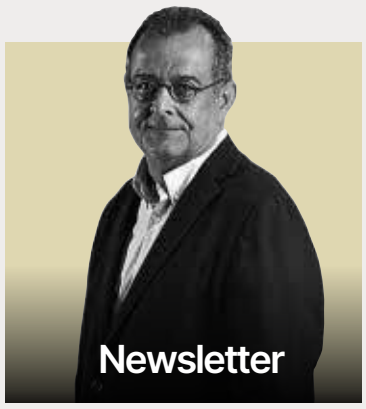

Albert Sáez
Director d'EL PERIÓDICO

que ningú vol explicar. Però, una vegada detectat el fet, ens toca als periodistes indagar en la realitat per explicar-la.

Elisenda Colell es va posar aquest dimarts a rastrejar la història de la Núria i l'Emília, les dues germanes del districte de Sant Andreu que es van suïcidar hores abans que vencés el termini d'execució d'una ordre de desnonament. Fins aquí el flaix informatiu. Colell ha continuat buscant i ha trobat la història de dues dones, dues germanes, una discapacitada, que es van quedar sense ingressos econòmics després de la mort de la mare i, encara pitjor, es van quedar sense vincles amb el seu entorn. Són dues persones vulnerables que van passar per sota del radar dels serveis socials possiblement per un problema vinculat amb la seva salut mental i que van acabar preses del pànic al veure's sense vivenda. Les pel·lícules cal conèixer-les senceres, no només pel tràiler que regala el distribuïdor. Colell ens ha explicat la pel·lícula sencera, el millor periodisme. I sí, en el rerefons hi ha el drama de l'habitatge però també molts altres. La falta de recursos en salut mental, la soledat dels que no tenen vincles familiars o la falta de mecanismes per ajudar-se entre veïns com abans. I una pregunta als experts, en dret i en assistència social: ¿per ajudar no es poden rebentar les portes dels domicilis? ■

Editorial

Benintencionada però ineficaç

Els intents que està assajant el Govern per limitar l'accés dels menors a continguts pornogràfics o de violència extrema respon a una inquietud que s'ha instal·lat en la societat espanyola. Al parer d'alguns, aquests vídeos estan suplantant en molts casos l'educació afectivo-sexual que teòricament haurien de rebre els més joves en la família o a l'escola i presumptament els convenç que allò que veuen a les pantalles dels seus dispositius mòbils és normal i no una ficció exagerada. La Unió Europea ja va encarregar als països membres el 2018 que prenguessin mesures estrictes que restringeixin l'entrada a continguts que puguin ser perjudicials per al «desenvolupament físic, mental o moral dels menors» i un grapat de governs europeus ja estan aplicant normatives en el mateix sentit del que llança ara l'espanyol. Són en moltes ocasions preceptes temptatius sense gaires garanties d'èxit. Un dels principals problemes a què s'enfronten aquestes normes és precisament la constatació que és impossible un control efectiu de l'edat de l'usuari d'aquestes pàgines web si no es produeix la col·laboració de les plataformes que les programen. I potser ni això és suficient: gairebé qualsevol tallafoc acaba tenint vies per esquivar-lo.

Aquesta és només una de les contradiccions de l'aplicació per a mòbils Cartera Digital beta que el Ministeri de Transformació Digital ha presentat aquesta setmana. El seu intent de restringir el pas d'adolescents a les pàgines porno xoca d'entrada amb el fet que només afecta les webs establertes a Espanya, mentre que les deu plataformes pornogràfiques més

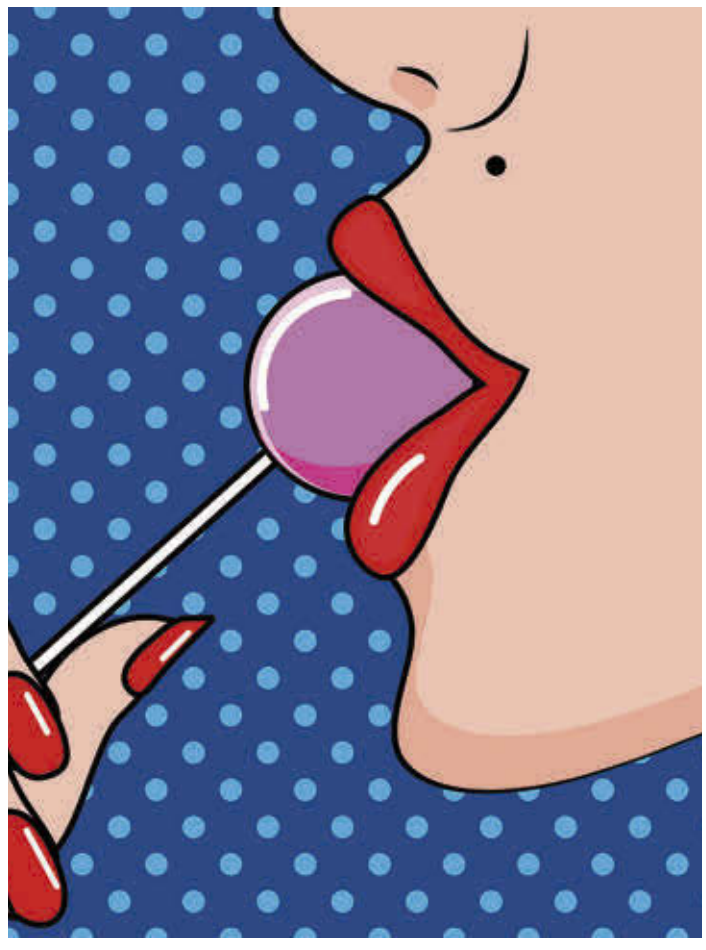

L'evolució de la tecnologia va molt més ràpid que les bones intencions (i promeses) dels governants

visitades pels usuaris espanyols estan allotjades a l'estranger. És cert que el Govern demana la col·laboració de les grans plataformes, dels navegadors, les xarxes socials i les aplicacions de missatgeria perquè la solució plantejada sigui realment efectiva, però no és fàcil confiar que ho facin per molt que aparentment s'hi comprometin. El seu negoci, pel que sembla, consisteix a enganxar el màxim d'usuaris als seus continguts, sense tenir en compte l'edat. Com més joves, més addictes. De fet, l'últim estudi del Centre Reina Sofia de FAD Joventut assenyala que l'edat mitjana del primer contacte amb el porno a Espanya és als 13 anys. Massa immadurs per discernir sobre el que estan veient.

No és aquest l'únic forat de l'aplicació. Malgrat que s'ha treballat durant mesos en la manera de comprovar l'edat de l'usuari a través d'una targeta virtual que l'acrediti i d'una doble autentificació de la seva identitat, la complexitat del seu ús, si no per als menors sí per als pares que hauran d'exercir en moltes ocasions el control parental, pot acabar en decepció. Potser aquesta no serà una distracció de l'Administració i dels seus experts a l'hora de buscar solucions, sinó que simplement es tracta que ens trobem davant el fet irrebatible que l'evolució de la tecnologia va molt més ràpid que les bones intencions dels governants. O per recórrer a la saviesa popular, que no es pot posar portes al camp. Tot i que en aquest cas caldria trobar la manera d'ordenar-ho mínimament, pel bé dels nostres menors i de la societat en el seu conjunt. O el que és pitjor i més plausible: es va prometre en campanya el que se sabia que era impossible fer. ■

elPeriódico

L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals

elPeriódico
www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directora adjunta: Gemma Martínez.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:
Carol Álvarez (Coordinació informativa).
Pilar García (Edició impresa).
Bernat Gasulla (Cap de setmana).
Rafa Julve (Multimèdia).
Xurxo Martínez (Gestió de canals).
Sergi Saborit (Informació).

Panorama: Jose Rico.
Societat: Montse Baraza.
Barcelona: Meritxell M. Pauné.
Cultura: Leticia Blanco.
Esports: Francisco Cabezas.
Opinió i participació: Ernest Alós.
Imatge: Bárbara Favant.
Disseny: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Director General de Prensa Ibérica per Catalunya i Balears: Fèlix Noguera.
Publicitat nacional: Mercedes Otálora.
Publicitat: Ester Azuar Salvador.
Màrqueting: Anna Domènech.

Distribució:
Logística de Medios Catalunya S.L.U.
Av. Granvia de l'Hospitalet, 163-167
08908 - L´Hospitalet de Llobregat (BARCELONA)
T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.
T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

EntreTots

Podeu llegir més cartes i publicar els vostres articles a:
www.elperiodico.cat/entre-tots

AP-7

Carreteres sense vigilància policial

Vicente Alfaro
L' HOSPITALET DE LLOBREGAT

Acabo de llegir la notícia «Mor un camioner en un greu accident a l'AP-7: tres carrils tallats a Martorell» i m'agradaria explicar la meva experiència en aquesta via durant l'operació sortida del pont de Sant Joan. El trànsit era dens, però el problema va ser que hi havia molts camions. I aquests circulaven no només en el carril dret de l'autopista sinó també en el central i fins i tot en l'esquerre, el de màxima velocitat. Hi va haver moments en què van formar taps a l'autopista per estar-ne tres circulant, cada un en un carril diferent, i pràcticament a la mateixa velocitat. Mentrestant, en un trajecte de Barcelona a Roses, no vam veure un sol cotxe dels Mossos.

No m'estranya que es produeixin més accidents perquè els camioners ja no es comporten com ho feien fa unes dècades, quan eren reconeguts com un model de conducció; d'altra banda, hi ha una absència clara de vigilància policial a les carreteres. Abans era habitual veure motoristes de la Guàrdia Civil de Trànsit vigilant. Amb la policia autonòmica, això ha desaparegut i només se'ls veu si hi ha un accident. No hi ha actuacions de prevenció. I així ens va. ■

ESTATS UNITS

Degradació de la democràcia

Antonio Pujol
BARCELONA

Sense una immediata contundent reacció del Partit Demòcrata per fer front a l'avantatge de Trump, segons les enquestes, a qui els analistes donen gairebé segur guanyador en vista dels resultats del primer debat, el sistema democràtic nord-americà molt probablement es degradarà, malgrat el sistema de «joc de controls» de les seves institucions.

Trump, un mentider compulsiu, narcisista i iconoclàstic ha fet grans els EUA; s'imposarà amb el suport dels seus nombrosos i rics seguidors, una política involucionista en sanitat i educació; abaixarà imposats als rics, perseguirà els immigrants i no respectarà lleis ni institucions quan no li siguin favorables. Entre els defensors de la democràcia, és un clamor que les persones amb més influència sobre Biden, principalment la seva dona, els Obama, el seu equip de govern i la direcció del partit l'han de persuadir sobre el que és millor.

Està en joc el mateix sistema democràtic. Haver resistit magnicidis, assassinats de líders polítics, una Guerra Civil, el Ku Klux Klan, el Watergate, l'assalt al Capitoli..., no garanteix que prevalgui la veritat i la justícia s'imposi finalment si Trump és president. Fins i tot l'amenaça militar del comunisme és avui menor. La Xina, el principal contrincant, té ara més interès per guanyar la guerra tecnològica. Prioritza els seus interessos comercials, que són capitalistes (d'un Estat totalitari que subvenciona i intervé al seu aire). Això es combat amb millor política d'aliances. ■

TRANSPORT PÚBLIC

Anul·lar parades del bus V13 és un error

Georges S. Martin
BARCELONA

Diuen que reforçaran els autobusos a la Barceloneta per a la celebració de la Copa Amèrica i potser serà així en totes les línies excepte en la 59, inexplicablement, perquè és la que cobreix el passeig Marítimo i també tota la costa, fins a la seva finalització al Poblenou. He vist que ja són de cotxe doble, però s'estan equivocant amb el V13, és un error que l'hagin anul·lat entre el Pla de Palau i la plaça de Catalunya, ja que és una de les línies més eficaces per a la mobilitat. Pregaria als responsables que el tornin a iniciar des del Pla de Palau, pujant per la Rambla o, en el seu defecte, pujant o baixant per l'Arc de Triomf, el passeig de Picasso i l'estació de França. ■

Le Fumoir

París no s'acaba mai

És impossible no estimar-la, ja que la seva bellesa desarma qualsevol

Javier Puga Llopis

Enrique Vila-Matas va escriure un llibre amb aquest títol tan negatiu i tan afirmatiu alhora, en el qual explica, entre altres coses, que va venir a París en els setanta portat per aquesta mitomania de què mai s'ha després, per viure en aquesta ciutat durant dos anys amb la bohèmia amb qui ho havien fet els seus escriptors de referència. Aquest entusiasme de joventut sempre ve encoratjat per la imitació, per assemblar-nos als nostres ídols, ja que, com va dir D'Ors –diplomàtic i escriptor–, tot el que no és tradició és plagi. A París, malgrat les estretors gairebé obligatòries de l'ofici, va escriure el seu primer llibre (*La asesina ilustrada*, amb títol de novel·la exemplar de Cervantes), i va ser probablement a París, amb Marguerite Duras com a propietària, on es va creure escriptor per primera vegada, com Vargas Llosa. A mi m'ha passat una mica el mateix, tot i que sense la bohèmia, ni la Duras reclamant el lloguer, ni les estretors de la *chambre de bonne*. Aquí vaig escriure també el meu primer –i únic– llibre, desproveït no obstant del romàntic leitmotiv de perseguir l'ombra de Hemingway pels carrers i els bistrots, ni l'esperança –que en el seu cas era convicció– de trobar-se amb el seu esperit i rebre la inspiradora unció del genial suïcida. Potser no fa falta tant esoterisme per sentir-se realitzat a París, ja que tota ella és cine i literatura, cosa que no significa que viure aquí sigui sempre de pel·lícula o de novel·la romàntica. Diu Lawrence Durrell a *El quartet d'Alexandria* que només es poden fer tres coses amb una dona: estimar-la, patir per ella o convertir-la en literatura. El mateix passa amb París, que també és dona. És impossible no estimar-la, ja que la seva bellesa desarma qualsevol; ni patir-la, ja que es viu en aquesta ciutat maltractada en una tensió permanent, que frega de vegades en la violència, una ràbia sorda només atenuada per la *politesse* i que, quan surt, ho fa en explosions tan fulgurants com inesperades. Per això el millor és convertir-la en literatura, i quedar-se a viure en aquest París celestial dels llibres i les pel·lícules, aquesta visió idealitzada que al meu cap sempre es representa en el blanc i negre evocador del *Bonjour, tristesse* d'Otto Preminger. Tot i que el més important –diu Hemingway-Vila-Matas– és sempre el que mai s'explica, algun dia escriuré un llibre sobre aquesta vila, però per fer-ho necessito prendre la distància que dona el temps i la confusió dels records que porta la memòria. Les circumstàncies m'obliguen ara a anar-me'n, a deixar-la per segona vegada –jo a ella, ja que ella mai et deixa a tu–, com aquests amors intermitents que mai moren del tot, com aquestes dones que travessen, filant-la, la nostra vida sencera amb un invisible fil vermell, i als pits de les quals el destí s'entossudeix a llançar-nos amb recurrència, amb la tossuderia de qui t'està enviant un missatge que, en el nostre entotsolament, no volem llegir. Abans que el karma faci de nou la seva màgia, abans d'emprendre un tercer viatge vital al costat d'aquest riu en el qual només es banyen els suïcides com Hemingway –malgrat el voluntarisme de la nostra alcaldessa–, m'acomiado d'un París ple de grades buides, de castells de ferro a mig construir, de tanques a tot arreu i embussos monstruosos, un estudi de cine gegant amb una banda sonora que no és de Miles Davis, sinó una disfonia de botzines i sirenes sense cua, un minut abans que arribi l'horda olímpica com un nou exèrcit d'ocupació, abans que París s'alliberi una vegada més dels seus invasors i sigui de nou una festa a la qual em convidaré, per veure Hemingway recolzat en el Dingo Bar al costat de Vila-Matas. ■

Escalada. Climbing Madrid

GUILLERMO **PELEGRÍN**

ESCALADOR

És un dels grans valors de la Paraescalada a Espanya: ha quedat segon a Climbing Madrid i tercer al Mundial d'Innsbruck, Àustria

«Els límits ens els posem només nosaltres»

Marcos Baeza

Malgrat els seus 20 anys i d'una discapacitat visual del 99%, Guillermo Pelegrín (Madrid, 2004) ja té multitud de trofeus a la vitrina. Li agrada la muntanya pel seu pare i va començar a ascendir obstacles amb tot just 12 anys. La seva trajectòria reflecteix una d'aquelles històries de superació personal que empetiteixen la majoria.

En l'esdeveniment Climbing Madrid, que es va celebrar del 10 al 16 de juny a la Comunitat de Madrid, a Arroyomolinos, va acabar segon i va tornar a sorprendre tant els espectadors com els seus competidors. A més, en el també recent Mundial d'Innsbruck, Àustria, s'ha alçat amb la tercera posició, confirmant que ja és tota una referència.

— ¿Com pot escalar un discapacitat visual?

— Portem sempre un guia que ens va indicant. En escalada hi ha diferents modalitats i, per exemple, en bloc, que és sense corda perquè escales a pocs metres de terra, el guia em parla i també va donant també amb un bastó per establir referències acústiques.

Però en els ascensos amb via, que a l'anar més alt i utilitzar corda pot ser que el so no se senti, el guia sol portar un micròfon i jo una orellera. Per a les indicacions sobre la posició de les mans utilitzem el mateix esquema de les manetes del rellotge, a sobre del cap serien les 12 hores. Per als peus, en canvi, se solen utilitzar posicions del cos, com «posa el peu de dret amb el genoll», per citar un cas. També diferenciem entre moviments curts, mitjans i llargs, el tipus d'agafament, si és lateral, si és un rom, una regleta...

— ¿Per què vas començar a escalar?

— Al meu pare sempre li ha agradat molt escalar i la muntanya en general. Però quan em van detectar el problema visual, es va quedar una mica en xoc, perquè pensava que mai podria compartir-ho amb ell. Va ser llavors quan va conèixer el grup de muntanya de l'ONZE i es va apuntar com a guia per aprendre com havia d'ensenyar-me. I va quedar impressionat. Després m'hi vaig ficar jo també, i ens vam apuntar al club Bukaneros Solidarios, que fa senderisme amb persones cegues. A continuació, vaig fer el salt a l'escalada.

— ¿Quan vas començar?

— Doncs als 12 anys, en fa vuit. A poc a poc m'hi vaig anar ficant. Em vaig apuntar a un grup d'entrenament de xavals, els dimarts i dijous, i era l'únic amb discapacitat. Però hi havia molt bon ambient i vaig poder créixer personalment i esportivament. Als 16 anys vaig començar a competir i fins avui.

— ¿En quins campionats has participat?

— Amb 16 anys em vaig inscriure al meu primer Campionat d'Espanya de Paraescalada, que es va celebrar a Pamplona, i vaig quedar segon. Després va venir la pandèmia i, després de superar-la, vaig decidir apuntar-me a les competicions internacionals, les Copes del Món. Vaig ser tercer en la primera i, l'any passat, vaig quedar segon en dues de les tres proves del Mundial i tercer en el Campionat absolut.

— ¿En quines modalitats competeixes?

— Hi ha tres modalitats, que són Velocitat, Bloc i Dificultat. Però les competicions de Paraescalada internacionals només són de Dificultat, de via. Però també m'he apuntat a proves de la Comunitat de Madrid en disciplina de Bloc i de Velocitat. De fet, vam ser la primera Federació que tenia un escalador amb discapacitat inscrit en aquestes modalitats, i competíem contra esportistes sense discapacitat.

— ¿Com veus l'auge de l'escalada a Espanya? ¿A què creus que es deu?

— És espectacular. Jo crec que hi ha tingut molt a veure l'èxit d'Alberto Ginés en les Olimpíades [va guanyar l'or a Tòquio 2020], i després el fet que els esports es van posant de moda. La gent li va agafar primer per l'spinning i ara, influïda també pel confinament, en connecta més amb la naturalesa i li ha agafat el cuc de l'escalada. Per això també estan creixent els rocòdroms, com a conseqüència de la popularitat més gran, i estem encantats de l'èxit del nostre esport. Faltaria una mica més de suport, això sí, en la Paraescalada.

— ¿Què es podria fer per facilitar la Paraescalada a Espanya?

— Caldria fer una feina de conscienciació, transmetre que els límits ens els posem nosaltres i que la discapacitat no impedeix escalar. També es podrien introduir millores d'accessibilitat als rocòdroms i altres instal·lacions. I sumar una mica més de comprensió per part de la resta d'escaladors, perquè hi ha moltes maneres d'escalar i no ho fem per superar-nos, ho fem perquè ens agrada. S'estén, en ocasions, a encasellar-nos en els extrems, mira'l que desgraciat o quin superheroi. Però cadascú té les seves característiques, sense més ni més. El que és alt, per exemple, està fastiguejat quan hi ha un bloc de caiguda; a cadascú li toca el que li toca, però tots disfrutem del mateix.

— ¿Com vas viure Climbing Madrid, l'esdeveniment més gran d'escalada organitzat a Espanya?

— Sí, a Arroyomolinos. Va ser genial, una gran oportunitat per augmentar la visibilitat del nostre esport. La gent, en general, només acudeix als rocòdroms i proves quan té un familiar o amic que s'entrena o competeix. Però Climbing Madrid va marcar un aparador que va ajudar a reforçar el coneixement de l'escalada i en especial de la Paraescalada, que té encara menys popularitat; la gent es continua sorprenent que puguem escalar.

Per l'experiència que tinc en les competicions, el públic sol quedar-se perplex al veure un escalador amb un membre amputat, per exemple. I al fer-ho a la plaça, a l'aire lliure, l'efecte es multiplica i pot derivar en beneficis col·laterals com que algú animi una altra persona discapacitada a escalar o practicar esport perquè ha vist que és possible.

— ¿Vols afegir alguna cosa més, algun missatge, demanda, recomanació?

— Digueu a la gent amb discapacitat que si els motiva escalar que ho provin. Tot i que sigui un esport individual, ensenya molts valors, perquè s'acaba fent en equip, i és un esport que no neix per a la competició. I això es nota en les concentracions i proves, perquè hi ha molt bon ambient. Tots necessitem ajuda, cal animar-se a provar, perquè amb adaptacions qualsevol pot aconseguir el que es proposi.

La sort

ONCE

Dimecres 3

18463 Serie: 017

Euro Jackpot

Dimarts 2

10-29-30-32-40

Sols: 6-12

La Primitiva

Dilluns 1

01-02-05-28-42-49

C: 37 R: 7 Jòker: 5550469

	ENCERTANTS	EUROS
6+R	0	POT
6	0	0
5+C	3	39.526,60
5	114	1.906,99
4	6.598	47,93
3	129.772	8,00
R		1,00

Bonoloto

Dimecres 3

18-26-31-43-48-49

C: 6 R: 9

	ENCERTANTS	EUROS
6	1	792.619,77
5+C	3	52.179,90
5	85	920,82
4	4.520	25,97
3	82.292	4,00
R		0,5

Euromilions

Dimarts 2

02-07-34-35-46 E: 6-8

EL MILIÓ: DSN14520

	ENCERTANTS	EUROS
5+2	0	EUROPOT
5+1	2	248.851,17
5+0	2	58.160,61
4+2	21	1.725,29
4+1	396	168,53
3+2	1.009	69,92
4+0	972	51,00
2+2	16.589	14,94
3+1	20.357	13,58
3+0	46.192	11,14
1+2	96.176	6,48
2+1	327.200	6,00
2+0	735.440	4,30

La 6/49

Dimecres 3

19-27-28-33-45-49

C: 18 R: 6 Jòker: 811512

	EUROS
6/6	1.000.000,00
5/6+C	6.647,44
5/6	1.729,00
4/6	89,90
3/6	9,88
R	1,00

La Grossa del divendres

Divendres 28

55577 S: 15

El Trio

Dimecres 3 916/897

El temps

Avui, a Catalunya

Nuvolositat d'evolució

Nuvolositat de tipus baixa al litoral. Al Pirineu Oriental es formarà nuvolositat d'evolució amb possibilitat de precipitacions febles. A la resta cel poc ennuvolat. Temperatures mínimes sense canvis; màximes en lleuger descens a l'extrem sud. Predomini de vent del sud amb ratxes de vent moderat al sud.

Barcelona Nuvolositat de tipus baixa amb probabilitat de precipitacions febles tendint a poc ennuvolat. Temperatures mínimes en lleuger descens o sense canvis; màximes sense canvis significatius. El vent bufarà fluix variable tendint a vent del sud-est a partir del migdia.

Demà. Assolellat. Temp. en ascens. **Dissabte.** Núvols i pluja. Temp. igual. **Diumenge.** Núvols i pluja. Temp. en descens.

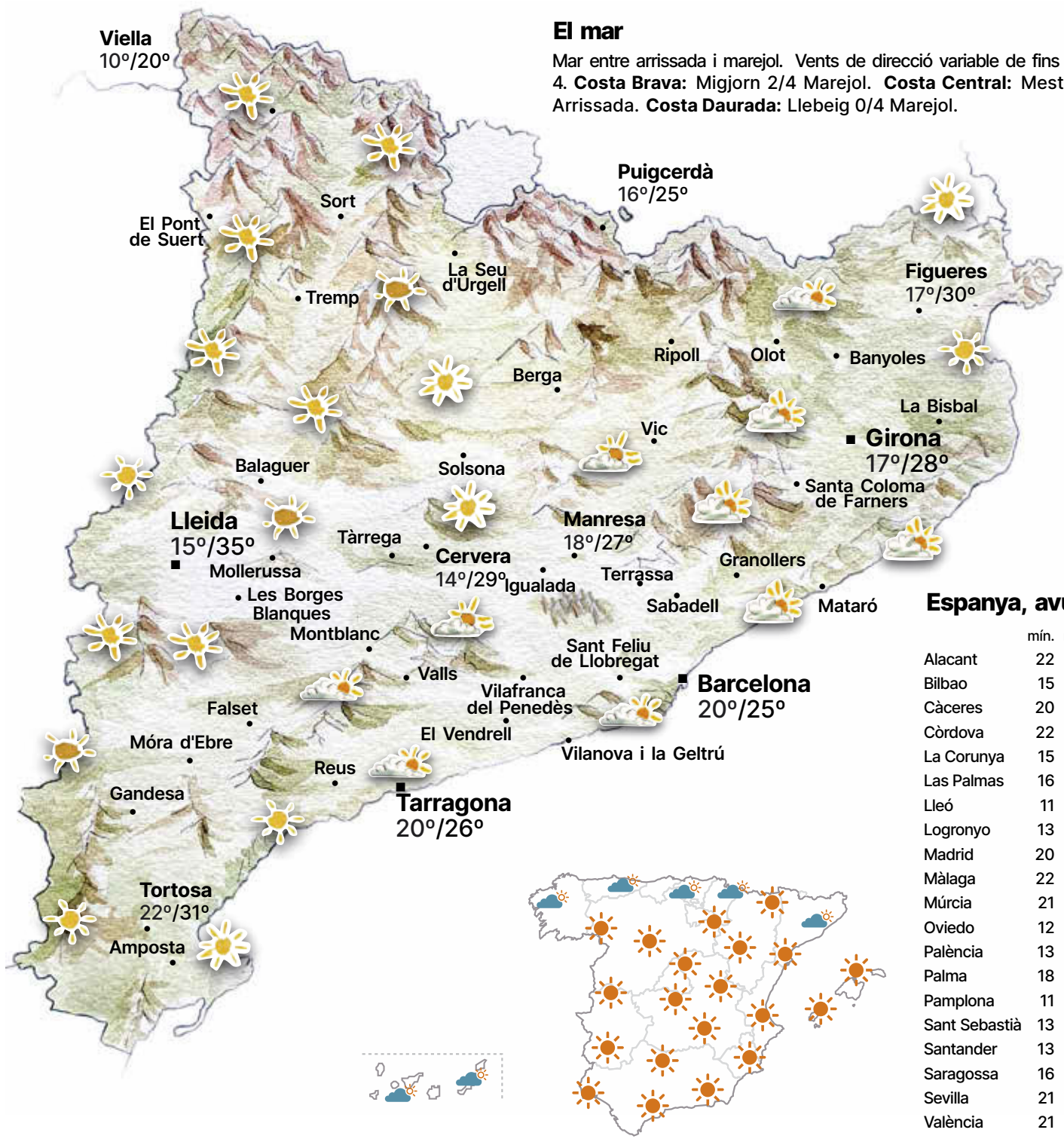

El mar

Mar entre arrissada i marejol. Vents de direcció variable de fins a força 4. **Costa Brava:** Migjorn 2/4 Marejol. **Costa Central:** Mestral 0/3 Arrissada. **Costa Daurada:** Llebeig 0/4 Marejol.

Espanya, avui

	mín.	màx.
Alacant	22	26
Bilbao	15	23
Càceres	20	40
Còrdova	22	42
La Corunya	15	22
Las Palmas	16	22
Lleó	11	25
Logronyo	13	29
Madrid	20	36
Màlaga	22	26
Múrcia	21	34
Oviedo	12	21
Palència	13	31
Palma	18	26
Pamplona	11	24
Sant Sebastià	13	20
Santander	13	21
Saragossa	16	33
Sevilla	21	42
València	21	30

Món, avui

	mín.	màx.		mín.	màx.		mín.	màx.
Andorra la Vella	13	21	Praga	12	19	Mont-real	16	26
Berlín	13	19	Roma	16	24	Nova York	17	27
Brussel·les	12	15	Buenos Aires	5	11	Pequín	22	31
Estocolm	13	18	Caracas	19	28	Rabat	19	32
Lisboa	18	30	Doha	34	42	Rio de Janeiro	17	26
Londres	12	17	Johannesburg	10	20	Santiago de Xile	10	14
Moscou	18	30	Manila	27	33	Singapur	26	31
París	12	19	Mèxic	13	20	Sydney	11	14

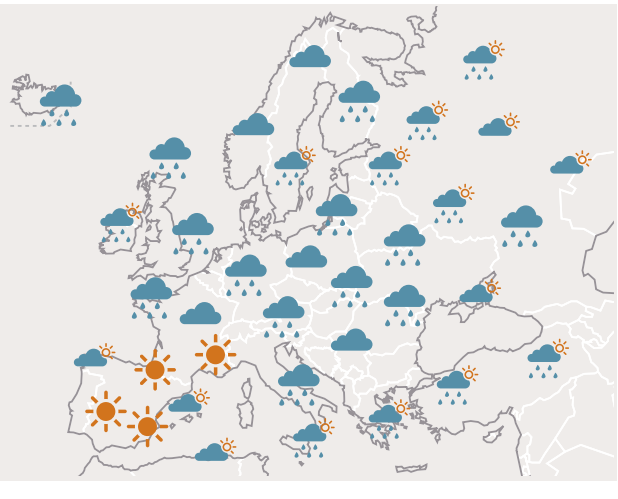

PASSATEMPS

SUDOKUS

		4		9			1	
			4			8	2	9
	7			2		5		4
		6			9			
4	5				7	1		6
5						6	3	2
	9							
			7	1				

2					8		7	6
			3			1		
	9			4				5
	2							
9		7					2	
1		6	8				4	
				7		4	5	3
		5		3				8

3		5		4			8	
4	2			8				7
		8			2			5
	1				3	2		
		3		7		4		
				2			3	
	9			5				
	4	6			1			
1			7					

Ompliu les caselles buides dels requadres de 9x9 quadrats, amb xifres de l'1 al 9, sense repetir cap número en una mateixa fila, en una mateixa columna, o una subquadrícula de 3x3

6	4	3	7	1	2	9	5	8
2	9	8	6	5	3	7	4	1
5	1	7	9	8	4	6	3	2
4	5	2	8	3	7	1	9	6
1	8	6	5	4	9	2	7	3
3	7	9	1	2	6	5	8	4
7	3	5	4	6	1	8	2	9
9	2	1	3	7	8	4	6	5
8	6	4	2	9	5	3	1	7

4	7	5	2	3	6	9	1	8
3	1	9	5	8	4	7	6	2
6	8	2	1	7	9	4	5	3
1	3	6	8	9	2	5	4	7
9	5	7	4	6	3	8	2	1
8	2	4	7	1	5	6	3	9
7	9	3	6	4	1	2	8	5
5	6	8	3	2	7	1	9	4
2	4	1	9	5	8	3	7	6

1	3	2	7	6	9	8	5	4
5	4	6	8	3	1	7	2	9
8	9	7	2	5	4	6	1	3
7	8	9	4	2	6	5	3	1
2	5	3	1	7	8	4	9	6
6	1	4	5	9	3	2	7	8
9	7	8	6	1	2	3	4	5
4	2	1	3	8	5	9	6	7
3	6	5	9	4	7	1	8	2

ESCACS

Les blanques juguen i guanyen

Solució escacs: 1-Dh6, Axh6; 2-Ce7++

QUADRE NUMÈRIC

	+		:		=4
+	■	x	■	+	■
	x	2	−		=1
−	■	+	■	−	■
	+		:		=1
=8	■	=9	■	=5	■

■	=5	■	=9	■	=8
=1	4	:	3	+	1
■	−	■	+	■	−
=1	7	−	2	x	4
■	+	■	x	■	+
=4	2	:	3	+	5

MOTS ENCREUATS PER J.P. PETIT

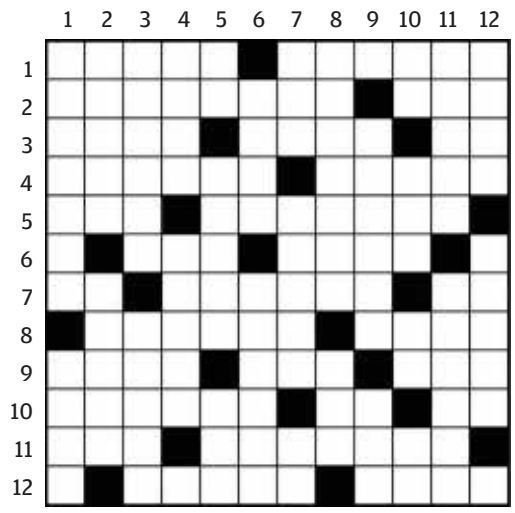

HORITZONTALS: 1. Grup funcional de fórmula NO2. Fruita que ja està a punt. **2.** Aigualir. Bossa de malla per als cabells. **3.** Cuc. Accions d'expel·lir per la boca gasos de l'estómac. Nom de lletra. **4.** Colles. Afecta directament alguna cosa. **5.** Tres de la dita. Alumnes no matriculats. **6.** Vocal. Arran. Certs punts. Vocal. **7.** Certa societat. Hagis de pagar. Element químic. **8.** Exercir una acció penal. Afecció caracteritzada per la presència de lesions erosives. **9.** Plantes de les umbel·líferes. Un peix. Enravenat. **10.** Gineceu. Dues de la tíbia. Dues del papa. **11.** Ja. Passareu ras. **12.** Beguda en breu. Mostrar un bon sentit de l'humor. La del coll es la clavícula. **VERTICALS: 1.** Quantitats de neu caigudes damunt la terra d'una vegada. Dinar suculent. **2.** Paralitzat. Entendre algun fet. **3.** Passar temps abans de fer alguna cosa. Treure metall amb les tisores. **4.** Concordança de fonemes. De geni aspre. Vocal. **5.** Dues del boig. Unitats de pes. Riu caòtic. **6.** Relatiu a l'ós. Parlar pel gust de parlar. **7.** Xinès famós. Comunica un color semblant al de l'or. Estic al lloro. **8.** Artropatia crònica no inflamatòria. Dedicada a obres de caritat. **9.** Consonant. Albumosa obtinguda del sèrum sanguini. Sostenidor. **10.** Pàtria d'Abraham. Mig cessat. Fenc. Pronom. **11.** Rapaç. Fas venir. **12.** Que nega l'existència d'un Déu superior. Varietat criptocristal·lina del quars. Vocal del final.

Solució d'ahir

J	U	N	I	O	R	S	■	C	A	R	A	
A	T	E	■	V	E	L	E	R	■	A	P	
R	E	T	R	A	N	■	N	I	A	D	A	
D	R	■	A	C	T	I	V	A	R	■	M	
I	S	O	L	I	■	N	I	T	I	D	A	
N	■	B	L	O	N	D	A	■	D	I	T	
S	E	R	E	■	A	U	R	O	S	A	■	
■	R	A	M	A	R	I	E	M	■	L	G	
P	U	R	■	N	R	T	■	B	R	E	U	
A	C	A	P	T	E	■	E	R	U	G	A	
R	T	■	O	R	N	A	R	E	S	■	N	
C	O	N	T	E	■	C	A	S	C	A	T	

SIS DIFERÈNCIES

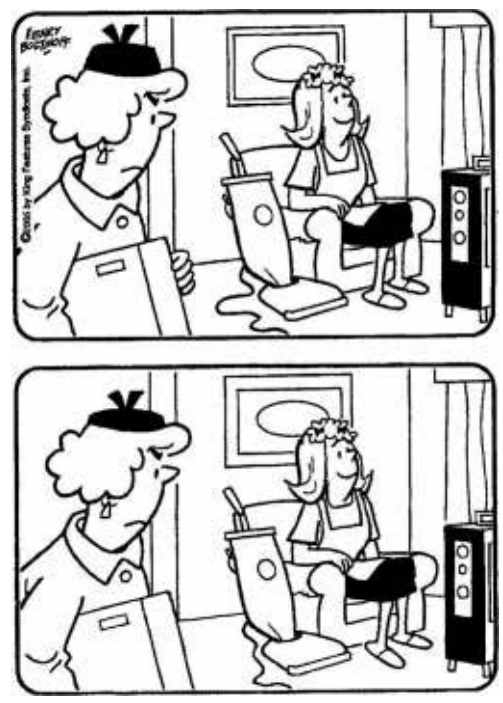

Diferències: 1. El barret és més petit. 2. No es veu la mà. 3. El peu està mogut. 4. El cable és diferent. 5. El marc del quadre és més gruixut. 6. El coll és diferent.

OLAF EL VIKING PER CHRIS BROWNE

HORÒSCOP

ARIES 21 MARÇ A 19 ABRIL
▶ En matèria professional li convindrà més actuar entre bastidors. Encara que els seus ingressos estaran a bon nivell no s'excedeixi amb les despeses. Turbulències en les relacions familiars.

TAURE 20 ABRIL A 20 MAIG
▶ Realitzarà la seva feina a la perfecció si evita presses que podrien portar-lo a cometre errors. Poden sorgir problemes familiars. A la nit freni els seus impulsos i no sigui imprudent.

BESSONS 21 MAIG A 20 JUNY
▶ Possibilitat d'un canvi de rumb en la seva trajectòria laboral que incidirà de manera positiva en la seva economia. Poden sorgir tensions en les relacions amistoses. Bona vida sentimental.

CRANC 21 JUNY A 22 JULIOL
▶ El seu camí laboral anirà sobre rodes. A la seva vida sentimental hi haurà de tot, fins i tot la possibilitat d'un llarg compromís. Amb els amics vagi amb peus de plom i no parlin de política.

LLEÓ 23 JULIOL A 22 AGOST
▶ A la feina el dia començarà sota els millors auspicis, encara que després tot anirà més lent. Discussions al terreny familiar per un viatge. Bona entesa en el pla amistós.

VERGE 23 AGOST A 22 SETEMBRE
▶ Res ressenyable en l'àmbit professional, llevat de recomanar-li prudència si comença un projecte. En el terreny amistós no faci cas de xerrameques. Panorama sentimental excel·lent.

BALANÇA 23 SET. A 22 OCTUBRE
▶ L'estabilitat serà la nota dominant a la feina i això l'ajudarà a avançar tasca endarrerida. La seva vida familiar no serà tan plàcida com voldria. Enteniment total amb els amics.

ESCORPÍ 23 OCT. A 21 NOVEMBRE
▶ L'èxit l'acompanyarà en l'àmbit professional i econòmic. L'ambient familiar serà bo, però hi ha la possibilitat que un amic li causi un gran disgust. Controli's amb la beguda.

SAGITARI 22 NOV. A 21 DESEMBRE
▶ Probablement refarà el seu mètode de treball, cosa que incidirà positivament en la seva situació laboral i en la seva butxaca. Coneixerà persones noves que seran importants per a vostè.

CAPRICORN 22 DESEMBRE A 19 GENER
▶ El dia, en conjunt, es presenta molt positiu a la seva feina. No es mostri intransigent amb les persones del seu voltant o podrien sorgir situacions difícils de resoldre.

AQUARI 20 GENER A 18 FEBRER
▶ Dia d'alts i baixos en l'àmbit professional, però si s'esforça a buscar solucions trobarà la manera de resoldre-ho tot. Intensa vida social que el satisfarà molt. Panorama sentimental tranquil.

PEIXOS 19 FEBRER A 20 MARÇ
▶ Es preveu un dia de gran prosperitat, tant a la feina com amb els diners, però pensi bé abans d'actuar. Un cop solucionat un petit accident el clima familiar serà molt grat.

PEDERÀSTIA A L'ESGLÉSIA

Els afectats, de moment, arriben a una quinzena. «Els abusos havien d'haver-se tallat des del primer moment. No hem estat a l'altura», admet l'ordre, que demana als exestudiants que comparteixin informació.

Exalumnes dels Escolapis acusen d'abusos sexuals 9 sacerdots

GUILLEM SÀNCHEZ
Barcelona

Manu Mitru

Façana de l'Escola Pia Sant Antoni, a Barcelona.

L'organització educativa de l'Escola Pia de Catalunya, els Escolapis, tenen 20 centres educatius en territori català. Segons la mateixa institució, un total de nou sacerdots han sigut acusats d'abusar sexualment d'alumnes, uns delictes que, com la resta d'escoles religioses, van encobrir. «No hem estat a l'altura. La nostra vocació és cuidar els nens i, per part d'algunes persones, això no s'ha fet correctament», afirma en una declaració concedida a EL PERIÓDICO i a TV3 Jordi Vilà i Font, provincial de l'ordre a Catalunya.

«Els abusos havien d'haver-se tallat des del primer moment, va en contra del que voldríem per a qualsevol nen. Volem escoltar les víctimes, per saber quins escolapis maltractaven o abusaven dels alumnes i posar-los davant la justícia», assegura. El provincial Vilà demana als exalumnes que tinguin informació que es posin en contacte amb la institució a través del correu Protecciodelmenor@escolapia.cat. L'organització afirma que també ha reparat, en col·laboració amb el Síndic de Greuges, algunes víctimes. De moment, el total de persones afectades arriben a una quinzena.

Dels nou sacerdots acusats per antics alumnes, cinc ja han mort. «Ja eren morts quan les víctimes es van posar en contacte amb nosaltres», aclareix Vilà. En aquests casos, «el que hem fet ha sigut posar-nos al seu costat i demanar-los perdó a nivell institucional».

Manel Sales i Josep Blay

Dos dels quatre sacerdots que continuen vius són Manel Sales i Josep Blay. Emparant-se amb la presumpció d'innocència i la protecció de dades, els Escolapis no han donat el nom dels altres dos.

Sales va ser al Senegal entre el 1980 i el 2005 i allà va abusar sexualment d'una xifra desconeguda de víctimes. Actualment una comissió en aquest país, segons Vilà, mira de reparar els afectats, que superen la vintena.

Els abusos de Sales van sortir a la llum quan els Escolapis van enviar un comunicat l'estiu passat en què admetien l'encobriment de la pederàstia d'aquest sacerdot durant dues dècades i mitja.

Blay va ser denunciat el 2016 per abusar sexualment de tres nenes a la parròquia d'Alella (Maresme) entre el 2008 i el 2010. El 2023 va ser condemnat per un jutjat de Mataró a una multa econòmica, malgrat la gravetat dels delictes. Després d'un recurs de les víctimes, ha sigut finalment sentenciat per l'Audiència de Barcelona aquest juny passat a una pena de 22 mesos de presó, que no complirà.

En un comunicat, la cúria dels Escolapis va qualificar el 2010 els delictes de Blay de «relliscada». Vilà, que llavors no era provincial de l'ordre, afirma que aquest cas no s'ha gestionat bé. «Ara ho faríem molt diferent. El portaríem nosaltres a la justícia, superaríem el dret canònic. Estaríem al costat de les víctimes».

Mentre Sales ha sigut exclaustrat i secularitzat, Blay continua sent sacerdot escolapi i resideix en un geriàtric de l'ordre.

Oriol Tremoleda

Un dels cinc sacerdots escolapis acusats de pederàstia ja morts és Oriol Tremoleda. EL PERIÓDICO, en un treball conjunt amb TV3 iniciat arran del documental de *La fugida* que ha animat més víctimes a denunciar, ha contactat amb l'exalumne que va informar els Escolapis sobre la pederàstia de Tremoleda. L'exalumne, les inicials del qual són G. V., va patir els seus abusos a l'Escola Pia de Sant Antoni, a Barcelona, a finals dels 60.

«Era una escola grisa, com la resta de la societat», explica G. V. «Vaig suspendre llatí i el pare Oriol es va oferir a fer-me classes particulars. Devia tenir 12 anys. Ens vam quedar sols en un espai d'oficines. Em va fer seure sobre les seves cames. Amb el llibre davant. Va començar a posar-me les mans per dins dels pantalons», recorda.

«No sabia què passava. Em va sorprendre, era algú a qui li tenia confiança. Era una cosa que no m'agradava però que no entenia. Una agressió que no vaig saber classificar», prossegueix. «En un moment, Oriol em va donar l'esquena per fer alguna cosa i vaig aprofitar per lligar-me el cinturó amb totes les meves forces. Després va intentar posar la mà, però ja no va poder». ■

Estudi del Defensor del Poble a Espanya

8.013 entrevistes

L'estudi demoscòpic, realitzat amb 8.013 entrevistes, indica que...

- **11,7%** dels espanyols han patit agressions sexuals en la infància
- **1,13%** en l'àmbit religiós (en qualsevol institució relacionada amb l'Església, tot i que l'agressor fos seglar)
- **0,6%** per part directament d'un sacerdot o religiós

El Defensor del Poble, que va crear una comissió assessora composta per **17 experts externs**, una unitat d'atenció a les víctimes, i va obrir una bústia per a la recepció de testimonis, ha obtingut el testimoni **de 487 víctimes, el 84% de les quals homes**

Anna Berengué tenia 8 anys quan va patir els abusos del sacerdot Josep Blay Gallart el 2008 a Alella. Ara té 23 anys i s'ha graduat en Periodisme amb un treball sobre el seu abusador.

Perseguint el pare Blay

G. S.
Barcelona

Anna Berengué va patir els abusos del sacerdot Josep Blay Gallart el 2008, a la parròquia d'Alella (Maresme). Llavors tenia 8 anys. Ara en té 23 i és periodista. S'ha graduat recentment al Regne Unit amb un treball sobre el seu abusador. Aquesta és la seva història, i la del sacerdot escolapi que les va agredir sexualment a ella, a la seva cosina i a una altra noia de la seva edat mentre fingia que repassaven les pregàries abans de la seva comunió.

L'Anna recorda que Blay sovint entrava a classe de catequesi i la separava de la resta d'alumnes per emportar-se-la a un despatx ubicat just al costat. Allà tancava la porta, apagava el llum i l'asseia sobre la seva falda. «M'agradava el seu rellotge i em deixava que hi jugués», explica. Fingint que l'ajudava a preparar-se per a la comunió, Blay va abusar d'ella.

La seva cosina, que també assistia a classes de catequesi i que patia els mateixos abusos que l'Anna, ho va explicar a casa. I quan li van preguntar a l'Anna si a ella també li feia el mateix que explicava la seva cosina, va assentir sense saber gaire bé què significava. «Per a mi era com un avi, la meva mare diu que jo fins i tot el defensava», explica ara per remarcar el grau de manipulació que exercia sobre elles i com n'és de complex per als menors detectar els abusos.

L'Anna fa ja anys que anomena els abusos pel seu nom. És periodista i va fer el treball final de màster sobre l'ocultació de la pederàstia de Blay per part dels Escolapis. Va convertir el seu abús en un treball d'investigació periodística. Així va esbrinar que Blay va abusar d'ella quan ell tenia 68 anys i que abans havia estat en altres escoles, sempre en contacte amb menors. Va intentar que l'Arquebisbat de Barcelona i la companyia de l'Escola Pia de Catalunya li aclarissin on havia exercit de mestre però no li van donar aquesta informació. «És veritat que no vaig dir que havia sigut la seva víctima, només que era una estudiant que estava fent un treball acadèmic», matisa.

A Sitges i a Moià

EL PERIÓDICO, en un equip conjunt amb TV3 per informar de nous abusos coneguts arran del documental *La fugida* –una coproducció de la televisió catalana i d'aquest diari–, ha fet la mateixa petició i la companyia educativa també ha rebutjat fer pública la trajectòria de Blay. Instada a confirmar almenys si és veritat que va passar pels centres de Sitges i Moià, tal com denuncia un comentari anònim en un blog digital, una portaveu de la institució va aclarir que Blay va estar tres anys com a docent de l'Escola Pia de Sitges entre el 1967 i el 1970 i de l'Escola Pia de Moià entre el 1970 i el 1976. La mateixa portaveu també va remarcar que no consten incidents ni anomalies en cap dels centres per part de Blay, que va donar classes d'Història, Català i Religió.

El Periódico

Anna Berengué, graduada amb un treball sobre Blay, el seu abusador.

La mare de l'Anna i la seva tia van acudir el rectorat d'Alella a denunciar els tocaments després de la revelació de les menors. El rector va disculpar Blay i va prometre que no es repetiria. L'Anna assegura que hi va haver famílies que fins i tot es van posar de part de Blay i van afirmar que ella i la seva cosina s'ho havien inventat tota. El 2010, no obstant, la mare d'una tercera nena hi va contactar per denunciar més abusos de Blay. Més greus, si és possible, que els que havien patit elles. «La meva mare i la meva tia van tornar a protestar al rectorat i l'arquebisbat va destituir Blay i li va prohibir estar en contacte amb menors», explica l'Anna. Però el 2016, la mare de l'Anna va descobrir que Blay era a l'Escola Pia de Balaguer. El provincial actual de la companyia a Catalunya, Jordi Vilà Font, que diu que ostenta el càrrec des de fa només un any, remarca que Blay en aquella escola es va limitar a oficiar «algunes celebracions» però no va tornar a quedar-se «a soles amb menors».

Al veure que Blay apareixia en fotografies d'excursions al costat de menors, la mare i la tia de l'Anna van acudir als Mossos el 2016 per denunciar els abusos patits per la seva filla el 2008. Va arrencar una causa judicial que s'ha allargat vuit anys i que va dictar una sentència difícil de comprendre: Blay va ser condemnat pel Jutjat Penal número 1 de Mataró a una multa econòmica per abusar sexualment de les tres nenes d'Alella, ara ja unes dones adultes.

«Relliscada»

La cúria de l'Escola Pia de Catalunya va qualificar el 2010 els delictes de Blay com una simple «relliscada». El provincial Vilà, que llavors no detenia aquest càrrec, admet que aquest cas no es va gestionar bé llavors. «Ara ho faríem molt diferent. El portaríem nosaltres a la justícia, superaríem el dret canònic. Estaríem al costat de les víctimes», assegura.

«Per a mi era com un avi. La meva mare em diu que fins i tot jo el defensava», afirma l'Anna

La sentència té en compte que Blay ara mateix té 84 anys i que en la causa s'han produït dilacions indegudes. «No ho entenc, sembla que nosaltres hàgim intentat retardar el judici i la sentència quan volíem just el contrari», protesta l'Anna, que afegeix que si la seva mare no va denunciar abans va ser perquè va creure que l'Església prendria les mesures oportunes. Es va equivocar. I l'Anna, després de viure-ho en la pròpia pell i investigar-ho per al seu treball de final de carrera, creu que les coses no han canviat tant actualment. «Si l'Església pogués, seguiria tapant-ho tot», conclou.

L'Audiència de Barcelona ha elevat fa poc la condemna a Blay, estimant el recurs de la família de l'Anna, a 22 mesos i mig de presó, que el sacerdot tampoc complirà. Blay no ha sigut exclaustrat ni secularitzat pels Escolapis. ■

Cartera Digital Beta

L'aplicació no funciona amb les webs amb contingut adult més visitades al no estar establertes a Espanya. El Govern reconeix que perquè «la solució sigui plenament efectiva» és necessari comptar amb el «suport» de navegadors, xarxes socials i aplicacions de missatgeria.

El fiasco de l'app antiporno

OLGA PEREDA
Madrid

El Ministeri per a la Transformació Digital i de la Funció Pública va presentar dilluns l'aplicació per a mòbils *Cartera digital beta*, el sistema de verificació de l'edat per limitar l'accés de menors a continguts no apropiats, com la pornografia, un mandat no només de la futura llei de protecció digital als menors sinó de l'actual normativa audiovisual.

Quan el sistema sigui una realitat, els majors d'edat que vulguin consumir aquest tipus de vídeos –almenys, en webs sotmeses a la jurisdicció espanyola– hauran de disposar d'una targeta virtual que acrediti la seva majoria edat. La primera versió de l'eina estarà disponible a finals d'estiu.

David Castro

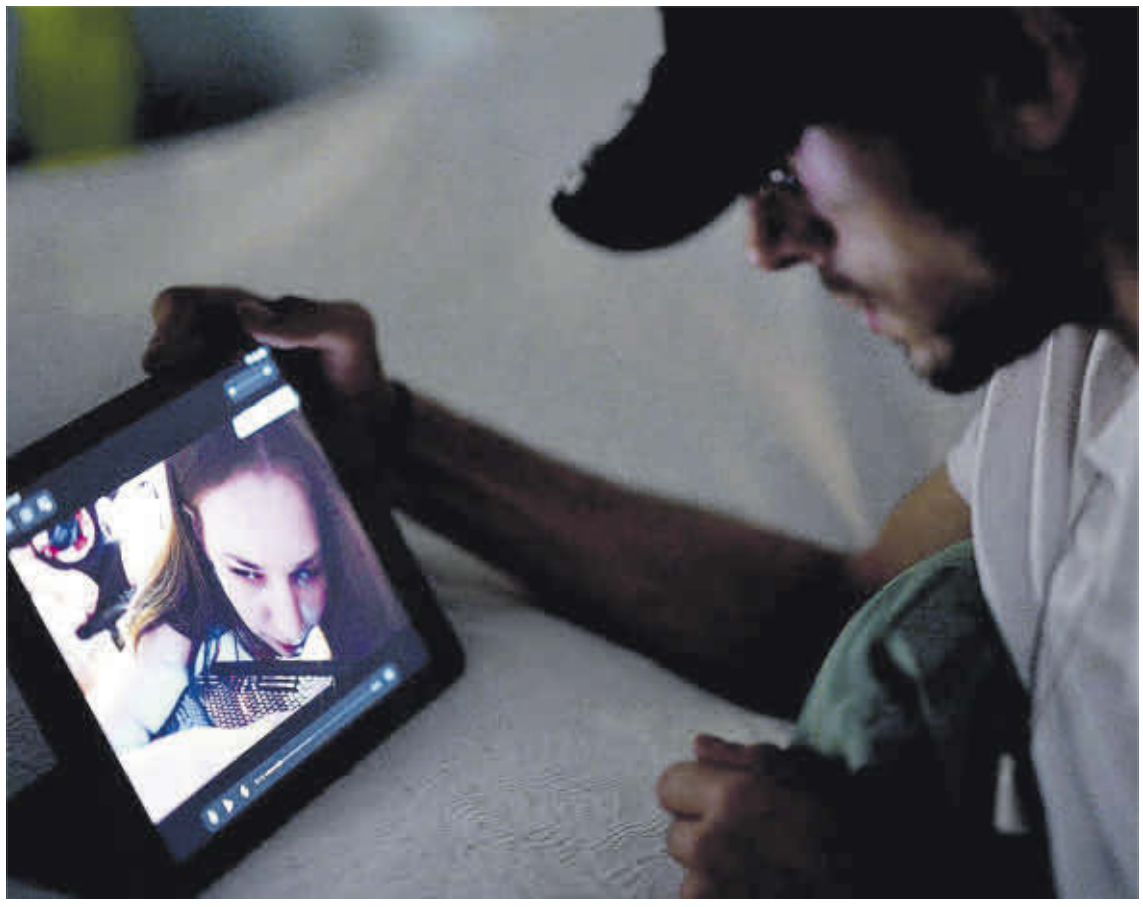

Un jove mira amb una tauleta una pàgina de pornografia.

La UE obliga a instaurar carteres digitals d'identitat abans de l'octubre del 2027

La credencial caldrà renovar-la cada 30 dies perquè les webs no creïn perfils d'usuaris

1

¿Quines webs afecta? De moment, només estaran obligats a sol·licitar la verificació de l'edat les plataformes d'intercanvi de continguts per a adults establertes a Espanya. És a dir, en quedarien fora les webs més visitades, com Pornhub, a la qual es podrà continuar accedint sense traves.

2

¿Què passa amb la resta de webs? El ministeri ha demanat la col·laboració de la resta d'agents digitals perquè s'afegeixin a la iniciativa. Ho ha reclamat, per exemple, a aplicacions de missatgeria instantània i xarxes socials (a Twitter –ara anomenada X– també hi circula molt porno).

«Si ets a Telegram i estàs intercanviant contingut per a adults, Telegram té l'opció [és voluntari] de trucar a la nostra aplicació i verificar que ets major d'edat abans que consumeixis aquest contingut», va explicar dilluns Carmen Cabanillas, directora general de Governança del Ministeri de Transformació Digital.

L'Institut Nacional de Ciberseguretat (Incibe) gestionarà un llistat de pàgines amb contingut per a adults no sotmeses a la jurisdicció espanyola perquè els navegadors puguin verificar la majoria d'edat de l'usuari.

3

¿Què passarà el 2027? El sistema europeu eIDAS2 estableix l'obligatorietat per part de les plataformes de continguts d'acceptar l'ús de carteres europees d'identitat digital com a molt tard l'octubre del 2027.

«Ens estem avançant i demanant a les plataformes que s'avancin amb nosaltres perquè el que està en joc creiem que ho justifica», ha remarcat el ministre José Luis Escrivá.

En tot cas, els usuaris que vulguin saltar-se els filtres podran utilitzar una VPN estrangera (un sistema que creï una connexió de xarxa privada entre dispositius a través d'internet).

4

¿Com funcionarà l'app? *Cartera digital beta* serà una aplicació mòbil que emmagatzemarà de forma segura la credencial de majoria d'edat. El sistema incorporarà una doble autentificació per evitar que els menors hi accedeixin a través dels dispositius d'adults.

La credencial de majoria d'edat serà anònima i no contindrà cap altra dada personal per garantir la seguretat de l'usuari. Descarregar l'aplicació serà voluntari. No servirà només per a la credencial de la majoria d'edat sinó també per guardar altres documents, com els títols universitaris o el certificat d'empadronament. Per acreditar la majoria d'edat, es necessitarà el sistema clau o el DNI electrònic i l'usuari tindrà una targeta virtual anònima. Quan accedeixi a una plataforma de contingut per a adults, la web sol·licitarà un codi QR que s'haurà d'escanejar per demostrar la majoria d'edat.

5

¿Tindrà data de caducitat? Caducarà cada 30 dies per impedir que les plataformes puguin fer un perfil dels usuaris. Això no significa que els majors d'edat puguin accedir només 30 vegades al mes a continguts pornogràfics.

6

¿A quina edat accedeixen els menors al porno? Segons l'últim estudi del Centre Reina Sofía de Fad Joventut, la mitjana d'edat del primer contacte amb el porno és als 13 anys. ■

DISCRIMINACIÓ

Denunciades les traves al padró de Ripoll davant la Fiscalia d'Odi

ELISENDA COLELL
Barcelona

La fundació Ibn Battuta ha denunciat davant la Fiscalia d'Odi i Discriminació de Barcelona els impediments que l'alcaldessa de Ripoll i diputada al Parlament, la ultradretana Silvia Orriols, imposa per empadronar els ciutadans nouvinguts al seu municipi, unes pràctiques que va destapar EL PERIÓDICO fa sis mesos. «Obeeix a un fi clarament discriminatori i xenòfob», manté la denúncia, que ja ha sigut presentada davant el ministeri fiscal perquè iniciï una investigació. Malgrat els requeriments de la Síndica de Greuges, la Generalitat i la Delegació del Govern a Catalunya, és la primera vegada que aquest cas arriba a la justícia.

La fundació Ibn Battuta –dedicada a la divulgació cultural i social entre els països àrabs i Europa– ha acreditat vuit llars de Ripoll, entre els quals es compten sis menors i diverses persones malaltes, que no han aconseguit empadronar-se o ho han fet amb demores innecessàries. Una política «discriminatòria», segons l'entitat, que obeeix al fet que Orriols retarda fins a tres mesos el tràmit de l'empadronament per als que compten amb tota la documentació en regla, i ho impedeix als que no la tenen.

Condicions

«Afecta de manera directa els migrants, posant condicions i convertint-se en una odissea, una mera gestió administrativa, malgrat presentar la documentació requerida per al tràmit, donant lloc a dilacions injustificades posant en dubte únicament el col·lectiu migrant», segueix el text presentat i al qual ha tingut accés aquest diari. El text retreu que Orriols obliga les persones migrants a viure en l'«absoluta vulnerabilitat social» i les desproveeix d'assistència sanitària, educació o tràmits com l'autorització de residència o el reagrupament familiar, com ja va constatar la investigació d'aquest diari. ■

SOSTENIBILITAT

Un estudi liderat per l'institut ISGlobal suggereix crear barris sense cotxes i amb més presència d'arbres per evitar morts prematures i afavorir el benestar dels seus habitants.

Les ciutats més verdes redueixen la taxa de mortalitat de la població

VALENTINA RAFFIO
Barcelona

Manu Mitru

La zona verda creada entre Consell de Cent i Comte Borrell.

Gairebé la meitat de la població europea viu en ciutats, així que no és estrany que cada vegada hi hagi més estudis centrats en esbrinar com crear entorns més sans per als ciutadans, més sostenibles amb el planeta i, sobretot, més resilients davant els impactes climàtics. Un nou estudi liderat per l'ISGlobal ha analitzat gairebé mil urbs del continent per esbrinar quins són els models de ciutat més beneficiosos. Els resultats són plens de matisos però, tot i així, apunten a una clara certesa: les ciutats més verdes redueixen els nivells de contaminació, esmorteeixen l'impacte de la calor urbana i rebaixen les taxes de mortalitat de la població.

El treball, publicat a la revista *The Lancet Planetary Health*, s'ha centrat en analitzar la configuració de gairebé mil ciutats europees en funció, per exemple, de si eren més o menys compactes, la seva densitat de població i la presència d'espais verds. En cada cas també es van analitzar variables com l'empremta de carboni, els nivells de contaminació, l'impacte de la calor urbana i les taxes de mortalitat. Segons assenyala l'anàlisi, les metròpolis amb més espais verds i menor densitat de població són aquells on es registra menys trànsit, menys contaminació, menys extrems de calor i menys mortalitat. És el cas, per exemple, de Hèlsinki, Rennes, Aarhus i Estocolm.

Els experts també destaquen el potencial de ciutats compactes com Barcelona, Milà, París i Basilea, on es donen altes densitats de població en espais relativament reduïts. Les anàlisis realitzades apunten que la configuració d'aquestes metròpolis permet crear espais més «saludables i sostenibles» ja que, per exemple, facilita la mobilitat a curta distància, ja sigui gràcies a les xarxes de transport públic, els carrils per a ciclistes i els recorreguts per als vianants. Tot i així, l'elevada concentració de trànsit rodat, els alts nivells de pol·lució atmosfèrica, l'impacte de l'efecte illa de calor urbana i l'escassetat d'espais verds suposen un «important repte» de cara a convertir-les en espais sostenibles.

Possibles solucions

Llavors, ¿què podem fer per garantir que les ciutats on vivim siguin més sostenibles i saludables? Doncs bé, segons explica l'investigador Mark Nieuwenhuijsen, responsable del programa de clima i salut urbana de l'ISGlobal i autor principal de l'estudi, «no existeix una solució única». «Cada ciutat ha de realitzar estudis específics basats en les seves pròpies característiques», comenta l'especialista.

Les receptes plantejades en aquest treball passen per dues línies d'actuació. D'una banda, els experts demanen «reduir la dependència del cotxe», així com prendre mesures per minimitzar els nivells de contaminació. Per exemple, amb la creació de «barris de baix trànsit o sense cotxes». D'altra banda, els especialistes suggereixen implementar mesures que facilitin l'accessibilitat a peu i les oportunitats d'interacció social als barris. També es reclama l'aplicació de «solucions innovadores» com les superilles, així com la plantació d'arbres i la construcció de teulades i façanes verdes. ■

MENORS FERITS

El conductor de l'autobús accidentat al Pirineu va evitar una tragèdia

DAVID CHIC
DAVID LÓPEZ
Osca

L'accident ocorregut ahir a la vall de Benasc (Osca), en què un microbús amb 21 persones a bord (20 passatgers i el conductor) es va estimbar per un terraplè, va poder acabar en tragèdia, però, així que es van coneixent més detalls de l'esdevingut, es constata que no tot va ser una qüestió de sort. La destresa del conductor va evitar mals majors. Ara se n'estan investigant les causes, i s'apunta a un problema mecànic, potser una fallada als frens o alguna cosa més, però «és prematur i gens concloent».

Segons fonts de la companyia de transports Avanza, el motor es va parar quan es trobava pujant per la carretera d'Eriste a Espigantosa en una pujada amb un pendent del 30%. El conductor no va poder impedir que el vehicle retrocedís marxa enrere i sense fre cap al terraplè. «Quan va veure que no podia ficar la primera marxa ni aturar-lo amb els frens, va aconseguir obrir les portes i dir-los a tots que saltessin». «Només hi havia quatre passatgers dins de l'autobús quan va caure i tres d'ells van sortir pel seu propi peu», van explicar des de l'empresa. ■

Flores Navarro,
mucho más que una floristería
Mercat de la Concepció
Abierto
24h
www.floresnavarro.com
Tienda, Valencia 320 / Mercat de la Concepció, Valencia 332 (junto a calle Girona). Barcelona - 93 207 36 61
Abierto todos los días del año
Navarro
FLORISTERIA

NECROLÒGIQUES

SANCHO DE ÁVILA. María Sánchez Guerrero, 96 anys, a les 9.25 hores; Hermenegildo Safont Miralles, 95 anys, a les 11.10 hores; Montse Pujolar Vilagut, 94 anys, a les 11.50 hores; Paquita Barrios Galindo, 96 anys, a les 16.30 hores.

LES CORTS. Federico Trías de Bes Recolons, 92 anys, a les 11.30 hores; Concepción Arévalo Castillo, 94 anys, a les 13.00 hores.

COLLSEROLA. Rosario Laguna Manjón, 91 anys, a les 13.00 hores.

SANT GERVASI. Rosa María Klein Martí, 85 anys, a les 13.30 hores.

Llista facilitada per Serveis Funeraris de Barcelona. Més informació al telèfon 900.231.132.

Publicació d'esqueles
93.484.82.10
anuncios@elperiodico.com

CASA gourmet

ORTIZ El Velero

elPeriódico
Entendre-hi +

SELECCIÓ GOURMET EXCLUSIVA

Celebra l'estiu amb el millor de Conservas Ortiz,
Martín Códax i Marqués de Riscal

39* €
SELECCIÓ ORTIZ
80 €
VALOR REAL

AQUEST PACK INCLOU

- Bonitol del Nord en oli d'oliva 220 g
- Sardines Picantones en oli d'oliva 190 g
- Sardines a l'antiga en oli d'oliva 140 g
- Bonitol del Nord en oli d'oliva 112 g
- Obretarros
- Martín Códax Albariño 2023 DO Rías Baixas
- Marqués de Riscal XR Rosé 2023 DOCa Rioja
- Pan de Oliva Gourmet amb sèsam 200 g
- Patates xips Bonilla a la vista 30 g
- Maxi Cracker Tomato Lady Joseph 150 g
- Olives farcides d'anxoves Zambudio 120 g

casagourmet.es | 932 279 499 | Lliuraments en 48h | @casagourmet.es

OCI I GASTRONOMIA

El Time Out Market, que obrirà les portes demà divendres, integra 14 cuines i 4 bars per a 1.123 comensals en una planta de 5.250 metres quadrats. El propòsit del nou espai és seduir el públic barceloní malgrat el seu emplaçament al peu de la Rambla.

Un mercat gastronòmic culmina la renovació del Maremagnum

PATRÍCIA CASTÁN
Barcelona

Marc Asensio

La cocteleria Paradiso a la terrassa del Time Out Market, ahir.

De la tapa de barri amb tradició al platillo d'un xef amb dues estrelles Michelin, passant pel *fast food* de qualitat. Tot en un mateix espai. La selecció d'alguns dels més destacats bars i restaurants de Barcelona en diferents especialitats que integren el nou Time Out Market Barcelona aixecarà el teló demà, després d'una inversió de 13 milions d'euros. En 5.250 metres quadrats de la segona planta del centre comercial Maremagnum es despleguen 14 cuines de la ciutat (inclòs un restaurant de servei complet) i quatre bars (dos interiors i dos exteriors) que a més posen la guinda a la renovació del centre comercial del Moll d'Espanya l'últim any.

Des de Time Out Media a Espanya adverteixen que «no serà una trampa per a turistes», sinó que el nou mercat gastronòmic apunta directe al mateix propòsit que el recinte que l'acull al Moll d'Espanya, que és seduir el barceloní malgrat el seu emplaçament a peu de la Rambla.

Gràcies a la reforma general del Maremagnum –que ha ascendit a 18 milions més i encara està portant a terme la propietat, el grup Klépierre–, els visitants descobriran que el nou edèn gastronòmic disfruta ara d'un accés directe des del carrer per unes escales mecàniques. A més, el centre comercial ha guanyat més de 600 metres quadrats a l'ampliar-se a la cara nord, i ha renovat paviments i part de la coberta.

Just en aquesta segona planta es distribueixen els locals gastronòmics que componen el Market, les barres dels quals marquen la ruta *foodie* seguint el perímetre. Al centre se situen les 1.123 cadires amb les seves corresponents taules altes allargades per compartir espai amb altres comensals. La planta, «per assaborir Barcelona», com proclama la directora de Time Out Market, Sílvia Nuri, es remata amb dues terrasses, en una de les quals s'ubica la gran barra de la cocteleria Paradiso.

La vocació del projecte és aglutinar una selecció culinària de cada ciutat on s'impulsa, complementada també amb una oferta cultural. L'invent va néixer a Lisboa el 2014, i s'ha anat estenent a Nova York, Montreal, Dubai i Ciutat del Cap, entre altres urbs. Ara ultima més obertures a Osaka, Budapest i Vancouver.

A la capital catalana el seu repte serà mirar d'atraure el públic local, afegeix Nuri, perquè disfruti del que es cou a la seva pròpia ciutat en un mateix espai. Per aquesta raó, a Barcelona les pissarres amb els plats de cada un dels locals figuren en primer lloc en català i, a sota, en castellà. Per accedir al menú en anglès s'ha de descarregar un QR.

El nou mercat s'estrena divendres a les dotze, però durant 364 dies a l'any (excepte per Nadal) obrirà de les deu del matí fins a la mitjanit, tot i que la cocteleria funcionarà fins a la una de la matinada. El tíquet per comensal serà molt variable segons la gana i l'elecció, des de la tapa més assequible a mitjanes de vedella rostides al moment o mariscades.

Marc Asensio

Una de les terrasses amb vistes del nou Time Out Market.

Els menús s'anuncien en català i castellà, i cal un QR per a la versió en anglès

L'alineació final d'operadors depenia al final que aquests poguessin afrontar la inversió en el projecte i el lloguer de l'espai, de moment per quatre anys. S'hi aglutinen des de talents emergents fins a figures consagrades, emfatitzen. A Barcelona el mix l'integren les propostes de dos xefs amb dues estrelles Michelin cada un, Jordi Artal (de Cinc Sentits) i Fran López (de Xerta), les carns i brasa de Darvaza, el nou talent creatiu dels cuiners i impulsors de BaLó, els arrossos de Can Ros Barceloneta, la cuina de mercat de Casa Amàlia, la mexicana de Xuba Tacos (liderada pel xef Antonio Sáez, també amb currículum *estrellat*), el marisc (del clàssic a propostes creatives) de RiasKru, les tapes de sempre del Bar Nuri, l'elegant receptari català de Casa Guinart amb Óscar Manresa, les pizzes de La Balmesina, les hamburgueses de La Real Hamburguesería, la japonesa de Monster Sushi, les postres de Bubó, els cafès de Café de Indias, els còctels de la premiada Paradiso, les *delikatessen* del Colmado Múrria i dos bars.

Pel que fa a l'oferta complementària, hi haurà una intensa programació cultural tot l'any, asseguren. Anuncien talent local (actuacions els dijous a la nit), *dj* els dissabtes a la nit i el pla Just for your Kids per a famílies els caps de setmana. També s'hi han instal·lat diversos murals a càrrec d'artistes locals. L'aposta inclou un espai per celebrar esdeveniments i un estudi de pòdcast.

La transformació

Després d'un any d'obres, el Maremagnum encarrila el final dels treballs de renovació, que dins del recinte culminaran a finals de la tardor, quan es completin algunes millores estètiques. No obstant, l'any vinent encara hi haurà altres actuacions a l'exterior que liderarà el Port de Barcelona

Tot i que alguns locals es veuen encara buits a la planta baixa, els nous operadors ja tenen en marxa les seves obres i s'estan tancant alguns contractes finals, de manera que en els pròxims dies ja només quedarà disponible un 3% de l'espai comercial. El recinte sumava entre 11 i 12 milions anuals de visitants abans de la pandèmia, però gràcies a les noves botigues, a l'impuls del mercat gastronòmic i a les millores desenvolupades esperen superar els 15 milions a partir de l'any vinent. ■

TRAJECTE PER 1,9 EUROS

Dos catamarans zero emissions operats per la multinacional Alsa connecten el moll de Drassanes, al costat de l'estàtua de Colom, i el moll de Llevant, on es troba l'hotel Vela.

El nou bus nàutic revoluciona la mobilitat al port de BCN

CRISTINA BUESA
Barcelona

El Port de Barcelona estrena avui el bus nàutic, un transport ecològic a bord de dos catamarans elèctrics que està cridat a revolucionar la mobilitat de tota la zona. L'estrena s'ha fet coincidir amb la celebració de la Copa Amèrica de vela, que arrenca a finals d'agost, però la seva permanència al Port Vell canviarà la manera de desplaçar-se entre les dues puntes, que ara estan mal connectades. Només el temps dirà si és una atracció turística o si la ciutadania barcelonina se'l fa seu.

Les autoritats i responsables del servei, amb l'alcalde Jaume Collboni al capdavant, van fer el viatge inaugural ahir entre el moll de Drassanes, a peu de l'estàtua de Colom, i el de Llevant, al costat de l'hotel Vela. La multinacional de mobilitat Alsa va guanyar el concurs, culminat en un temps rècord, tal com va explicar el director del Port Vell, David Pino. Feia més de 15 anys que es parlava de crear un servei d'aquest tipus i, una vegada més, la competició esportiva i tecnològica de l'estiu ha sigut l'espoleta que ho ha aconseguit.

Èxit a mitjà termini

Un total de 25 milions de persones passen cada any pel port barceloní, afirma el seu president, Lluís Salvadó. «Volem agrair l'aposta de l'empresa: ens fiquem en un mercat complex tot i que la intuïció i els estudis econòmics ens diuen que a mitjà termini tindrà èxit», va confiar ahir. Tant Salvadó com Collboni han posat l'accent en el fet que el bus nàutic servirà a les 3.400 persones que treballen a la Nova Bocana, entre ells els 1.100 de la firma de reparació de iots MB92 i els 500 de Norrsken.

«A Barcelona som de mar i en les pròximes setmanes seguiran les inauguracions i anuncis que tenen a veure amb la reconnexió de la ciutat amb el mar que suposa gairebé 300 milions d'inversió municipal en projectes», va assegurar l'alcalde, que se sumen als 120 de col·laboració publicoprivada de la vintena d'actuacions accelerades en el Port Vell per la Copa Amèrica en els últims mesos.

Zowy Voeten

Les autoritats inauguren el bus nàutic que uneix els molls de Drassanes i Llevant, ahir al port de Barcelona. El servei comença avui.

RECORREGUT DEL BUS NÀUTIC

Dos catamarans, l'Ecocat Dos i l'Ecocat Tres de la companyia, que va guanyar la licitació competint amb dos aspirants més, faran el recorregut. Les dues embarcacions generen zero emissions, ja que són 100% elèctriques i funcionaran amb energia solar i connexió elèctrica. A més, les plaques solars que porten aportaran el 40% del seu consum.

Durant un mínim de 12 hores al dia, amb freqüències d'entre 15 i 30 minuts, els catamarans uniran dos extrems que ara mateix s'havien de recórrer en vehicle privat, en transport públic o a peu (35 minuts entre els dos punts). De moment funcionarà de 7.00 a 19.00 hores, va explicar el responsable d'Alsa a Catalunya, Pere Calvet. El recorregut durarà uns 10 minuts, tot i que el viatge inaugural d'ahir va durar una mica més. El bitllet senzill costarà 1,9 euros («menys que l'autobús», va remarcar Pino) i hi haurà la possibilitat de comprar bitllet d'anada i tornada (per 2,85 euros), abonaments de 10 viatges, per a 2 i 30 dies (per 40 euros), i descomptes per a nens, joves i persones grans.

Estalvi d'emissions

Segons l'autoritat portuària, l'ús d'embarcacions zero emissions permetrà estalviar 180 tones anuals de CO_2, alhora que suposa una alternativa ràpida i atractiva al transport terrestre que contribuirà a descongestionar el trànsit rodat pels passejos de Colom i Joan de Borbó, «una cosa que agrairan els veïns», va destacar Collboni.

El bus nàutic compta amb una parada al moll de Drassanes i una altra en el de Llevant, on s'ubica la nova estació marítima que ocupen els antics tinglados, rehabilitats recentment. Aquest és el més petit dels quatre al costat del pantalà on es desembarca i dins té cinc casetes de fusta com a decoració. L'estació marítima està equipada a més amb servei de restauració, que porta l'empresa de menjar saludable Honest Greens.

L'Ecocat Dos té una eslora d'11,90 metres i una capacitat per a 56 passatgers, i l'Ecocat Tres té una eslora de 14,70 i hi caben 84 passatgers. El primer està equipat amb dos motors de 20 kW i el segon amb dos de 50 kW. Els dos models, dissenyats per Naval Architecture Marine Engineering i construïts per la drassana càntabra Metaltec Naval, tenen una velocitat de creuer de cinc nusos i una autonomia de vuit hores de servei ininterromput. No obstant, la velocitat màxima a què poden arribar dins del port és de tres nusos. El més petit, que fins ara donava servei a Santander, està pintat per l'artista Okura i es quedarà a Barcelona fins que se'n construeixi un altre com el gran, en un any aproximadament. ■

CONGESTIÓ

Adif licita la duplicació de vies entre Castelldefels i el Prat

CARLOS MÁRQUEZ DANIEL
Barcelona

El Govern acaba de licitar la redacció d'un projecte de summa importància per millorar la fluïdesa i la fiabilitat dels trens que van i venen del sud. Es tracta de la duplicació de vies entre Castelldefels i el Prat, un projecte fonamental per a diferents línies de Rodalies i Regionals, però també un pas endavant per a la consecució del futur *metro del delta del Llobregat*, el traçat que ha d'unir Castelldefels i Sant Boi per després donar peu a un nou túnel ferroviari que travessi Barcelona i que permeti suavitzar la congestió de les galeries de plaça de Catalunya i Aragó.

El concurs públic, amb un pressupost de licitació de quatre milions d'euros, permetrà establir les bases per col·locar dues vies en aquest tram, que se sumaran a les dues ja existents. Només aquest procés, el de redactar el projecte, requerirà tres anys de treball.

Aquesta actuació, va assenyalar ahir el Ministeri de Transports a través d'un comunicat, duplicarà la capacitat de la xarxa d'un trajecte que registra la densitat de trànsit més gran al corredor sud de la xarxa ferroviària de l'entorn de Barcelona. El tram entre la capital catalana i Sant Vicenç de Calders per la línia de la costa és el corredor de mitjana distància que més viatgers registra de la xarxa d'ample convencional a Espanya.

Menys problemes

Col·locar dos passadissos més permetrà evitar encreuaments i coincidències entre els Rodalies (R2) i els Regionales (R13, R14, R15, R16 i R17). És a dir, els segons, que tenen les parades molt més espaiades, podran esquivar els primers, que s'aturen a totes les estacions. Daniel Pi, portaveu de l'associació Promoció del Transport Públic (PTP) considera «fonamental» poder duplicar les vies. «Perquè així que s'han anat posant més trens, els problemes s'han multiplicat al quedar bloquejats els Regionales per l'elevada freqüència dels Rodalies». ■

TEMPS QUE FA QUE VIUEN AL CARRER

Font: Arrels. Dades de Barcelona ciutat

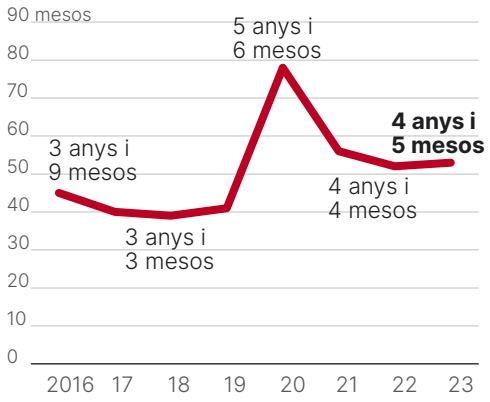

PERSONES QUE NO HAN REBUT AJUDA ELS ÚLTIMS 6 MESOS

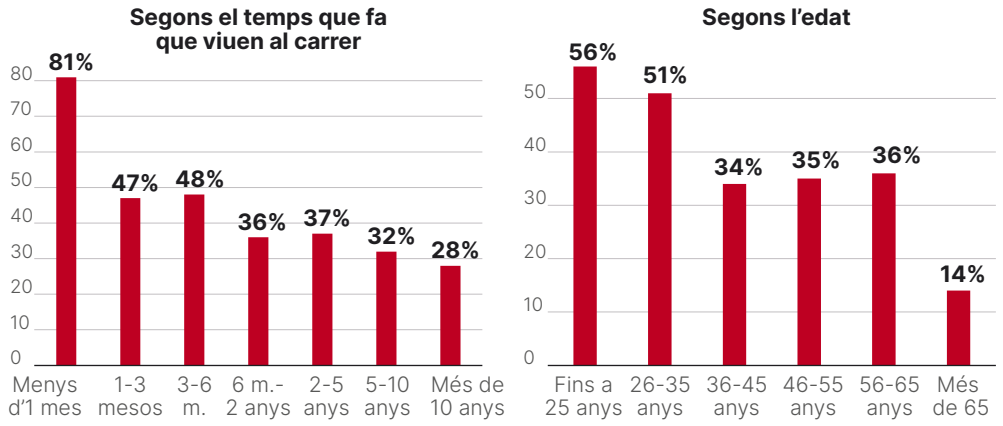

PERSONES SENSE LLAR

Abans de la pandèmia, la mitjana d'estada a la via pública a Barcelona era de tres anys i cinc mesos, segons la Fundació Arrels. El 87% dels afectats són homes i el 74% són migrants.

El temps vivint al carrer s'enquista per sobre dels quatre anys

GISELA MACEDO
Barcelona

Les persones que viuen al carrer a Barcelona fa, de mitjana, quatre anys i cinc mesos que es troben en aquesta situació, un increment d'un mes respecte a l'any anterior. Les dades, que es van presentar ahir, procedeixen de l'edició 2023 de l'informe *Viure al carrer a Barcelona. Radiografia d'una ciutat sense llar*, elaborat per la Fundació Arrels. «És una mitjana alta que encara no ha recuperat els nivells previs a la pandèmia, quan era de tres anys i cinc mesos», afirma la fundació.

L'informe indica també que el 81% de les persones que fa menys d'un mes que estan al carrer no han rebut cap tipus d'atenció social, i que el percentatge de persones ateses per serveis socials augmenta a mesura que s'incrementa el temps d'estada. Això, segons Arrels, s'atribueix a un possible desconeixement dels recursos disponibles per a persones sense llar o a la dificultat d'adaptar-se a la nova realitat. En aquest aspecte, des de la fundació assenyalen que és «una assignatura pendent» dotar dels recursos necessaris la xarxa de serveis d'atenció per a persones sense llar, i que aquests arribin abans que les persones ja es trobin en situació de carrer.

Una persona sense llar no necessàriament ha de ser algú que viu al carrer, sinó que sota aquest terme s'engloba qui resideixi en un lloc que no compleix les condicions necessàries de qualitat de vida i dignitat. Per això, una persona pot estar en situació de sensellarisme abans d'arribar a viure al carrer.

Precisament, el fet de desconèixer els recursos i els serveis existents per a persones sense llar provoca que aquelles que fa menys temps que són al carrer tinguin més dificultats per cobrir necessitats bàsiques com l'alimentació o la higiene (un 50% de les que hi viuen des de fa menys d'un mes). A mesura que augmenta el temps de permanència, les persones tenen la percepció de cobrir de manera més satisfactòria les seves necessitats bàsiques i, del total de persones que viuen al carrer, el 74% declara que pot fer-ho.

Joves vulnerables

Una altra conclusió de l'estudi és que el fet d'haver viscut en un centre per a nens o joves és un factor de risc. Un 15% de les persones que viuen al carrer a Barcelona explica que ha estat anteriorment en un centre de protecció de la infància i la joventut. Abans de viure al carrer, el 38% de les persones tenien un lloc relativament segur per viure: el 28% vivia en una vivenda de lloguer, i el 8%, en una de propietat. Per a dos de cada deu, l'últim allotjament va ser un servei institucionalitzat (albergs per a persones sense llar, residències o centres sociosanitaris, presons...). Les principals raons de pèrdua d'allotjament que reporten les persones que viuen al carrer són la pèrdua de feina, problemes familiars o separació de la parella, problemes relacionats amb la vivenda i processos migratoris.

Quant a la demografia, el 87% de les persones sense llar són homes; el 9%, dones; l'1,3%, dones trans, i l'1,2%, de gènere no binari. Els migrants configuren el 74% de la població sense llar a Barcelona, pel 29% del padró municipal. L'edat mitjana és de 43 anys. ■

Els moments de pèrdua són difícils. Ho sabem. Moments en què necessita tranquil·litat i estar acompanyat dels éssers estimats, sense preocupar-se del servei funerari. Per això fem tot el possible per tal que en aquests instants no li falti res. Deixi-ho a les nostres mans. Vostè pensi en els millors instants viscuts. Perquè els bons records viuen per sempre.

TANATORI BARCELONA RONDA DE DALT

- Espais amplis per estar amb els seus amb absoluta tranquil·litat
- Possibilitat de personalitzar els serveis funeraris
- Diferents nivells de preus per triar segons les seves necessitats

C/ Scala Dei, 17-37
08035 Barcelona
934 289 468

ĀLTIMA
www.altima-sfi.com

FESTIVAL GREC

L'actriu madrilenya interpreta dissabte al Lliure 'The second woman', obra de 24 hores en què repeteix una mateixa escena un centenar de vegades cada vegada amb un actor no professional diferent.

El 'tour de force' de María Hervás

IGNASI FORTUNY
Barcelona

«Potser dissabte serà l'últim dia que actuo. Potser dilluns dic que mai més», feia broma ahir l'actriu María Hervás en la presentació de *The second woman*, una obra única que protagonitza i presenta aquest dissabte al Teatre Lliure de Montjuïc en el marc del Festival Grec i que té molt de repte, de prova de resistència. La madrilenya té al davant un veritable *tour de force*, una marató de 24 hores de teatre en què *només* compartirà escenari amb 100 persones, majoritàriament intèrprets no professionals seleccionats a través d'un càsting a què es van presentar unes 400, segons explica el director del certamen, Cesc Casadesús. En l'elenc, diu Casadesús, han aconseguit representar «tota mena de diversitat: d'edats [de 18 a 78 anys], funcionals, racials...» persones que s'identifiquen dins de l'espectre de la masculinitat.

I tots ells es plantaran davant una actriu de la talla d'Hervás, engalanada canònicament amb una perruca rossa i un fetitxista vestit vermell per a l'ocasió, per reproduir una escena d'uns vuit minuts –¡es repetirà fins a 100 vegades!– que és una conversa entre una parella que s'enfonsa, que ha perdut tot el romanticisme, tota la passió.

The second woman, de les dramaturgues australianes Nat Randall i Ana Breckon, pretén mostrar a l'espectador els mecanismes de poder de gènere i els privilegis masculins. Per a això utilitza també un element interessant: una realització cinematogràfica, amb dones operant les càmeres i amb pantalles a la sala, acompanya l'obra. «Ens permet estirar el temps, ampliar moments breus», defineix Nat Randall, una de les creadores que també s'ha posat al paper de la protagonista en algunes de les funcions. «Em preocupa el meu propi cansament, però que la càmera el retrati em sembla estimulant, farà que els espectadors empatitzin», apunta Hervás.

Hi ha diverses entrades disponibles segons l'horari i el nombre de sessions

L'obra, que començarà dissabte a les 18.00 hores i acabarà a la mateixa hora un dia després, té un text tancat, però hi ha espai per introduir matisos. «A la gent li vibra la cara dels nervis, et connecta amb una fragilitat brutal de l'ésser humà», comenta l'actriu madrilenya, conscient del desequilibri sobre l'escenari entre ella i els altres participants després de la seva experiència en els assajos (fets amb intèrprets no seleccionats per al dia de la funció).

«¿Estàs boja?»

Hervás explica que des que es va fer pública la seva participació en el projecte, que té coses de laboratori i d'experiment, té multitud de missatges de col·legues preocupats. «Però ¿estàs boja? ¿Com ho faràs?». La intèrpret tindrà cada dues hores un descans de 15 minuts per anar al vàter, menjar o beure. No podrà, sens dubte, dormir. «Tinc molt desconeixement sobre la potencialitat d'això al meu cos, potser necessito que no em parli ningú o, al contrari, necessito compartir-ho amb tothom en els descansos», exposa la madrilenya, que també protagonitzarà l'obra al Teatre Central de Sevilla el pròxim octubre.

El repte, evidentment, també és majúscul per a la producció. «Volem que l'experiència es converteixi en una cosa inexplicable», sentencia Casadesús, que situa el vestíbul de la sala com una part imprescindible d'aquest

Una representació de 'The second woman'.

funció. Per començar, un parell de bones notícies: el bar del Lliure estarà obert ininterrompudament. I també es repartiran xurros amb xocolata a primera hora de diumenge.

Una mitjana de tres hores

Casadesús reconeix que per al públic pot ser «molt tediós» acompanyar 24 hores Hervás, però anima a fer-ho en diversos moments del dia. Per a això hi ha diversos tipus d'entrades disponibles: unes per a tota la funció amb què pots entrar i sortir; altres que et permeten entrar en una franja determinada; i unes per a aquells que a última hora es decideixin a anar al Lliure a veure part de l'espectacle. Així, el director del Grec explica que en les anteriors representacions en ciutats com Londres la mitjana per espectador és d'unes tres hores. «Te'n pots anar a sopar i tornar i la María segueix allà... Però veus que es van produint canvis», exposa Casadesús, que posa especial èmfasi a convidar el públic a omplir la sala i acompanyar Hervás en les hores més intempestives. «Els que surtin de Razzmatazz a les 4 de la matinada, que vinguin». ■

Estrena de 'RI TE'

Israel Galván, en dansa

▶ De la unió entre el *bailaor* sevillà Israel Galván amb la ballarina i coreògrafa capverdiana Marlene Monteiro Freitas neix *RI TE*, un espectacle de dansa que arriba al Festival Grec després de passar per prestigiosos escenaris europeus. Es tracta d'una proposta, estrenada al Festival d'Automne de París, que és una trobada entre dues maneres de crear que fugen de les convencions i que té alguna cosa de ritual, com apunta el mateix títol en portuguès.

▶ «Gira entorn del retrobament. És un ritual que es va creant entre nosaltres i el públic», va exposar ahir Monteiro Freitas en la presentació de *RI TE*, que es podrà veure –qui tingui entrades, ja que estan esgotades– del 4 al 6 de juliol a la Sala Teatre del CCCB. Galván defineix l'espectacle com «una recerca de l'estar, més que de ballar». «No és un espectacle per anar de gira, és per aprendre, jo en els duos aprofito per aprendre», va afegir ahir. Tots dos es van conèixer el 2015, una trobada que va ser, en paraules de Monteiro Freitas, «una revelació» per a ella perquè es va donar «la connexió de manera natural, fàcil», perquè comparteixen «el que els dona plaer i també petites pors». «El que ens connecta és el ritme», va assegurar Galván.

FESTIVAL D'ESTIU

La mostra de Vilanova i la Geltrú espera acollir un límit de 10.000 assistents per dia a partir d'avui i fins dissabte que ve, amb un selecte cartell d'artistes internacionals i locals.

El Vida fa 10 anys desafiant la «dictadura» dels grans caixets

JORDI BIANCIOTTO
Barcelona

El Vida Festival afronta a partir d'avui i fins dissabte una 10a edició amb un lema en què ha volgut imprimir el caràcter singular i fins i tot heroic que vol transmetre amb la seva programació i la seva manera de fer les coses. El cartell d'aquest any és el de la *10th revolution*, segons anuncia. «Perquè hem aconseguit desenvolupar el projecte sense contradir el nostre concepte inicial, tractant el públic com a persones i no com a unitats, i sostenint-nos en un món en el qual tot el que no creix, decreix», assenyala a aquest diari el director del certamen, Dani Poveda.

Els paràmetres bàsics segueixen ben presents: al recinte de la Masia d'en Cabanyes, a Vilanova i la Geltrú, hi caben fins a 25.000 persones, explica Poveda, però el festival no es planteja acollir-ne més de 10.000 per jornada. Les entrades d'aquest any estan «a prop del *sold out*» pel que fa a divendres i dissabte, i una mica per sota les d'avui. «Desplaçar fora de l'àrea metropolitana de Barcelona tot aquest públic és un autèntic miracle. Podríem haver posat això com a lema, el *10è miracle*. Som una empresa local compromesa amb el territori, sense socis ni inversors capitalistes», segons indica el director, que observa que «hi ha festivals que tenien un encant i que l'han perdut per culpa del creixement, apartant-se de la seva idea primigènia».

Fotos de l'escena

El cartell d'aquest any ofereix reclams internacionals com M.I.A., James Blake, Vance Joy, Ty Segall, Ride i Black Lips, junt amb figures autòctones d'ampli espectre, entre ells Clara Peya (concert inaugural), Los Planetas, Sílvia Pérez Cruz, Alizzz, Julieta, Standstill (reunió d'Enric Montefusco i companyia), El Columpio Asesino, Derbi Motoreta's Burrito Kachimba, Ferran Palau, Mujeres o Guillem Gisbert. Pop amb ressons independents, electrònica *altrock* amb vista al hardcore o a les fusions, cançó d'autor heterodoxa, urbanitats rampants... «Continuem fent fotografies de l'escena», considera Dani Poveda, que també vol posar un accent en talents locals emergents, «com un Socunbohemio que, per la seva proposta sonora, no encaixen amb el circuit de festes majors».

Respecte als protagonistes d'aquest any, el director qualifica també de «miracle» que alguns hagin apostat per Vilanova i la Geltrú. «Encara no entenc per què James Blake ha elegit el Vida i no el Sónar, o el Primavera Sound, o el MadCool», confessa, si bé destaca la importància de «ser cap de cartell del Vida» abans que ocupar una posició inferior en un festival més gran. «Però no ens agrada jugar a la dictadura dels caps de cartell», assegura Poveda. «Cada any, quan anunciem la programació, sentim gent dient 'no conec ningú', i ja està bé així, perquè quan acaba el festival et diuen 'ja tinc el meu nou grup favorit'», afegeix.

Agressions entre festivals

Aquest any, el Vida va mirar de lligar el duo electrònic francès Air. «Però quan vam saber que estaven negociant amb el Sónar vam retirar immediatament la nostra oferta. Admirem molt el Sónar, entenem que ells actuessin allà finalment i no volíem entrar a competir per això i encarir el preu», reflexiona Dani Poveda, que veu una espiral de disfuncions en l'actual lògica del circuit. «S'estan fent molt mal entre els grans festivals amb ofertes estratosfèriques. Ells sabran quin és el seu equilibri. Jo no el trobo ni vull trobar-ho. Per entrar allà hauríem de canviar el format i perdríem la idiosincràsia del festival des dels seus inicis».

Grans reclams de fora i de dins

Tres dels principals noms de l'edició del Vida Festival 2024: de dalt a baix, l'artista multidisciplinària londinenca d'origen tàmil M.IA.; el músic i productor britànic de pop electrònic James Blake i la pianista i cantant catalana Clara Peya.

Un pastís

Dissabte, abans del concert de M.I.A., el Vida escenificarà el seu 10è aniversari «amb un pastís i un videoresum de tots aquests anys». Allà, davant el públic, anunciaran els responsables del festival un dels reclams de cara a l'any que ve. «Un grup que ens ha demanat molta gent i del primer àlbum del qual es compliran 30 anys», avança molt enigmàticament.

Després d'aquesta dècada d'activitat, el públic, la mitjana d'edat del qual està sobre els 33-34 anys, presenta imatges de perfil familiar. «Els nens que venien de la mà dels seus pares, que ja tenen 18 anys i venen pel seu compte, i es troben els seus pares de festa. És una cosa que veig molt als festivals britànics i que és molt bonica», raona Dani Poveda. «I tenim uns 500 nens i adolescents que ja formen part de nostre *target*». La mostra d'aquest any compta amb un pressupost de 2.150.000 euros, dels quals l'aportació pública es limita als 188.000 (un 8,7%) aportats per part de l'Ajuntament de Vilanova, l'ICEC (Generalitat), l'INAEM (Ministeri de Cultura) i la Diputació de Barcelona. ■

(●)
Alex Rivera / Madrid
+ elperiodico.cat /ca/fotos/

Cuore Summer Party, la festassa de l'estiu a Madrid

▶ La revista 'Cuore' va celebrar ahir la segona edició de la Cuore Sumer Party, una divertida festa, que va tenir lloc al Fortuny Home Club, a Madrid, i a la qual van acudir nombroses cares conegudes. A la foto Arantza Sarasola, vicepresidenta de Prensa Ibérica; Araceli Ocaña, directora de 'Cuore', i Javier Moll, president de Prensa Ibérica.

Moda

El segon capítol del projecte expositiu ideat per la Fundació Gala-Dalí i La Roca Village reuneix a Girona les creacions de Dior, Schiaparelli o Dessès que va lluir la dona de Dalí.

Gala Dalí i l'alta costura

LAURA ESTIRADO
Púbol

Conxi Molons

Alguns dels vestits de Gala exposats al castell de Púbol.

Se sol associar el nom de Gala amb quatre paraules: «la musa de Dalí». Però aquesta definició descriu una figura passiva que no té res a veure amb el paper que de veritat va exercir l'artista surrealista russa Elena Ivanovna Diakonova sobre el geni empordanès des que les seves vides es van creuar a Cadaqués el 1929. Ella, llavors casada amb el poeta francès Paul Éluard, va viatjar junt amb René Magritte i Luis Buñuel fins a la Costa Brava per conèixer el joveníssim pintor que havia col·laborat amb el cineasta en el curt surrealista *Un gos andalús*. Tot i que distava entre ells més d'una dècada, la dona lliure, culta i avançada al seu temps va captivar l'artista, i mai més es van separar. Ni en l'àmbit personal, ni en el professional.

És precisament en aquest segon pla, el del pes que va tenir Gala en la carrera del pintor, en el qual incideix i aporta un lluminós focus el projecte expositiu *Gala Dalí. El despertar del mite*, impulsat conjuntament per la Fundació Gala-Dalí i La Roca Village. La idea és descobrir la polièdrica i fascinant personalitat d'una artista amb més cares de les que ens havien explicat («ambiciosa», «interessada», «manipuladora» i «mala mare» –sí, es va desentendre de Cécile, la filla que va tenir amb Éluard, ja que detestava la vida maternal–, eren algunes bondats que li havien adjudicat alguns des d'una òptica obtusa i misògina).

Molt més que musa

«Amb aquest projecte volem visibilitzar una persona que sí que dirigeix, que sí que selecciona, que sí que projecta i que té una acció... i que no és el mateix que la imatge sempre de l'eterna musa», explica Noelia Collado, directora de continguts de l'espai comercial del Vallès Oriental, que ha comissariat el projecte juntament amb Bea Crespo, coordinadora del Centre d'Estudis Dalinians. Segons el parer d'aquesta, «Gala va fer el paper de poli dolent, la representant, la que s'ocupava de la compravenda, i la que posava ordre... Una dona poderosa i ambiciosa a qui es va estigmatitzar per això».

El projecte es desenvolupa simultàniament al castell de Púbol i al Village, i explora totes aquestes facetes de Gala a través de la moda i l'ús intel·lectual i artístic que en va fer. Tal com va explicar Crespo quan al març es va inaugurar el primer capítol de l'exposició, anomenat *Col·lecció primavera-estiu*, «ella a més de dona, musa, també va ser la seva representant i arxivera, a més d'excel·lent relacions públiques, ja que dominava l'art d'atraure l'atenció en una inauguració, reunió o còctel perquè els mitjans parlessin de Dalí».

Ara, l'última casa de Gala (on hi ha les seves restes) acull la segona part de l'exposició *Col·lecció d'alta costura*, que es podrà visitar fins al 22 setembre. L'última entrega, *Col·lecció tardor-hivern*, arribarà al castell a la tardor, i tancarà el seu homenatge.

Si en la primera entrega vam poder veure peces de Givenchy o Pierre Cardin, o la mítica (i atrotinada) camisa marinera de cotó amb què apareix en diversos quadres del geni, ara es mostren vuit autèntiques joies d'alta costura, on el negre i el vermell (color fetitxe de Gala) són els autèntics protagonistes.

La selecció permet fer un recorregut pels grans noms de la història de la moda, des de d'Elsa Schiaparelli fins a Christian Dior, passant per Jean Dessès i Balenciaga. Inclou també peces sense etiqueta, ja que «la imatge de Gala va més enllà de la marca: és el reflex d'una personalitat única i d'un estil genuí, atent a les tendències estilístiques designades per París i al mateix temps fidel a si mateixa», recorden les comissàries.

El viatge de descobriment que comença al castell de Púbol –seu de la col·lecció de moda, però també d'una sèrie de sis fotografies de Jordi Bernadó– continua després a La Roca Village, on l'obra de la pintora Carla Fuentes envaeix les façanes del centre amb una mirada fresca i desenfadada sobre la personalitat indòmita de Gala. ■

22 de juliol de 2024 · 22 h

Teatre Grec

Barcelona Mestissa

Anna Ferrer, Macaco, Momi Maiga,
Nakany Kanté, Niño de Elche, Queralt Lahoz,
Kiki Morente, Las Ninyas del Corro,
Alizzz i Maria Arnal

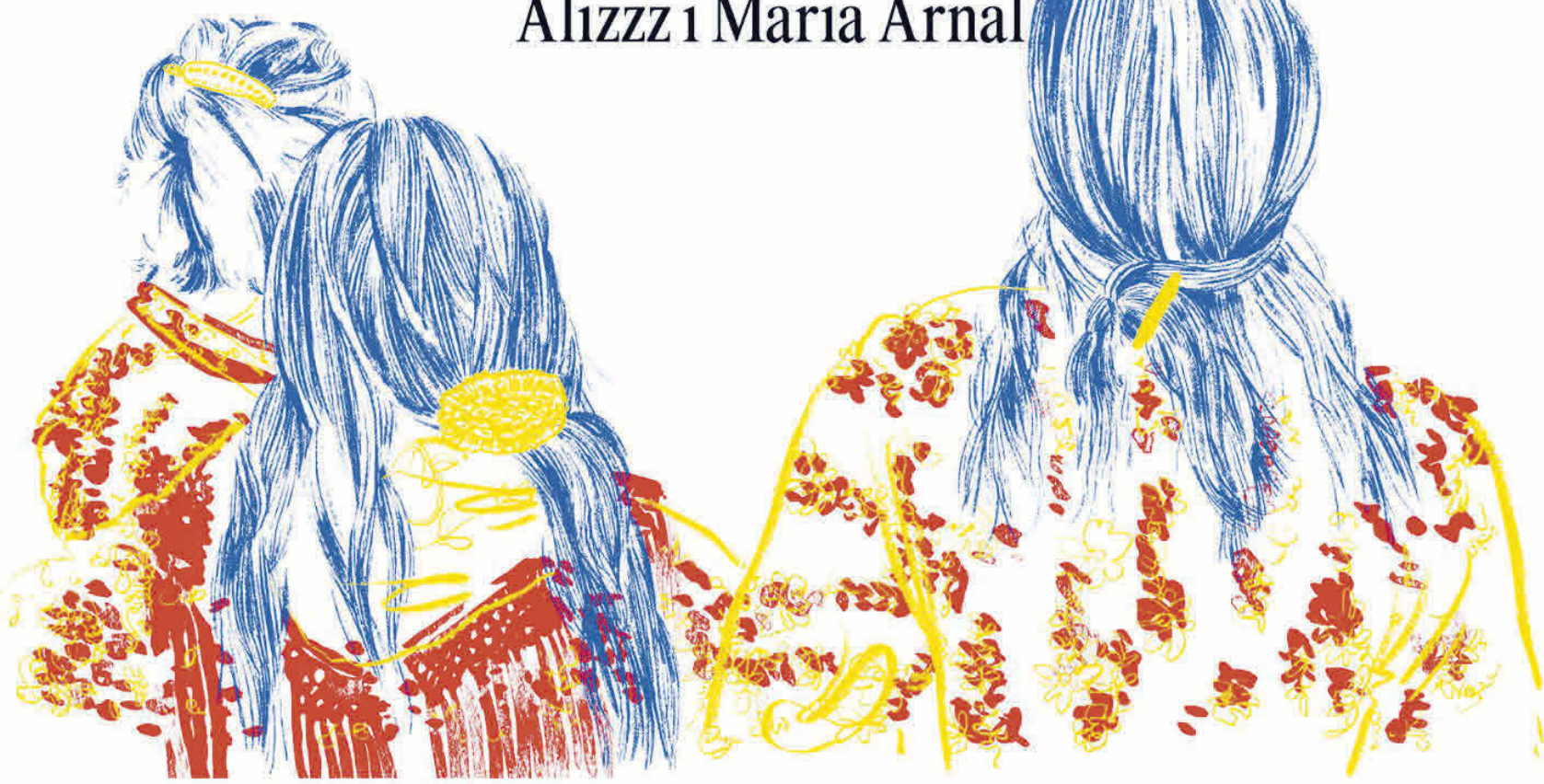

Direcció i direcció artística: **Pol Segarra i Carré i Xavi Buxeda i Marcet** · Direcció musical: **Cristina López Gómez**
Producció: **Cinzia Venier** · Il·luminació i escenografia: **Adrià Pinar** · Interpretació: **Toni Abellán, Uixi Amargós, Andrea Amador, Paula Domínguez, Clara Gorrias, Guillemao, Cristina López, Pol Padrós, Tomàs Pujol i Max Villavecchia** · Disseny gràfic: **131** · Il·lustració: **Lara Costafreda** sobre l'obra "Gitanes a Montjuïc" de **Colita**

Una coproducció de:

TRESC GR&C Festival de Barcelona

Amb la complicitat de:

TALLER DE MÚSICS elPeriódico

Cartellera | Novetats

Tota la cartellera de cinema a cartelera.elperiódico.com

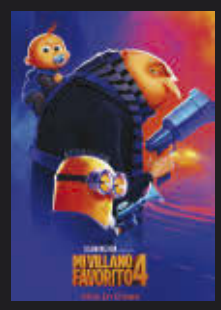

El bus de la vida. D'Ibon Cormenzana. Amb Dani Rovira. ★★
En tierra de santos y pecadores. De Robert Lorenz. Amb Liam Neeson. ★★★
Gru 4, mi villano favorito. De Chris Renaud i Patrick Delage. ★★★
Kill Boy. De Moritz Mohr. Amb Bill Skarsgård. ★★★
Mala persona. De Fer García-Ruiz. Amb Arturo Valls. ★★

A

Amigos imaginarios > De John Krasinski. Amb Ryan Reynolds i John Krasinski. Apta. Estats Units. 2024. Comèdia dramàtica. 104 min.
▶Una nena descobreix que pot veure els amics imaginaris de totes les persones. Amb aquest superpoder a les mans, s'embarca en una aventura màgica. Mooby Arenas, Mooby Balmes (VOSE).

B

Bad Boys: Ride or Die > De Adil El Arbi i Bilall Fallah. Amb Will Smith i Martin Lawrence. 16 Anys. Estats Units. 2024. Acció. 115 min.
▶Els carismàtics policies Mike i Marcus afronten un nou cas després d'escoltar falses acusacions sobre el seu excapità i mentor. Diagonal Mar, SOM Multiespai, Mooby Arenas, Mooby Balmes (VOSE), Mooby Bosque, Yelmo Westfield La Maquinista.

Blondi > De Dolores Fonzi. Amb Dolores Fonzi i Carla Peterson. Apta. Argentina, Espanya, Estats Units. 2023. Drama. 88 min.
▶Blondi i Mirko són ineparables. Els encanta viure junts, escolten la mateixa música, miren les mateixes pel·lícules, els agrada fumar marihuana. Mooby Balmes, Verdi Park.

Bob Marley: One Love > De Reinaldo Marcus Green. Amb Kingsley Ben-Adir i James Norton. 12 Anys. Regne Unit, Estats Units. 2023. Biopic. 104 min.
▶Relat de la vida de Bob Marley i la seva impactant història de superació de l'adversitat. Cinema Maldà (VOSE).

C

Casa en llamas > De Dani de la Orden. Amb Emma Vilarasau i Enric Auquer. 16 Anys. Espanya. 2024. Drama. 110 min.
▶Montse es troba ansiosa de passar un cap de setmana amb tota la família a casa seva a Cadaqués, a la Costa Brava. Cinemes Girona (CAT), Diagonal Mar, SOM Multiespai, Mooby Aribau, Mooby Balmes, Mooby Bosque, Mooby Gran Sarrià, Renoir Floridablanca (VOSE), Verdi (CAT).

Civil War > De Alex Garland. Amb Kirsten Dunst i Wagner Moura. 18 Anys. Estats Units, Regne Unit. 2024. Acció. 109 min.
▶En un futur proper en què Amèrica està sumida en una guerra civil cruenta, un equip de periodistes i fotògrafs de guerra emprèn un viatge trepidant. Mooby Balmes (VOSE).

D

Del revés 2 (Inside Out 2) > De Kelsey Mann. Apta. Estats Units, Japó. 2023. Animació. 96 min.
▶Torna la ment d'una Riley recentment incorporada a l'adolescència, just en el moment en què la Caserna General està patint una sobtada reforma. Cinemes Girona (CAT), Diagonal Mar, SOM Multiespai, Mooby Arenas (Cast.,CAT i VOSE), Mooby Aribau (Cast. i VOSE), Mooby Aribau Cinema (Cast. i VOSE), Mooby Balmes (VOSE), Mooby Bosque (Cast. i VOSE), Mooby Glòries (Cast. i VOSE), Mooby Gran Sarrià (Cast. i VOSE), Renoir Floridablanca (VOSE), Verdi (VOSE), Verdi Kids Barcelona (Cast. i CAT), Yelmo Westfield La Maquinista.

E

El bus de la vida > De Ibon Cormenzana. Amb Dani Rovira i Susana Abaitua. 12 Anys. Espanya, França. 2024. Comèdia musical. 98 min.
▶Andrés viatja a un poble del País Basc per treballar com a professor de música. El primer dia de classe pateix un xiulet fort a l'oïda: és càncer. SOM Multiespai, Renoir Floridablanca, Verdi Park.

El reino del planeta de los simios > De Wes Ball. Amb Owen Teague i Freya Allan. 12 Anys. Estats Units. 2024. Aventura. 145 min.
▶Diverses generacions després del regnat de Cèsar, els simis són l'espècie dominant que viu en harmonia i els humans han quedat apartats. Mooby Balmes (VOSE).

En tierra de santos y pecadores > De Robert Lorenz. Amb Liam Neeson i Ciarán Hinds. 16 Anys. Irlanda. 2023. Acció. 106 min.
▶Irlanda, anys 70. Desitjós de deixar el seu fosc passat enrere, Finbar Murphy porta una vida tranquil·la al petit poble costaner de Glen Colm Cille. SOM Multiespai, Yelmo Westfield La Maquinista.

Ex Maridos > De Noah Pritzker. Amb Griffin Dunne i James Norton. 12 Anys. Estats Units, Mèxic. 2023. Comèdia. 98 min.
▶Els pares de Peter es divorcien després de 65 anys junts; la seva dona l'abandona després de 35 anys de matrimoni. Mooby Gran Sarrià.

F

Fallen Leaves > De Aki Kaurismäki. Amb Alma Pöysti i Alina Tomnikov. 12 Anys. Finlàndia. 2023. Comèdia romàntica. 81 min.
▶Història de dues persones solitàries que es troben per casualitat a la nit de Hèlsinki i intenten trobar el primer, únic i últim amor de les seves vides. Cinema Maldà (VOSE).

Fuera de temporada > De Stéphane Brizé. Amb Guillaume Canet i Alba Rohrwacher. 12 Anys. França. 2023. Drama. 115 min.
▶Mathieu viu a París, mentre que Alice ho fa en una petita ciutat costanera de l'oest de França. Ell és un actor madur; ella, professoa de piano. Renoir Floridablanca (VOSE).

Furiosa: De la saga Mad Max > De George Miller. Amb Anya Taylor-Joy i Chris Hemsworth. 16 Anys. Austràlia. 2024. Ciència ficció. 148 min.
▶En caure el món, la jove Furiosa és arrabassada de l'Indret Verd de Moltes Mares i cau en mans d'una gran horda de motoristes. Mooby Balmes (VOSE), Verdi (VOSE).

G

Garfield: La película > De Mark Dindal. Apta. Estats Units, Regne Unit, Hong Kong. 2024. Animació. 101 min.
▶En Garfield, un gat casolà mandrós i sarcàstic que odia els dilluns i adora la lasanya, es retroba inesperadament amb el seu pare. Mooby Balmes (VOSE), Mooby Bosque.

Gru 4, mi villano favorito > De Chris Renaud i Patrick Delage. Apta. Estats Units. 2024. Animació. 95 min.
▶En Gru i la seva família acullen un nou membre: en Gru Jr., que s'entesta a turmentar el seu pare. Diagonal, Diagonal Mar, SOM Multiespai, Mooby Arenas (Cast.,CAT i VOSE), Mooby Aribau (Cast. i VOSE), Mooby Balmes (VOSE), Mooby Bosque, Mooby Glòries (Cast. i VOSE), Mooby Gran Sarrià (Cast. i VOSE), Verdi (VOSE), Verdi Kids Barcelona (Cast. i CAT), Yelmo Westfield La Maquinista.

H

Haikyu!! La batalla del basurero > De Susumu Mitsunaka. Apta. Japó. 2024. Animació. 85 min.
▶Shoyo Hinata s'uneix al club de vòlei Karasuno High per ser com el seu ídol, un antic jugador dels Karasuno conegut com el Petit Gegant. Mooby Arenas (VOSE).

Hasta el fin del mundo > De Viggo Mortensen. Amb Viggo Mortensen i Vicky Krieps. 12 Anys. Mèxic, Canadà, Dinamarca. 2023. Drama. 129 min.
▶Estats Units, 1860. Vivienne Le Coudy és una dona feroçment independent que s'embarca en una relació amb l'immigrant danès Holger Olsen. Mooby Gran Sarrià (VOSE).

Horizon: An American Saga - Capítulo 1 > De Kevin Costner. Amb Kevin Costner i Sienna Miller. 16 Anys. Estats Units. 2024. Western. 181 min.
▶Una crònica polifacètica que abasta l'expansió i la colonització de l'Oest americà durant la Guerra Civil, explorant l'atractiu del Vell Oest. Diagonal Mar, SOM Multiespai, Mooby Arenas, Mooby Aribau, Mooby Balmes (VOSE), Mooby Bosque, Mooby Glòries, Mooby Gran Sarrià (Cast. i VOSE), Verdi Park (VOSE).

K

Kill Boy > De Moritz Mohr. Amb Bill Skarsgård i Jessica Rothe. 18 Anys. Alemanya, Sud-àfrica, Estats Units. 2023. Acció. 111 min.
▶Boy és un jove sordmut que s'ha d'enfrontar a la matriarca de la trasbalsada família Van del Koy que té tota la població sota el seu jou. Diagonal Mar, SOM Multiespai.

Kinds of Kindness > De Yorgos Lanthimos. Amb Emma Stone i Jesse Plemons. 16 Anys. Irlanda, Estats Units, Regne Unit. 2024. Comèdia negra. 165 min.
▶Faula en forma de tríptic que narra tres històries: la d'un home que intenta agafar les regnes de vida; la d'un policia i la d'una dona. Cinemes Girona (VOSC i VOSE), Diagonal Mar, SOM Multiespai, Mooby Arenas (Cast. i VOSE), Mooby Aribau (VOSE), Mooby Balmes (VOSE), Mooby Bosque (Cast. i VOSE), Mooby Glòries (VOSE), Mooby Gran Sarrià (VOSE), Phenomena (VOSE), Renoir Floridablanca (VOSE), Verdi Park (VOSE), Yelmo Westfield La Maquinista.

L

La casa > De Álex Montoya. Amb David Verdaguer i Luis Callejo. 7 Anys. Espanya. 2024. Drama. 81 min.
▶Després de la mort del seu pare, tres germans es reuneixen a la casa en la qual van passar els estius de la seva infància. Verdi.

La quimera > De Alice Rohrwacher. Amb Josh O'Connor i Carol Duarte. 7 Anys. Itàlia, França, Suïssa. 2023. Drama. 130 min.
▶Per a una banda de lladres de tombes i jaciments arqueològics, la Quimera és somiar deixar de treballar i fer-se rics sense esforç. Verdi Park (VOSE).

La última sesión de Freud > De Matt Brown. Amb Anthony Hopkins i Matthew Goode. 12 Anys. Irlanda, Regne Unit, Estats Units. 2023. Drama històric. 110 min.
▶El cèlebre pare de la psicoanàlisi Sigmund Freud convida a l'icònic autor C.S. Lewis a un debat sobre l'existència de Déu. Mooby Gran Sarrià (Cast. i VOSE), Verdi Park (VOSE).

Los indeseables > De Ladj Ly. Amb Alexis Manenti i Anta Diaw. 12 Anys. França, Bèlgica. 2023. Drama. 105 min.
▶Haby viu amb la família en un bloc deteriorat. Després de la sobtada mort de l'alcalde de la ciutat, Pierre, un metge idealista, pren el comandament. Renoir Floridablanca (VOSE).

M

Mala persona > De Fer García-Ruiz. Amb Arturo Valls i Malena Alterio. 16 Anys. Espanya. 2024. Comèdia. 99 min.
▶El Pepe és un home estimat per tothom sense excepció, és l'àngel del barri. Però un dia rep la terrible notícia, aquella que ningú no vol rebre. SOM Multiespai, Verdi Park.

Memory > De Michel Franco. Amb Jessica Chastain i Peter Sarsgaard. 16 Anys. Mèxic, Estats Units. 2023. Drama. 103 min.
▶Sylvia és treballadora social i porta una vida senzilla i estructurada: la seva filla, la feina i les reunions d'Alcohòlics Anònims. Mooby Gran Sarrià (Cast. i VOSE), Verdi (VOSE).

O

Ooh la la! > De Julien Hervé. Amb Christian Clavier i Didier Bourdon. 7 Anys. França. 2023. Comèdia. 91 min.
▶Alice i François estan a punt de casar-se i decideixen reunir les dues famílies. Per a l'ocasió, han preparat un regal molt especial per als pares. Mooby Gran Sarrià.

P

Pandilla al rescate > De Laurent Bru, Yannick Moulin i Benoît Somville. Apta. França. 2023. Animació. 89 min.
▶Un misteriós superdolent ha cobert la selva amb una escuma rosa que explota al contacte amb l'aigua. Cinemes Texas (CAT).

Perfect Days > De Wim Wenders. Amb Koji Yakusho i Tokio Emoto. 7 Anys. Japó, Alemanya. 2023. Drama. 124 min.
▶Hirayama sembla totalment satisfet amb la seva senzilla vida de netejador de vàters a Tòquio. Gaudeix de la passió per la música i els llibres. Verdi (VOSE).

R

Rivales > De Luca Guadagnino. Amb Zendaya i Mike Faist. 12 Anys. Estats Units. 2023. Drama romàntic. 131 min.
▶Tashi Duncan és una antiga prodigi del tennis convertida en entrenadora i una força de la natura que mai no demana disculpes. Mooby Balmes (VOSE).

S

Segundo premio > De Isaki Lacuesta i Pol Rodríguez. Amb Daniel Ibáñez i Cristalino . 16 Anys. Espanya, França. 2024. Drama. 111 min.
▶Granada, finals dels 90. En plena efervescència artística i cultural, un grup de música indie viu el seu moment més delicat. Renoir Floridablanca.

Shayda > De Noora Niasari. Amb Zar Amir-Ebrahimi i Osamah Sami. 12 Anys. Austràlia. 2023. Drama. 117 min.
▶Shayda, una dona iraniana que viu a Austràlia amb la seva filla, Mona, de 6 anys, troba refugi en un centre d'acollida per a dones maltractades. Renoir Floridablanca (VOSE).

Siempre nos quedará mañana > De Paola Cortellesi. Amb Paola Cortellesi i Valerio Mastandrea. 12 Anys. Itàlia. 2023. Comèdia dramàtica. 118 min.
▶Itàlia, anys 40. És primavera i tota la família està esvalotada per l'imminent compromís de la benvolguda filla gran, Marcella. Cinemes Texas (VOSC), Mooby Bosque, Mooby Gran Sarrià, Verdi Park (VOSE).

T

Third Week > De Jordi Torrent. Amb Ron Barba i Percy Brown. 12 Anys. Espanya, Estats Units. 2023. Drama. 90 min.
▶Alvin, en llibertat provisional, treballa en un taller metal·lúrgic a Staten Island. Tracta de passar desapercebut, evitant la gent del seu passat. Zumzeig Cinema (VOSE).

Tiburón > De Steven Spielberg. Amb Roy Scheider i Robert Shaw. 18 Anys. Estats Units. 1975. Terror. 124 min.
▶A les aigües d'un petit poble costaner de l'est dels Estats Units, un enorme tauró ataca diverses persones. Phenomena (VOSE).

U

Un lugar tranquilo: Día 1 > De Michael Sarnoski. Amb Denis O'Hare i Djimon Hounsou. 12 Anys. Estats Units. 2024. Terror. 100 min.
▶Una dona anomenada Samira transita pels aterridors primers minuts d'una invasió d'alienígenes assedegats de sang i amb orelles ultrasòniques. Diagonal Mar, SOM Multiespai, Mooby Arenas, Mooby Aribau (Cast. i VOSE), Mooby Balmes (VOSE), Mooby Bosque, Mooby Glòries (Cast. i VOSE), Phenomena (VOSE), Verdi (VOSE), Yelmo Westfield La Maquinista.

Un tranvía llamado deseo > De Elia Kazan. Amb Marlon Brando i Vivien Leigh. 18 Anys. Estats Units. 1951. Drama. 122 min.
▶Blanche DuBois visita la seva germana Stella i el seu marit Stanley a Nova Orleans. Filmoteca de Catalunya (VOSC).

V

Vidas perfectas > De Benoît Delhomme. Amb Anne Hathaway i Jessica Chastain. 16 Anys. Estats Units. 2023. Drama. 94 min.
▶Alice i Celine gaudeixen de les seves idíl·liques vides al costat dels seus respectius fills i reeixits marits. Són grans amigues i bones veïnes. Mooby Arenas, Mooby Balmes (VOSE), Mooby Bosque, Mooby Gran Sarrià.

★ Dolenta ★★ Regular ★★★ Bona ★★★★ Obra mestra. **C**: Català. **D**: Digital. **3D**: Tres dimensions. **VOSE**: Versió original subtítols castellà. **VOSC**: Versió original subtítols catalán. **VOSI**: Versió original subtítols anglès

TEATRES

AQUITÀNIA TEATRE
Av. Sarrià 33, Barcelona - info@aquitania-teatre.es. **La tardor no arriba mai** de Dj. a Dg. **Si lo cuentas te mato** Ds. Mario Ezno: **Las aventuras de Manolo Bolaño** Dv.

CONDAL
(Av. Paral·lel 91, 934423132) Grec 2024: fins 7 juliol, Alberto San Juan a **Macho Grita. Crónica de mi propia ignorancia sobre la historia de España**, de dt. a dv. 20 h, ds. 17.30 i 20 h, dg. 18 h. 10, 17 i 24 de juliol **Artemis**. teatrecondal.cat i promentrada.com

GOYA
(Joaquín Costa 68, 933435323) Dins Grec 2024: Lolita Flores és **Poncia**, de dc. a ds. 20 h, dg. 18.30h. teatregoya.cat i promentrada.com

HEARTBREAK HOTEL
Sis hectàrees d'oliveres d'Aina Tur, amb Anna Alarcón i Nao Albet. Del 02/07 al 28/07. Dm a Dv 19:30 Ds 20:00 Dg 12:00 C/Bacardí, 35. BCN Grec Festival www.heartbreakhotel.cat

JOVE TEATRE REGINA
Sèneca,22. T:932181512. Les Nits d'humor del Regina amb **Tian Lara I Óscar Sáenz**. Dv i Ds a les 21h. Més Info i entrades: www.jtregina.com

LA VILLARROEL
(Villarroel 87, 934511234) Fins 7 juliol **L'illa Deserta**, dc. i dj. 20 h, dv. 17.30 i 20h, ds. 17.30 i 20.30 h, dg. 17.30 h. A partir 14 juliol, dins el Grec, **Les Mans i L'off L'enterrador**.lavillarroel.cat i promentrada.com

ROMEA
(Hospital 51, 933015504) Grec 2024: **Tirant Lo Blanc**, de dt. a dv. 20 h, ds. 17.30 i 20.30 h, dg. 18h. teatreromea.cat i promentrada.com

SALA ATRIUM
Festival Grec 24: L'últim dia, de Lluïsa Cunillé. Amb Xavier Albertí i Alejandro Bordanove. De dc. a dg. diferents horaris. C/ Consell de Cent, 435 | 08009 Barcelona. Informació i entrades: www.atrium.cat

TANTARANTANA TEATRE
C/ De Les Flors, 22. Tel 934417022 Sala Baixos22: Àtic i Casa Real presentem **Assajar és de covards la gala**, Dg 7 de juliol a les 19:30. + info a www.tantarantana.com

TEATRE AKADÈMIA
Del 19 de juny al 7 de juliol **Paradise**, de Kae Tempest, dramatúrgia i direcció de Moreno Bernardi. De Dc a Ds a les 20h i Dg a les 18h. Entrades: teatreakademia.cat. C.Buenos Aires, 47-49. BCN. Tlf. 934951447

TEATRE DEL RAVAL
St. Antoni Abat,12. 93.443.39.99. **Circle Mirror Transformation** Dj, 20h. **Oficinats** Dv, 20h. Ds, 18h. **Nomadik Dg**, 12h. Compra d'entrades a teatredelraval.com

TEATRE GAUDÍ BCN
St. Antoni M. Claret 120.T:936035161 Fins 28/07 **La felicidad es un hábito** de Laura Freijo Dj Dv Ds Dg 19h Propera 23/07: **Guitarra quemada, Lorca en el centro** Dt i Dc 20:30h

TEATRE LLIURE: GRÀCIA
93 228 97 47. Montseny, 47. Fontana L3. **Festival Grec 2024: Morir lo hace todo el mundo**, de José y sus Hermanas, fins al 07/07. Temporada 24/25 ja la venda. www.teatrelliure.com, taquilles del teatre, Ticket Rambla i 93 289 27 70

TEATRE LLIURE: MONTJUÏC
Pg. de Sta. Madrona, 40-46 / Pça. Margarida Xirgu 1. Poble Sec L3, Espanya L3-L1. **Festival Grec 2024: Cosas que se olvidan facilmente**, de X. Bobés. Fins al 07/07. **The Second Woman**, de N. Randall i A. Breckon, 06 i 07/07. **Tumbalafusta**, de X. Bobés, La Ruta 40 i P. Matas. 06 i 07/07. Temporada 24/25 ja la venda. www.teatrelliure.com, taquilles del teatre, Ticket Rambla i 93 289 27 70

TEATRE NACIONAL DE CATALUNYA
Pl. de les Arts, 1. Sala Gran: Elizabeth Costello | **J.M. Coetzee**. Ds. 19 h; dg. 18 h. Sala Petita: **What the Foc?!** de Gerardo Salinas i Junior Mthombeni. Dj. a ds. 19h; dg. 18 h. Informació i venda entrades: www.tnc.cat

TEATRE POLIORAMA
(Tel 93 317 75 99. La Rambla, 115). **La Llamada**. Horaris: De dc a dv, 20:30h; Venda d'entrades a teatrepoliorama.com

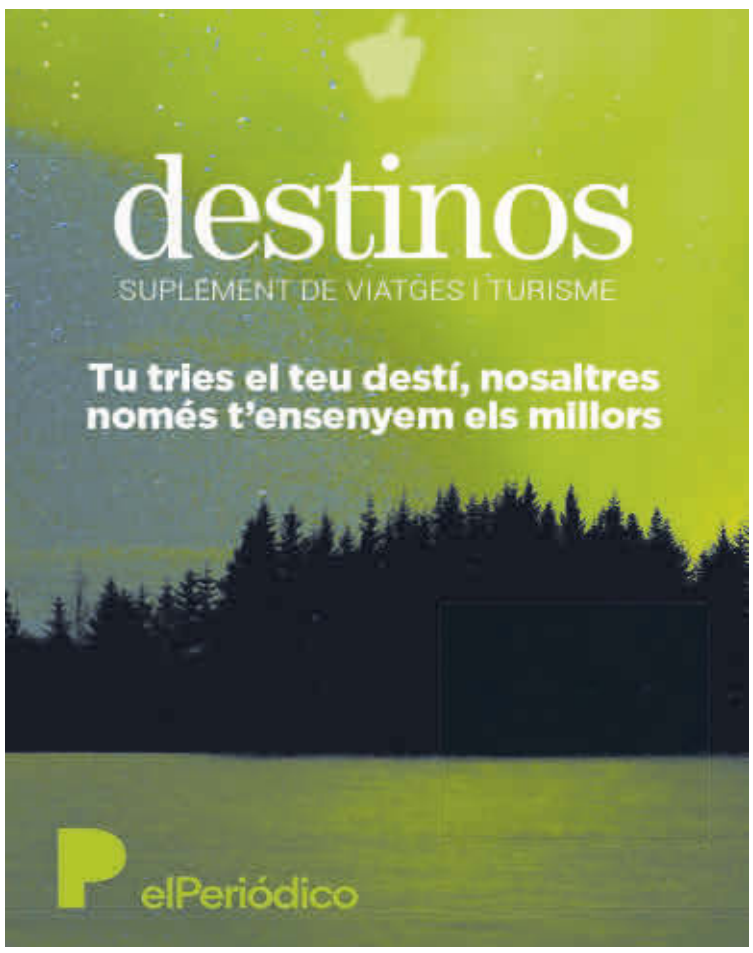

elPeriódico
elperiodico.com/subscriptors
Comunitat P+ de El Periódico
amb la complicitat del
TRESC COMUNITAT DE CULTURA
Fes-te'n soci a: www.tresc.cat

-25%

Talarn Music Experience
19 i 20/07 · Lo Quiosc - Talarn

El Festival Talarn Music Experience és una iniciativa líder en la difusió de la música en viu dins del marc geogràfic del Pallars Jussà. A través de la conjugació de música, paisatge i gastronomia de proximitat, aquest festival ha aconseguit crear una simbiosi única entre l'art i l'entorn natural. Descobreix la programació i no t'ho perdis!

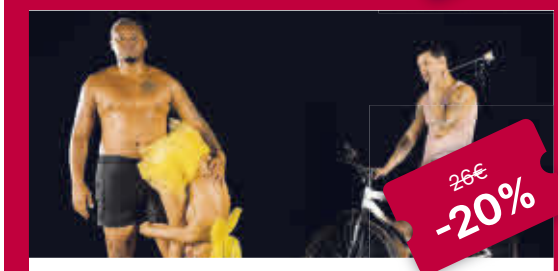
26€ -20%

Alice Ripoll/Zona Franca · Grec Festival
15 i 16 de juliol
Mercat de les Flors
Barcelona

Un viatge per un Brasil urbà, una passejada per un país que reneix de les cendres... Danses urbanes i populars conviuen en una coreografia que convida a deixar-se portar. La companyia està totalment connectada amb el Brasil contemporani i és capaç d'extreure'n les essències amb aquest espectacle.

39€ 19,50€

Nits d'estiu a la Casa Rocamora
Cada dijous fins al 26/09
Casa Rocamora
Barcelona

Descobrirem la Casa Rocamora, palauet isabelí de la segona meitat del segle XIX situat al barri del Putxet. A l'interior de la casa de Manuel Rocamora, col·leccionista incansable, hi podem trobar més de vint col·leccions de ceràmica, pintura, escultura, indumentària, mascarons de proa i autòmats.

exclusiu invitació

'Charada' · Sala Montjuïc
Dilluns 15/07 · Castell de Montjuïc - BCN

Vine al cinema a la fresca a gaudir de 'Charada', una comèdia d'intriga amb pinzellades hitchcockianes, protagonitzada per la fantàstica parella formada per Audrey Hepburn i Cary Grant. A més, abans de veure la pel·lícula, gaudirem del concert de Laura Milazzo Quartet!

exclusiu invitació

Experència Borges
13 de juliol · Mas de Colom - Tàrrega

Des de l'espai de Mas de Colom - Casa Borges; t'oferim la visita "Experiència Borges", un tour per l'interior d'aquesta antiga masia, on a través d'audiovisuals i projeccions immersives es descobreix l'essència d'una marca que conserva els valors de la terra i els projecta al món.

Vols estar al dia de l'agenda cultural?
Subscriu-te als butlletins del TRESC!
Vols més informació? Escaneja'm!
TRESC COMUNITAT DE CULTURA

Avantatges culturals exclusius per a socis TRESC i SUBSCRIPTORS EP

Més ofertes a **elperiodico.com/suscriptores** o a **www.tresc.cat**. Telèfon d'Atenció al Subscriptor **93 222 27 22**

Pilotes fora

Masip tanca les seves xarxes

Enric Masip, assessor del president del Barça, Joan Laporta, va tancar ahir el seu compte d'X després que retuitegés missatges islamòfobs i d'extrema dreta. Masip va dir dimarts a aquest diari que només exposava «situacions rellevants».

Espanya s'acosta a París

La selecció de Scariolo va aconseguir el segon triomf en el Preolímpic de bàsquet contra una combativa Angola (89-81) a València. Espanya disputarà dissabte les semifinals del torneig i diumenge la gran final a la recerca del bitllet definitiu.

EUROCOPA 2024

Marc Cucurella

A l'internacional espanyol i carriler del Chelsea (Alella, 1998) el ruboritza que el comparin amb l'històric defensa del Barça, encara que sigui per la intensitat defensiva o per la vistosa cabellera que es tenyirà de vermell si aconsegueix conquistar l'Eurocopa. Futbolista clau a l'entramat de Luis de la Fuente, atén aquest diari mostrant el seu característic bon humor i llançant un missatge d'optimisme respecte al proper repte: «Si estem al nostre millor nivell, tenim moltes opcions de passar contra Alemanya».

«Queda molt per comparar-me amb Puyol. Ell és una llegenda»

JORDI GIL
Donaueschingen
Enviat especial

Pablo García / RFEF

Marc Cucurella, carriler de la selecció espanyola.

— Va arribar a la concentració sense fer soroll i ara és un dels jugadors de moda d'Espanya...

— Estic content. Que es parli de tu i que sigui per bé, sempre és benvingut. Ha sigut una temporada una mica difícil en el pla personal, però he arribat molt bé i ara estic intentant ajudar l'equip.

— ¿El partit davant Itàlia va canviar la seva carrera o dir això és exagerat?

— Ha sigut un dels millors partits que fins avui m'ha tocat jugar. Estic molt content que em sortís un partit tan bo.

— La UEFA va penjar a les xarxes que vostè estava en mode Puyol. ¿Es poden arribar a comparar?

— No home, per comparar-me amb ell em queda molt. M'agrada, Puyol va ser un gran jugador i un referent, m'agradava molt la seva intensitat i el que aportava a l'equip. Totes aquestes comparacions són bones respectant les distàncies, perquè ell és una llegenda. Tant de bo algun dia m'assembli a nivell de carrera amb ell.

— ¿Li agrada que es parli tant dels seu cabells o l'incomoda?

— M'és ben igual, són coses normals, també hi ha molts mems per aquí... Tot el que es parli i sigui positiu per riure està bé perquè d'alguna manera serveix per desconnectar una miqueta.

— ¿Sempre ha portat la cabellera arrissada?

— Des que era petit. A la meva mare li agradava així, vaig anar creixent amb aquests cabells i així és com s'han quedat.

— ¿No és incòmode per jugar?

— No, no gaire, m'hi he acostumat. Si a un altre li poses els cabells llargs ara, sí que podria molestar-li. Però a mi ja no.

— ¿Potser també li serveix per espantar els davanters?

— Tot suma [somriu]. I si ara em tallés els cabells, crec que ja no seria ben bé el mateix.

— ¿Què farà amb els seus cabells si Espanya guanya l'Eurocopa?

— Tinc poques opcions, me'ls tenyiré de vermell. Crec que em quedaré amb aquesta.

— ¿La seva dona ho acceptarà?

— No sé si ho acceptarà, però li tocarà aguantar-ho [somriu].

— Per cert, ¿com es porta amb tots els 'nens' que hi ha a l'equip?

— Tenim un bon grup, una barreja de joves i veterans. Hi ha moments per a tothom. Els més joves són bastant alegres, i amb la seva innocència t'ajuden a desconnectar per tenir una estona agradable.

— ¿S'ha sumat a la moda TikTok?

— No, quan la meva dona m'embarca amb algun, ho faig. Però aquí no m'ha tocat.

— ¿Ballarà si marca algun gol?

— Tinc alguna proposta. Volen que faci el ball del TikTok, per exemple, però no sé... He de pensar-ho. Primer he de marcar i després faré el que em surti.

— ¿Com és compartir banda esquerra amb Nico Williams, una de les sensacions del torneig?

— És un gran jugador. Està traient tot el seu potencial, és un orgull que estigui al nostre equip, que sigui el nostre company. Amb jugadors així tot és més fàcil.

— ¿El veu preparat per poder fitxar per al Barça?

— Seria un gran fitxatge, però tot depèn de la seva opinió. Jo li foto canya perquè fitxi pel Chelsea.... Al final tot depèn d'ell. És molt jove, de molt recorregut i crec que serà un gran jugador.

Feliz fitxa pel Madrid

El base dominicà de 26 anys Andrés Feliz jugarà al Reial Madrid les tres pròximes temporades. El club blanc ha hagut de pagar al Joventut la clàusula de rescissió, xifrada en mig milió d'euros.

Peleteiro i Jordan, als Jocs

Ana Peleteiro i Jordan Díaz lideren la llista d'atletes seleccionats per Espanya per als Jocs de París que conformen 57 atletes, 31 dones i 26 homes. La llista podria créixer ja que la federació espera possibles renúncies.

El mitjapunta alemany, del Bayern de Múnic, i el davanter espanyol, del Barcelona, icones de Nike i Adidas, han sigut assenyalats per replicar el llegendari duel que han mantingut durant diversos lustres Messi i Cristiano Ronaldo.

El 'hype' de Musiala contra el 'flow' de Lamine

FERMÍN DE LA CALLE
Donaueschingen
Enviat especial

Jamal Musiala no ha parlat amb ningú a Blankenhain, el quarter general dels alemanys en aquesta Eurocopa. Julian Nagelsmann va ordenar donar-li descans absolut, cosa que incloïa no atendre cap mitjà de comunicació ni participar en cap acció publicitària de la *Maanschaft*. El jove havia jugat l'últim mes infiltrant-se amb injeccions i pastilles per combatre el dolor. Així que Nagelsmann va prioritzar la seva recuperació. I el jugador l'hi està agraint a cop de gols. Musiala és l'unicorn alemany. El jugador que Messi va votar com a guanyador en l'elecció del trofeu Kopa 2023, al millor sub 21 del món, per sobre del guanyador, Jude Bellingham.

A l'arribar a la Stuttgart Hauptbahnhof, estació central de trens, diversos cartells recorden: «En aquesta ciutat va néixer Jamal Musiala». Però als set anys va marxar a Anglaterra amb la seva família a causa dels estudis de la seva mare, Carolin. Va jugar a Southampton, es va mudar al Chelsea el 2011 i va marcar quatre gols en el primer partit que va jugar. Una cosa semblant al que va fer Lamine, que en l'entrenament de prova amb el Barça va anotar un triplet i es va quedar a la Masia.

Jamal va ser fitxat el 2019 pel Bayern. Ha batut tots els rècords de precocitat del futbol alemany, cosa que ha portat Lothar Matthaus a qualificar-lo com «el Messi del futur». Musiala, nova icona de Nike, no ha amagat la seva curiositat per Lamine Yamal, estrella d'Adidas. Recentment es va referir al blaugrana en els següents termes en una entrevista al *Münchner Abendzeitung*: «Em va agradar Lamine. M'agraden els jugadors que són forts en situacions d'un contra un, els futbolistes que són valents i fan que el joc sigui bonic. I ell és un d'ells».

Ebrahim Norooz / AP

Lamine Yamal.

Anna Szilagy / Efe / Epa

Jamal Musiala.

Els referents

Si Musiala és Messi, Lamine és Neymar. La plasticitat dels seus moviments, atapeïts de fintes i conats, recorda el brasiler, el seu referent futbolístic al costat de Messi. Lamine, com el carioca, és un altre *freestyler* que se sacseja rivals de sobre amb un moviment en una rajola. La seva admiració per Neymar la comparteix amb el seu gran amic Nico Williams.

El *flow* de Lamine ha seduït tothom, tot i que el jove prodigi és molt més que un habilidós de la pilota. La temporada passada va disputar 50 partits amb el Barcelona, i va repartir 10 assistències i va marcar set gols. Ningú n'havia marcat més de dos abans de complir 17 anys. Ell està jugant aquesta Eurocopa amb 16 encara i no complirà els 17 fins al dia abans de la final de Berlín. Demà, Yamal i Jamal es creuaran en el camp per dilucidar qui té més impacte, el *hype* de Musiala o el *flow* de Lamine. Dos adolescents que es respecten i s'admiren. Molts veuen en ells al binomi que recollirà el testimoni de Cristiano Ronaldo i Messi per convertir-se en els reis del futbol els pròxims lustres. ■

— A vostè li toca marcar Lamine en els entrenaments.
— És increïble, amb la seva edat, com es mou, les decisions que pren... El millor que té és que mai et repeteix la mateixa jugada, va canviant. Per a mi i per a qualsevol defensa és molt complicat frenar-lo.

— ¿Lamine i Nico necessiten molts consells?
— No, el millor que tenen és que van a la seva. Sembla que no els importi res, juguen el partit com si fos un entrenament o amb els amics. Això els fa diferents i poden jugar amb aquella desimboltura i alegria que a la gent li agrada. A més, si estan al teu equip, els disfrutes.

— Contra Alemanya, rival d'Espanya en els quarts de final de demà, ¿tenen menys pressió o els pesa que se'ls consideri favorits?
— Ens és igual. Serà un partit difícil. És l'amfitriona i tindrà molta gent animant, però sabem el que hem de fer. Ens ha anat bé de moment. Si estem al nostre millor nivell, tenim moltes opcions de passar.

— Vostè s'haurà de trobar a la seva banda amb Wirtz o Sané...
— Serà un partit obert, que es pot decidir per detalls. Aquests partits de tu a tu els juguem molt bé. Vam fer dos bons partits contra rivals importants com Croàcia i Itàlia, i hem de corregir el que fallem. Hem de millorar perquè serà un partit exigent. Tant de bo guanyem.

— Va debutar amb el primer equip del Barça a la Copa a Múrcia. Sembla que va triar el moment just per marxar del club blaugrana.
— Estic agraït al Barça. Però si m'hagués quedat potser no hauria tingut la mateixa carrera. Soc molt feliç. En el moment que estava al Barça al bluc hi havia molt bons jugadors. S'intentava aspirar a tot i no es tenia la paciència que hi ha ara. Són coses que passen. Etapes. Tot passa per alguna cosa. ■

Apunt

Els veterans són els joves

Jordi Puntí

Demà arriben els quarts de final de l'Eurocopa i, a excepció d'Itàlia per Suïssa i, potser, Turquia, es diria que s'han classificat els sospitosos habituals. Feia anys que no es veia un quadre tan previsible. El que ja no és tan habitual, i encara menys esperable, és que fins ara el joc vist ha tingut tan poc interès. Només Espanya i, a estones, Alemanya i Eslovàquia, han deixat moments d'un futbol vistós. En el cas d'Espanya, la solidesa de Rodri, Pedri i Cucarella ha ajudat que brillin dos bitxos com Nico Williams i Lamine Yamal, que junts sumen menys anys que els 39 de Cristiano Ronaldo. Una cosa semblant passa amb Musiala i Wirtz a Alemanya, tots dos amb 21 anys, o Saka i Bellingham amb Anglaterra.

De fet, fins ara es pot dir que sembla el món al revés i els veterans de debò són els joves. Els jugadors amb més experiència —Griezmann, Modric o De Bruyne, per exemple— mostren un cansament que potser tingui a veure amb la sobrecàrrega de partits. Fatigues a part, m'atreveixo a arriscar una altra possibilitat de caràcter mental: el desarrelament progressiu de les estrelles més mediàtiques a les grans lligues, que veuen que el seu paper a la selecció porta menys beneficis personals que l'èxit amb el seu propi club. Només els més joves, amb tot per fer i la fantasia intacta, no han patit aquest desgast i juguen amb un entusiasme a l'altura del torneig.

Els atzars del calendari han volgut que es disputin gairebé alhora l'Eurocopa i la Copa Amèrica. Però són dos mons paral·lels. Des de la distància tot sembla més equilibrat a la competició americana. Els quarts de final se'ls disputaran els habituals més alguna sorpresa, com ara Veneçuela i el Canadà, i el protagonisme s'equilibra entre jugadors joves i talents que ja són llegenda als seus països (en alguns casos perquè han tornat després de jugar a Europa). Prenguem com a exemple fàcil les diferències entre els dos grans noms de l'última dècada: els escarafalls i egoismes de Cristiano Ronaldo, que ho vol jugar tot, davant de la discreció i cautela de Messi, conservat entre cotons per a la fase final. La nit i el dia. ■

EUROCOPA 2024

Kai Pfaffenbach / Reuters

Manuel Neuer celebra el segon gol d'Alemanya contra Dinamarca, dissabte passat a Dortmund.

La recuperació del porter del Bayern de Múnic, la fermesa de Naggelsmann i la falta d'arguments de Ter Stegen eliminen el debat sobre la titularitat de la porteria alemanya.

Neuer, indiscutible malgrat tot

JOAN DOMÈNECH
Düsseldorf
Enviat especial

De vegades els debats s'acaben apaivagant perquè no ofereixen cap mena d'escletxa per entaular-se. El de la selecció alemanya i Manuel Neuer ha quedat enterrat, sense cap possibilitat que rebroti fins al final del torneig. I tampoc llavors hi haurà debat si, com sembla, el porter alemany decideix anunciar el seu comiat de la *Mannschaft*, complerts ja els 38 anys.

No existeix debat perquè Neuer s'ha redimit en el torneig dels errors que havia comès i que havien qüestionat la seva permanència en la titularitat. Tres, en concret, van erosionar la credibilitat del porter del Bayern de Múnic, l'edat del qual també suggeria que els vells temps van ser els bons.

Un d'aquests errors va ser el que va tenir contra el Madrid al Bernabéu i que tan car va costar al seu equip, al no aturar una pilota fàcil per a un porter de la seva categoria: va xutar Vinícius i Neuer no va calcular bé el bot de la pilota per blocar-la, que va quedar a mercè de Joselu, que passava per allà, i la va enviar al fons de la xarxa. Fins aquell moment, l'equip muniquès guanyava 0-1 i estava classificat. A continuació, Joselu va marcar el 2-1 i es va obrar un altre miracle blanc en la Champions.

Dos gols encaixats

El tercer error garrafal de Neuer va tenir lloc amb Alemanya, en un amistós preparatori contra Grècia. En aquest cas va ser una pilota rasa que anava botant. Se li va escapar i va aparèixer Masouras per batre'l. El segon l'havia perpetrat quatre dies abans contra Ucraïna: va sortir fins a gairebé el mig del camp per salvar una mala cessió enrere i va voler picar-la per sobre de Dovbyk en un excés de confiança que es va tornar fatal, ja que va entregar la pilota a un jugador ucraïnès. Aquest es va precipitar i va passar la pilota cap al davanter del Girona, la carrera del qual l'havia col·locat en fora de joc.

«Malgrat l'error de Neuer, no deixaré que sorgeixi cap discussió sobre la titularitat a la porteria, inclús si tots intenten iniciar-ne una. Manuel és i continuarà sent el porter titular a l'Eurocopa», va sentenciar Julian Nagelsmann després de la pregunta sobre un hipotètic relleu a la porteria alemanya.

Va començar el torneig i Neuer va semblar recuperar la concentració. Ha encaixat només dos gols. El primer l'hi va endossar Antonio Rüdiger en pròpia porteria contra Escòcia. El segon el va marcar el suís Ndoye, avançant-se al porter i col·locant el 0-1. La redempció de Neuer va culminar contra Dinamarca, amb dues grans intervencions que van evitar sengles gols.

«No he llegit res. Sempre ho he fet així: faig la meva pròpia anàlisi amb els responsables de la selecció. Ho discutim tot, veiem les imatges i avaluem tot basant-nos en això. L'important és la relació de confiança entre els entrenadors, els jugadors i jo,» va explicar Neuer quan va comparèixer a la sala de premsa de Mannheim, on resideix la selecció germànica. El porter va adquirir la condició de titular poc abans del Mundial del 2010. Només l'ha perdut per les lesions, que mai el van privar de participar en quatre Mundials i quatre Eurocopes. L'última, la més greu, es va esdevenir a la tornada de Qatar. En les vacances hivernals es va trencar tíbia i peroné i no va tornar fins a l'octubre del 2023. El 2017 va patir la fractura d'un metatars del peu que el va mantenir diversos mesos de baixa.

Deu anys d'espera

Durant la seva absència ha jugat Marc André ter Stegen, que també va patir els seus contratemps de genoll i esquena amb el Barça. Amb l'afegit de l'època d'angoixa viscuda a la selecció –Hansi Flick va ser acomiadat–, les seves actuacions no van ser tan contundents i convincents per apropiar-se amb fermesa de la titularitat. L'únic que ha perdut Neuer és la condició de capità. Nagelsmann li va entregar el braçalet a Gündogan.

Ter Stegen porta 10 anys a l'ombra de Neuer, dolgut, a més, perquè veu que la popularitat i el corrent d'opinió afavoreixen el seu rival. Corrobora que hi ha bona relació entre tots dos. Però no amaga que li dol haver complert ja 32 anys i pensar que li queda poc temps per portar el número 1 de la *Mannschaft*. «És important que l'equip es mantingui unit, independentment de la posició. Tenim una plantilla gran i bona i les discussions no ens ajudaran», va dir Neuer. ■

El camí de la final

VUITENS DE FINAL

2 ALEMANYA
Ds. 29. 21 h
0 DINAMARCA

4 ESPANYA
Dg. 30. 21 h
1 GEÒRGIA

0/3 PORTUGAL
Dl. 1. 21 h
0/0 ESLOVÈNIA

1 FRANÇA
Dl. 1. 18 h
0 BÈLGICA

QUARTS DE FINAL

ALEMANYA
Dv. 5. 18 h
ESPANYA

PORTUGAL
Dv. 5. 21 h
FRANÇA

SEMIFINAL

Dt. 9. 21 h

FINAL

Dc. 10. 21 h

SEMIFINAL

QUARTS DE FINAL

PAÏSOS BAIXOS
Ds. 6. 21 h
TURQUIA

ANGLATERRA
Ds. 6. 18 h
SUÏSSA

VUITENS DE FINAL

ROMANIA 0
PAÏSOS BAIXOS 3

Dt. 2. 18 h

ÀUSTRIA 1
TURQUA 2

Dt. 2. 21 h

ANGLATERRA 2
ESLOVÀQUIA 1

Dg. 30. 18 h

SUÏSSA 2
ITÀLIA 0

Ds. 29. 18 h

BERLÍN, 14 DE JULIOL

21.00 h

LA RONDA FRANCESA

El ciclista britànic de 39 anys guanya la cinquena etapa i supera amb 35 victòries el rècord d'Eddy Merckx entre els anys 1969 i 1975. Pogacar continua de groc.

Cavendish escriu una altra pàgina històrica a la bíblia del Tour

SERGI LÓPEZ-EGEA
Saint-Vulbas
Enviat especial

A Saint-Vulbas, a 44 quilòmetres al nord-est de Lió, es troba la central nuclear de Bugey, energia atòmica a què ahir es va encomanar Mark Cavendish per escriure una nova pàgina d'història en la ja inflada bíblia del Tour. *Cav*, com el denominen els seus companys, *sir* Mark Simon al Regne Unit, nascut fa 39 anys a l'illa de Man, fet que explica la seva passió per la velocitat sobre una bici, ja és el nou plusmarquista de victòries en la ronda francesa després de superar ni més ni menys que una ànima divina d'aquest esport, Eddy Merckx, que fa 49 anys es va quedar amb 34 triomfs, un menys que l'aconseguit pel corredor britànic en la cinquena etapa d'aquest Tour.

A la mateixa ciutat de Saint-Vulbas, que porta el nom d'un líder feudal medieval que va acabar com a sant per actes heroics al camp de batalla, la pluja donava una treva quan va entrar el pilot a tota pastilla, en una etapa cridada a convertir-se en una guerra entre els herois de l'esprint. Mathieu van der Poel anava tan ràpid que el seu company Jasper Philipsen li va perdre el contacte. Fernando Gaviria, el velocista del Movistar, es buscava la vida mirant de trobar forats que no existien. Era un caos, com quasi sempre en un esprint.

En això va sorgir, amb aquella energia atòmica de vegades tan discutida, Cavendish, oblidant-se que va camí dels 40, per aixecar els braços. Tan fort va esprintar que fins i tot es va carregar el canvi de la bici. Ho va festejar primer sol, després amb els companys de l'Astana i al final amb mig pilot. Tots sabien que havia fet història perquè els rècords esportius, tot i que siguin de Merckx, sempre s'han establert per ser batuts, com un dia, potser llunyà, li passarà a Cavendish tret que Tadej Pogacar, líder del Tour, s'entossudeixi en el contrari i escurci els temps.

Marco Bertorello / AFP

Mark Cavendish celebra el triomf d'etapa, ahir.

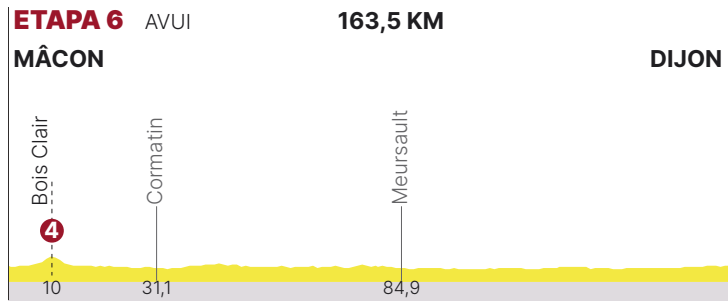

Classificacions

Cinquena etapa

1. M. Cavendish (GBr/Ast)...4.08.46 h
2. J. Philipsen (Bèl/Alp).....m. t.
3. A. Kristoff (Nor/Uno).....m. t.
4. A. De Lie (Bèl/Lotto).....m. t.
5. F. Jakobsen (Nld/Dsm).....m. t.

General

1. T. Pogacar (Esl/UAE)....23.15.24 h
2. R. Evenepoel (Bèl/Sou).....a 45 s
3. J. Vingegaard (Din/Vis).....a 50 s
4. J. Ayuso (Esp/UAE).....a 1.10 min
5. P. Roglic (Esl/Bora).....a 1.14 min

El triomf del 2008

«Va ser una gran aposta estar en aquest Tour. Volia guanyar almenys una etapa i ja ho he aconseguit», va dir content, 16 anys després d'aconseguir la victòria, el 2008, quan va batre en un altre esprint Óscar Freire i Erik Zabel, històrics velocistes i alguna cosa més de principis d'aquest segle. A París, el 2022, es va quedar a les portes de superar Merckx perquè Wout van Aert va sortir al rescat del seu famós compatriota i el va batre als Campos Elisis.

Per sumar la victòria, Cavendish ha rodat cada dia, menys dilluns a Torí amb esprint i ahir camí de Saint-Vulbas, envoltat pels companys de l'Astana. Per a ell, enemistat amb els cims, més que un patiment, tants cops a punt de posar peu a terra, aquest inici tan dur de carrera era com córrer amb una creu sobre l'esquena. En només cinc etapes ja està a 1 hora i 37 minuts de Pogacar.

A Rímini, primer dia del Tour, es mirava si Cavendish no arribaria fora de control i amb ell bona part de l'Astana; Aleksandr Vinokúrov, amo de l'equip, havia donat ordres que s'ho jugaven tot a una carta, que *Cav* batés el rècord de Merckx, que per això continua en actiu, per això fa dos anys que es prepara després que el Quick Step (avui Soudal) no l'alineés el 2022. Per això, va fitxar per l'Astana. ■

TENNIS

El vigent campió del torneig es desfà sense problemes de l'australià Vukic i s'enfrontarà ara al nord-americà Tiafoe.

Alcaraz imposa la seva llei i entra en la tercera ronda de Wimbledon

JAUME PUJOL-GALCERAN
Barcelona

Segon partit i segona victòria clara de Carlos Alcaraz camí de la defensa del seu títol a Wimbledon. La víctima del campió va ser l'australià Aleksandar Vukic, de qui es va desfer ahir per 7-6 (5), 6-2 i 6-2. Només la relaxació en el primer set va embrutar una mica el marcador d'un partit que el tennista murcià va resoldre en 1 hora i 51 minuts. El camí cap a la final del 14 de juliol començarà a empinar-se demà a l'enfrontar-se en tercera ronda al nord-americà Frances Tiafoe.

Des de feia quatre anys Alcaraz tenia un compte pendent amb Vukic, quan l'australià el va eliminar en la fase prèvia de Roland Garros, l'any de la pandèmia de covid. Llavors, amb 17 anys, se li va escapar un *match ball* abans de cedir la victòria. Tot i que aquesta derrota no compta en el cara a cara del circuit ATP, Alcaraz buscava una revenja davant un rival que, als seus 28 anys, mai havia superat una segona ronda en els 12 partits de Grand Slam (4 a Wimbledon) disputats en la seva carrera.

Vukic (69è mundial) es presentava amb bons resultats en aquesta gira d'herba, després d'arribar a semifinals a Eastbourne (derrota contra Taylor Fritz) i quarts a Hertogenbosch (derrota contra Tallon Griekspoor), després de superar la primera ronda de Wimbledon, amb un maratonià partit a cinc sets contra l'austríac Sebastian Ofner. Alcaraz no volia sorpreses i va començar segur i valent per fer el primer *break* (4-2) i avançar-se amb un 5-2 per tancar el primer set sense problemes, en un partit que es va jugar a la segona central, amb el sostre cobert per la pluja.

Matthew Childs / Reuters

Carlos Alcaraz celebra la victòria i la classificació en tercera ronda, ahir.

Tot semblava de cara per al campió de Wimbledon, però, inesperadament, aquest avantatge es va esfumar per la relaxació del tennista murcià davant la facilitat amb què dominava. Va voler donar espectacle, com li agrada, però va cometre errors en moments clau i això ho va aprofitar Vukic per pressionar-lo. Salvat el set, la resta no va tenir gaire més història. Alcaraz va ajustar el seu joc per evitar més ensurts. En un tres i no res es va apuntar la segona mànega i cedint només dos jocs i en tot just mitja hora. El tercer set el va acabar amb un *ace* i cedint només dos jocs. ■

FUTBOL

Vuit de les 22 jugadores (18+4 reserves) convocades per Montse Tomé porten la samarreta blaugrana. Del Reial Madrid n'hi van sis.

ADN Barça per als primers Jocs de la selecció femenina

LAIA BONALS
Barcelona

Queda menys d'un mes perquè Espanya debuti en els seus primers Jocs Olímpics. La selecció dirigida per Montse Tomé s'estrenarà a la capital francesa en una cita olímpica i, per a això, ahir es va fer pública la llista de 18 jugadores (i 4 reserves) que formaran part de l'expedició que viatjarà a París. Set d'elles (i una de les reserves) vesteixen la samarra del Barça.

A la porteria, Tomé segueix amb les seves dues indiscutibles: Cata Coll i Misa Rodríguez. A la defensa compta amb Irene Paredes, Laia Aleixandri, Ona Batlle, Oihane Hernández, Laia Codina i Olga Carmona. Al mig del camp té present i passat blaugrana: Aitana Bonmatí, Teresa Abelleira, Jenni Hermoso, Alexia Putellas i Patri Guijarro, que ha tornat a aquesta concentració amb la selecció espanyola per a aquestes dates. Mariona Caldentey, Lucía García, Eva Navarro, Salma Paralluelo i Athenea del Castillo formaran l'atac del combinat nacional. A més de les 18 futbolistes que conformen la convocatòria oficial, quatre suplents també viatjaran a París. Aquestes són Elene Lete, María Méndez, Vicky López i Alba Redondo.

David Aliaga / Efe

Montse Tomé, ahir a Madrid.

Partits de preparació

Les futbolistes descartades per la seleccionadora nacional per als Jocs Olímpics, però que sí que disputaran els partits de classificació per a l'Eurocopa que resten són Leila Ouahabi, Jana Fernández, Maite Oroz i Inma Gabarro.

Abans de marxar cap a París, la selecció espanyola té dos partits que serviran de preparació per a la cita olímpica. El 17 de juliol, una vegada s'hagin disputat els dos partits de classificació per a l'Eurocopa del 2025 contra la República Txeca i Bèlgica (on Espanya ja està classificada), iniciarà la concentració definitiva de cara als Jocs. L'equip viatjarà a França, concretament a Nantes, el dia 21. ■

Les convocades

Porteres
Cata Coll (FC Barcelona)
Misa Rodríguez (Reial Madrid)
Defenses
Irene Paredes (FC Barcelona)
Laia Alexandri (Manchester City)
Ona Batlle (FC Barcelona)
Oihane Hernández (Reial Madrid)
Laia Codina (Arsenal)
Olga Carmona (Reial Madrid)
Migcampistes
Aitana Bonmatí (FC Barcelona)
Teresa Abelleira (Reial Madrid)
Jenni Hermoso (Tigres)
Patri Guijarro (FC Barcelona)
Alexia Putellas (FC Barcelona)
Davanteres
Mariona Caldentey (Arsenal)
Lucía García (Monterrey)
Eva Navarro (Atlètic)
Salma Paralluelo (FC Barcelona)
Athenea del Castillo (Reial Madrid)
Reserves
Elene Lete (Reial Societat)
María Méndez (Llevant)
Vicky López (FC Barcelona)
Alba Redondo (Reial Madrid)

ANUNCIS OFICIALS

Ajuntament de Barcelona

Institut Municipal d'Urbanisme

Anunci

Exp. 24ru55

La Comissió de Govern, en data 27 de juny de 2024, aprovà, entre d'altres, el següent acord:

«APROVAR definitivament, a l'empara del que estableixen la Disposició Addicional Cinquena apartat 4, b), del Text refós de la Llei d'urbanisme de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, i l'article 36 i següents de la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, la «Declaració d'Àrea de Conservació i Rehabilitació als carrers Ronda de la Guineueta Vella 46-52, Antonio Machado 3, Miguel Hernández 5-9 i Juan Ramon Jiménez 8-12 del barri de Canyelles», al Districte de Nou Barris, a Barcelona, d'iniciativa pública, amb les modificacions respecte al document aprovat inicialment a què fa referència l'informe del Departament de Regeneració Urbana de l'Institut Municipal d'Urbanisme, de data 29 de maig de 2024, que figura a l'expedient i que és dona per reproduït a efectes de motivació. PUBLICAR aquest acord al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona i en un diari dels de més circulació de la província, a la Gaseta Municipal i al Tauler d'Anuncis de l'Ajuntament.»

Contra aquest acord, que posa fi a la via administrativa, és pot interposar bé recurs potestatiu de reposició davant l'òrgan que l'ha adoptat, en el termini d'un mes comptat a partir del dia següent al de la recepció de la present notificació, o bé és pot interposar directament recurs contenciós administratiu davant el Jutjat Contenciós Administratiu de Barcelona, en el termini de dos mesos comptats donis del dia següent a la recepció de la present notificació. Contra la desestimació presumpta del recurs potestatiu de reposició, que s'entendrà produïda un cop transcorregut un mes comptat donis de l'endemà a la seva interposició sense que es n'hagi notificat la resolució expressa, és pot interposar recurs contenciós administratiu a partir del dia següent a aquell en què s'hagi produït la desestimació presumpta.

També és pot interposar qualsevol altre recurs o reclamació que és consideri convenient.

La qual cosa és fa pública per a coneixement general.

Barcelona, 28 de juny de 2024
El secretari general
Jordi Cases i Pallarès

Àrea Metropolitana de Barcelona

Anunci

Exp. 900764/24
El Consell Metropolità de l'Àrea Metropolitana de Barcelona en sessió ordinària celebrada el 25 de juny de 2024, va aprovar inicialment la modificació del preàmbul, dels articles 7, 8, 9, 14, 15, 16, 17 i 18 i de la disposició final del Reglament del servei d'aparcaments segurs de bicicletes complementari als mitjans de transport públic metropolitans (servei Bicibox) i de les clàusules 5 i 6 de les Condicions d'accés i d'utilització del servei d'aparcaments segurs de bicicletes complementari als mitjans de transport públic metropolitans (servei Bicibox) així com la derogació de la clàusula 18 de les Condicions esmentades, que s'annexen al Reglament, i que incorpora també els correccions tipogràfiques, gramaticals o d'estil de tot el seu articulat i clausulat, respectivament.

S'obre un termini d'informació pública de trenta (30) dies hàbils a partir del dia següent al de la publicació d'aquest anunci al Butlletí Oficial de la Província, al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, en un mitjà de comunicació escrita diària i al tauler d'anuncis de l'Àrea Metropolitana de Barcelona als efectes de formular al·legacions i reclamacions contra el projecte.

Entendre aprovada definitivament la modificació del Reglament del servei d'aparcaments segurs de bicicletes complementari als mitjans de transport públic metropolitans (servei Bicibox) i de les Condicions d'accés i d'utilització del servei d'aparcaments segurs de bicicletes complementari als mitjans de transport públic metropolitans (servei Bicibox) si en el termini d'informació pública i audiència no s'hi formulin reclamacions ni suggeriments.

El text íntegre de la modificació del Reglament del servei d'aparcaments segurs de bicicletes complementari als mitjans de transport públic metropolitans (servei Bicibox) i de les Condicions d'accés i d'utilització del servei d'aparcaments segurs de bicicletes complementari als mitjans de transport públic metropolitans (servei Bicibox) està publicat en el Butlletí Oficial de la Província de Barcelona (BOPB) en data 1/7/2024, CVE 202410119100.

Durant el període d'informació pública l' expedient podrà ser consultat a la Secretària General, a la 2a planta de l'edifici A del carrer seixanta-dos (62), número 16, de Barcelona o bé a través de mitjans electrònics, prèvia sol·licitud a través del correu secretariaamb@amb.cat. En ambdós casos heu de sol·licitar la vista a través del correu electrònic secretariaamb@amb.cat.

Barcelona, 1 de juliol de 2024
La secretària accidental, Glòria Vendrell Garrido

Àrea Metropolitana de Barcelona

Anunci

Exp. 901358/23
El Consell Metropolità de l'Àrea Metropolitana de Barcelona en sessió ordinària celebrada el 25 de juny de 2024, va aprovar inicialment les modificacions de les cartes de serveis de biblioteca de l'AMB, de cartografia de base i temàtica del territori metropolità, de va prevèncer i gestió de residus, de parcs metropolitans, de platges metropolitanes, de transport públic urbà i de subministrament d'aigua potable i sanejament d'aigües residuals.

S'obre un termini d'informació pública de trenta (30) dies hàbils a partir del dia següent al de la publicació d'aquest anunci al Butlletí Oficial de la Província, al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, en un mitjà de comunicació escrita diària i al tauler d'anuncis de l'Àrea Metropolitana de Barcelona als efectes de formular al·legacions i reclamacions contra el projecte.

Entendre aprovades definitivament les modificacions de les cartes de serveis si durant el termini d'exposició pública no és presentin al·legacions.

El text íntegre de les modificacions de les esmentades cartes de serveis està publicat en el Butlletí Oficial de la Província de Barcelona (BOPB) en data 28/6/2024, CVE 202410118354.

Durant el període d'informació pública l' expedient podrà ser consultat a la Secretària General, a la 2a planta de l'edifici A del carrer seixanta-dos (62), número 16, de Barcelona o bé a través de mitjans electrònics, prèvia sol·licitud a través del correu secretariaamb@amb.cat. En ambdós casos heu de sol·licitar la vista a través del correu electrònic secretariaamb@amb.cat.

Barcelona, 28 de juny de 2024
La secretària accidental, Glòria Vendrell Garrido

Àrea Metropolitana de Barcelona

Anunci

Exp. 902061/24

El Consell Metropolità de l'Àrea Metropolitana de Barcelona en sessió ordinària celebrada el 25 de juny de 2024, va aprovar inicialment el Pla Especial Estratègic de Subvencions/Inversions pels Ajuntaments Metropolitans 2024-2028, de conformitat amb el previst a l'art. 11.2 RLGS.

S'obre un termini d'informació pública de trenta (30) dies hàbils a partir del dia següent al de la publicació d'aquest anunci al Butlletí Oficial de la Província, al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, en un mitjà de comunicació escrita diària i al tauler d'anuncis de l'Àrea Metropolitana de Barcelona als efectes de formular al·legacions i reclamacions contra el projecte.

Entendre atorgada l'aprovació definitiva del Pla estratègic especial 2024-2028 de subvencions, cas de no presentar-s'hi reclamacions o suggeriments dins del termini d'informació pública.

El text íntegre de l'esmentat Pla estratègic especial 2024-2028 de subvencions està publicat en el Butlletí Oficial de la Província de Barcelona (BOPB) en data 28/6/2024, CVE 202410118392.

Durant el període d'informació pública l' expedient podrà ser consultat a la Secretària General, a la 2a planta de l'edifici A del carrer seixanta-dos (62), número 16, de Barcelona o bé a través de mitjans electrònics, prèvia sol·licitud a través del correu secretariaamb@amb.cat. En ambdós casos heu de sol·licitar la vista a través del correu electrònic secretariaamb@amb.cat.

Barcelona, 28 de juny de 2024
La secretària accidental, Glòria Vendrell Garrido

STS Inversions, Societat Limitada

(Societat absorbent)

Andactius de Projectes, Societat Limitada Societat Unipersonal (Societat absorbida)

Effort Investment, Societat Limitada Societat Unipersonal (Societat absorbida)

Es fa públic que el dia 25 de juny de 2024, la Junta General Extraordinària i Universal de socis de «STS Inversions, Societat Limitada» (Societat absorbent), va acordar la fusió per absorció de les societats «Andactius de Projectes, Societat Limitada», Societat Unipersonal (Societat absorbida), i «Effort Investment, Societat Limitada», Societat Unipersonal (Societat absorbida), amb extinció de les dues societats absorbides i traspàs en bloc a títol universal de tots els béns, drets i obligacions que componen els seus respectius patrimonis a la societat absorbent.

Es fa constar el dret que assisteix als socis i creditors de les societats participants en la fusió d'obtenir el text íntegre dels acords adoptats i dels Balanços de fusió.

Reus, 25 de juny de 2024. Eugeni Grugués Ferrer, Secretari del Consell d'Administració de «STS Inversions, Societat Limitada».

Societat Anònima Lipmes

Societat Unipersonal

En compliment del disposat a l'article 319 del Text Refós de la Llei de Societats de Capital, es comunica que la sòcia única d'aquesta Societat va decidir el dia 1 de juliol de 2024, reduir el capital social en la suma de 3.480– euros, mitjançant l'amortització de 116 accions nominatives, amb el que el capital ha quedat establert després de la reducció en la xifra de 128.460,– euros.

Manresa, a 1 de juliol de 2024.
La Presidenta del Consell d'Administració, Senyora Maria Teresa Graupera Cornet.

Cita olímpica

La cobertura exhaustiva que portarà a terme la plataforma de totes les competicions permetrà viure cada minut de la cita olímpica de manera completament personalitzada.

Max i Eurosport, la imatge dels Jocs

BEGOÑA GONZÁLEZ
París
Enviada especial

Bertrand Guay / AFP

Les anelles olímpiques llueixen a la Torre Eiffel.

París s'està posant les seves millors gales. Per tot arreu hi ha obres, operaris, instal·lacions a mitges i cartells informatius. I és que queden tot just 23 dies perquè a la cita olímpica de la capital francesa acudeixin més de 10.500 atletes de prop de 200 delegacions de tot el món que lluitaran per emportar-se una medalla en alguna de les gairebé 50 disciplines que formen part dels primers Jocs Olímpics europeus des de Londres 2012. Un segle ha hagut d'esperar la Ciutat de la Llum per tornar a allotjar l'esdeveniment més important de l'esport mundial.

La cobertura mediàtica d'un esdeveniment d'aquesta magnitud anirà en la mateixa línia, «massiva», i, segons afirmen des de Max i Eurosport, «exhaustiva». «Emetrem cada minut d'esport que es produeixi perquè totes i cadascuna de les persones que ho vegin se sentin com si fossin a París», diu el cap de continguts i producció de la companyia, Scott Young, ahir durant la presentació de l'enorme dispositiu de cobertura mediàtica dels Jocs. En total, esperen emetre més de 3.600 hores de contingut en directe, en 19 idiomes i adaptat a 47 mercats durant 19 dies perquè no quedi un sol minut sense cobrir.

Equip de luxe

Una de les claus de l'èxit d'aquest dispositiu serà l'«enfocament local d'un contingut global». «Cada país, cada cultura, viu l'esport d'una manera diferent i tot i que els Jocs són els mateixos per a tothom, els transmetrem de maneres diferents adaptades a cada tipus de públic», afegeix el directiu.

Per fer-ho, més enllà dels comentaristes nacionals de cada país, en l'equip d'experts que s'encarregarà de donar veu als Jocs, la retransmissió comptarà amb 98 atletes olímpics. Grans noms de l'esport espanyol com Àlex Corretja, Lydia Valentín, Alberto Contador, Carla Suárez-Navarro, José Javier Hombrados, Cristian Toro i Virginia Torrecilla, entre d'altres, formaran el gran equip d'experts olímpics d'Eurosport que traslladaran tota l'acció de la cita parisenca als espectadors espanyols.

D'altra banda, l'experiència serà aquest any més tecnològica si és possible mitjançant l'aplicació de la intel·ligència artificial (IA) i la realitat augmentada. Repeticions de les jugades en 360 º, continguts generats per IA en temps real, dades en directe per desentranyar els detalls d'algunes competicions menys visuals, la representació d'atletes en temps real mitjançant realitat augmentada o representacions estroboscòpiques per visualitzar els moviments dels atletes seran tan sols algunes de les funcionalitats que es desplegaran aquest estiu en la cobertura.

A més, l'experiència de cada espectador serà 100% personalitzada, perquè més enllà dels dos canals d'Eurosport on s'emetrà tota l'activitat esportiva, a la plataforma *online* cada usuari podrà escollir quins continguts li interessen, configurar alertes de medalla per no perdre-se'n cap i consultar un exhaustiu calendari amb tota l'activitat atlètica de l'esdeveniment olímpic. ■

Nuestros beneficios son los de nuestros accionistas.

UNIVERSO MUJER

Iberdrola incrementa la remuneración a sus accionistas un 11,38 % respecto al ejercicio anterior abonando un dividendo complementario de

0,351 €
BRUTOS POR ACCIÓN

Sistema de Remuneración Iberdrola Retribución Flexible, usted elige o combina.

Puede recibir nuevas acciones:
Una acción nueva por cada 34 derechos de asignación gratuita. Única opción exenta de retención. Es la elección que se aplicará, salvo que usted indique otra diferente.

Puede recibir efectivo mediante dos opciones:
- Solicitando a su entidad la venta de la totalidad o de parte de los derechos de asignación gratuita antes del 17 de julio.
- Solicitando a su entidad el cobro del dividendo complementario de 0,351 € brutos por acción antes del 17 de julio. El pago se realizará el 29 de julio de 2024.

Para más información: 900 100 019 | Iberdrola.com

Este documento no incluye toda la información sobre esta edición del sistema Iberdrola Retribución Flexible. Para más información y para acceder a los términos y condiciones completos de esta edición del sistema, por favor, consulte la página web corporativa www.iberdrola.com o la página web de la Comisión Nacional del Mercado de Valores, www.cnmv.es. La asignación de las nuevas acciones que correspondan al accionista se efectuará libre de gastos y comisiones. No obstante deberá tener en cuenta la fiscalidad de las distintas opciones de acuerdo a sus circunstancias personales, así como los gastos y comisiones que en concepto de administración, de tramitación de órdenes de compraventa de derechos de asignación o cualquier otro concepto, que la entidad en la que estén depositadas sus acciones pudiera libremente establecer de acuerdo con la legislación vigente.

Iberdrola

SÈRIES

Treball policial, boxa i vida familiar a Lapònia

Aterrem a Lapònia amb aquesta sèrie policíaca d'origen finlandès. Acompanyarem a la inspectora local Maria Pudas (Saara Kotkaniemi), excampeona mundial de boxa. Al costat del seu col·lega Samu (Karim Rapatti), abordaran casos criminals en els sorprenents paisatges nòrdics. Quan el pare de Maria s'embulla en problemes financers, ella es veu forçada a tornar al quadrilàter per a obtenir diners i saldar deutes. La boxejadora utilitzarà l'humor com a eina per a enfrontar-se al seu desafiador i estressant labor resolent crims, al mateix temps que equilibra el seu retorn a la boxa i la seva vida familiar. Cada episodi s'enfoca a resoldre un cas.

Puños de hielo

Finlàndia, 2023
Drama, Crim
AMC Selekt
60 min.
(T1. 8 cap.)

Una comèdia sobrenatural de Berto Romero

El otro lado

Espanya, 2023
Comèdia
Movistar Plus +
30 min.
(T1. 6 cap.)

Humorista i actor, Berto Romero es submergeix en l'intrigant món de l'horror comedy. Nacho Nieto, un reporter especialitzat en fenòmens paranormals, travessa el seu pitjor moment tant en l'ambit professional com en el personal. Després d'un intent de suïcidi que no va tenir èxit, torna a la vida acompanyat per l'esperit del seu mentor, el Dr. Estrada, un llegendari comunicador de misteri que va morir fa més de dues dècades. En aquest instant, es veu embolicat en un intens cas de poltergeist en un apartament a les afores de Barcelona, situat al carrer Cardenal Cardona. Aquest podria ser el cas paranormal més significatiu dels últims anys.

Una comèdia molt dolça

En aquesta sèrie mexicana coneixem a Candy (Cassandra Sánchez Navarro), una jove tímida que, no obstant això, té un do natural per a la cuina. Les seves habilitats culinàries seran posades a prova quan participa en un programa de telerealitat que cerca al millor xef del país. Candy se submergeix així en el vertiginós món de l'espectacle. Els desafiaments i les amistats que troba en aquest viatge li ensenyaran valuoses lliçons de vida que haurà de posar en pràctica si vol ser la millor. Aquesta dolça comèdia celebra els plaers de la vida, com l'amor, l'amistat, el riure i, per descomptat, el menjar. Candy Cruz tracta sobre complir somnis i enfrontar-se a nous desafiaments.

Candy Cruz

Mèxic, 2023
Comèdia, Gastronomia
MAX
40 min.
(T1. 10 cap.)

Entretinguda aventura de pirates

El capitán Barbanegra

Estats Units, 2006
Acció. Aventures
Prime Video, Filmin
90 min.
(T1. 2 cap.)

Agnus MacFayden encarna el capità Barbanegra en aquesta minisèrie de pirates que compta amb Jessica Chastain en el repartiment. Caribe. 1777. El tinent Robert Maynard, de la Marina Reial, patrulla els mars oferint als pirates una amnistia perquè abandonin la seva vida delictiva. En arribar a les Antilles, haurà d'enfrontar-se al més temut i ferotge de tots els corsaris: Barbanegra, que en aquest moment està cercant el tresor del Capità Kidd. La sèrie retrata la controvèrsia que causa la presència de Barbanegra al port de New Providence, especialment per al governador Charles Eden i la seva filla adoptiva Charlotte, a qui Maynard ha proposat matrimoni.

LES PEL·LÍCULES DE TV

Trece días
22.00 hores. | PARAMOUNT

Film de l'any 2000, dirigit per Roger Donaldson.

De Roger Donaldson. Amb Shawn Driscoll, Kevin Costner, Drake Cook, Lucinda Jenney, Caitlin Wachs, Jon Foster, Matthew Dunn. EUA, 2000. Suspens, 145 minuts
▶En plena Guerra Freda, l'administració Kennedy s'enfronta a l'amenaça soviètica dels míssils a Cuba, capaços d'arribar en qüestió de minuts a la costa Est dels Estats Units.

La conspiración de noviembre
22.30 hores. | BE MAD

Pierce Brosnan en una escena de la pel·lícula.

De Roger Donaldson. Amb Pierce Brosnan, Luke Bracey, Olga Kurylenko, Eliza Taylor, Caterina Scorsone, Bill Smitrovich, Will Patton. EUA, 2014. Suspens, 108 minuts
▶Peter Devereaux, exagent de la CIA extremadament perillós i altament entrenat, és persuadit per sortir del seu tranquil retir per realitzar una missió molt personal: ha de protegir una testimoni molt valuosa, Alice Fournier, que podria revelar la veritat que hi ha al darrere d'un antic cas de conspiració.

En tierra peligrosa
22.30 hores. | LA SEXTA

Steven Seagal dirigeix i protagonitza aquesta pel·lícula.

D'Steven Seagal. Amb Steven Seagal, Michael Caine, Joan Chen, John McGinley, R. Lee Ermey. EUA, 1994. Acció, 101 minuts
▶A les plataformes de petroli d'Alaska, Forrest Taft lluita contra els incendis que sorgeixen als pous. A més, el Forrest s'enfronta al president de la companyia, Michael Jennings, que posa en perill el medi ambient.

Mañana es hoy
22.50 hores. | TVE-1

Comèdia del 2022 dirigida per Nacho G. Velilla.

De Nacho G. Velilla. Amb Carmen Machi, Javier Gutiérrez, Silvia Abril, Carla Díaz, Pepón Nieto. Espanya, 2022. Comèdia, minuts
▶Estiu de 1991. La família Gaspar comença les seves vacances a la platja; però, després de discutir amb el seu pare, la Lulu decideix fugir amb el seu xicot. Mentrestant, una tempesta elèctrica sorprèn la resta de la família a bord d'un patí de pedals. Quan aconsegueixen tornar a la costa, descobreixen que han viatjat a l'any 2022, un futur forassenyat ple de telèfons intel·ligents, selfies i música trap.

El regreso de la momia
22.55 hores. | FDF

Segona entrega de la saga protagonitzada per Brendan Fraser.

D'Stephen Sommers. Amb Brendan Fraser, Rachel Weisz, John Hannah, Arnold Vosloo. EUA, 2001. Aventura, 130 minuts
▶Després de 10 anys de pau al món, la temible mòmia torna a trepitjar la Terra cridada per la reencarnació d'Ank-Su-Namun.

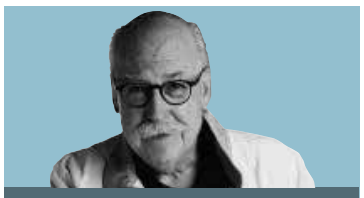

TU I JO SOM TRES
FERRAN MONEGAL

Amapola

Està emetent Antena 3 la sèrie *La vida prometida*, que va oferir la RAI a Itàlia entre el 2018 i el 2020. Aquí porten ja tres capítols dels quatre que conformen la primera temporada. Seria d'agrair que també ens oferissin les tres entregues de la segona etapa, perquè es tracta d'un treball –dirigit per Ricky Tognazzi, fill d'Ugo Tognazzi– que val la pena visionar i disfrutar.

Discorre l'acció, anys 30, entre Sicília, Nàpols i Nova York. És el retrat d'una mare, dona d'enorme coratge, que es veu forçada a fugir amb els seus fills als Estats Units perquè un mafiós assassí sicilià li fa la vida insuportable. És la Carmela (*Carmè*), interpretada per l'actriu Luisa Ranieri. Destrossada per la misèria i la criminalitat de les màfies, arriba a Nova York, i també pateix allà, a Little Italy, la urpada de *La mà negra*. «Prefereixo vendre els meus ulls perquè amb tu només em serveixen per plorar», li diu, desesperada, a un dels seus fills

Lina Sastri a 'La vida prometida' (Antena 3 TV).

que ha caigut a la xarxa dels mafiosos. Al costat de la Ranieri com a actriu principal, voldria destacar la formidable actuació de Lina Sastri com a propietària d'una desballestada casa d'hostes de Nàpols.

¡Ah! Lina Sastri és molt gran. Com a actriu i com a cantant. Als 73 anys continua sent una de les veus més arrelades en el que s'ha anomenat la Canzone Napulitana, a l'altura de Roberto Múrolo, Mario Merola, Sergio Bruni o Peppino di Capri. Aquí, el seu paper de la senyora Su (Assunta) és molt més que això que en diuen «una actriu secundària». La seva força interpretativa, el seu temperament escènic, desborda la pantalla. Aquesta producció televisiva té un regust innegable a *Hi havia una vegada a Amèrica,* la pel·lícula de Sergio Leone de 1984. Comparteixen un dels temes musicals de fons, la cançó *Amapola*, que a la pel·lícula de Leone és en versió simfònica d'Ennio Morricone i que aquí està cantada, profundament, intensament, a càrrec de Rossana Casale.

Amapola és un tema extraordinari. El va compondre el gadità José M. Lacalle, autor pràcticament desconegut a Cadis. Va marxar quan era adolescent a Cuba i després als Estats Units, i ja no va tornar mai. La seva *Amapola*, tant en la versió de Morricone com en la cantada per Casale, ens traspassa l'ànima. A l'estiu televisiu, tan ple de rescalfats i concursos insubstancials, la sèrie *La vita promessa* és un bon lloc per refugiar-nos. ■

Aigües de Barcelona
La gestió responsable
Fem més de 30 controls de qualitat cada 5 minuts.
Així garantim la millor aigua per a tu i per al planeta

LA 1

6.00 Telediario matinal.
Amb Sirún Demirjian i Álex Barreiro.
8.00 La hora de La 1.
10.40 Mañaneros.
14.00 L'informatiu.
Amb Aina Galduf.
14.10 Ahora o nunca verano.
15.00 Telediario 1.
Amb Alejandra Herranz. Esports: Ana Ibáñez.
15.50 L'informatiu.
Amb Aina Galduf.
16.15 El tiempo.
16.30 Salón de té La Moderna.
17.30 La Promesa.
18.30 El cazador stars.
Amb Gorka Rodríguez.
19.30 El cazador.
Amb Rodrigo Vázquez.
20.30 Aquí la Tierra.
21.00 Telediario 2.
21.55 4 estrellas.
Los hackers de Vera.
22.50 Nuestro cine.
Mañana es hoy.
0.30 Cartelera.
0.35 Cine.
Dolor y gloria.

TV3

6.00 Notícies 3/24.
8.00 Els matins.
10.30 Tot es mou.
13.50 Telenotícies comarques.
Amb Pere Bosch.
14.30 Telenotícies migdia.
Amb Raquel Sans i Xavi Coral. Esports: Francesc Mauri.
15.35 Cuines
16.00 Com si fos ahir.
16.40 El Paradís de les Senyores.
17.25 Planta baixa.
19.00 Atrapa'm si pots.
Amb Llucià Ferrer.
20.05 Tens un minut?
Amb Núria Marín.
21.00 Telenotícies vespre.
Amb Carles Costa. Esports: Jofre Janué.
22.10 Polònia.
22.45 Asfalt.
Taxi i La núvia.
23.15 Nervi.
0.30 Més 324
2.55 Copa Amèrica.
Argentina-Ecuador.

ANTENA 3

8.55 Espejo público.
13.20 Cocina abierta con Karlos Arguiñano.
13.45 La ruleta de la suerte.
15.00 Antena 3 Noticias 1.
15.30 Deportes.
15.35 El tiempo.
15.45 Sueños de libertad.
17.00 Pecado original.
18.00 Y ahora Sonsoles.
20.00 Pasapalabra.
21.00 Antena 3 Noticias 2.
Amb Vicente Vallés i Esther Vaquero.

21.30 Deportes.
21.35 El tiempo.
21.45 El hormiguero 3.0.
22.45 La vida prometida.
0.45 Cine.
Una extraña en la familia.

CUATRO

7.00 Love Shopping TV Cuatro.
7.30 ¡Toma salami!
8.25 Callejeros viajeros.
- Sídney.
- Nueva Zelanda.
10.20 Viajeros Cuatro.
11.30 En boca de todos.
14.00 Noticias Cuatro.
Amb Alba Lago.
14.55 ElDesmarque Cuatro.
Amb Manu Carreño.
15.10 El tiempo.
15.30 Todo es mentira.
Amb Marta Flich i Pablo González Batista.
18.30 Tiempo al tiempo.
19.55 Noticias Cuatro.
Amb Diego Losada.
20.40 ElDesmarque Cuatro.
Amb Ricardo Reyes.
21.00 El tiempo.
21.10 First Dates
22.50 Horizonte.
1.55 En el punto de mira.
2.35 The Game Show.
3.20 En el punto de mira.
5.30 Puro Cuatro.

TELE 5

6.10 Reacción en cadena.
Amb Ion Aramendi.
7.00 Informativos Telecinco.
Amb Carme Chaparro, Laila Jiménez i Arancha Morales.
8.55 La mirada crítica.
10.30 Vamos a ver.
15.00 Informativos Telecinco.
Amb Ángeles Blanco.
15.25 ElDesmarque Telecinco.
Amb Lucía Taboada.
15.40 El tiempo.
15.50 Así es la vida.
17.00 TardeAR.
20.00 Reacción en cadena.
21.00 Informativos Telecinco.
Amb Carlos Franganillo.
21.35 ElDesmarque Telecinco.
21.50 El tiempo.
22.00 Supervivientes All Stars.
1.55 Casino Gran Madrid Online Show.
2.25 Supervivientes All Stars. Diario.
2.55 El horóscopo de Esperanza Gracia.
Amb Esperanza Gracia.

LA SEXTA

7.00 Previo Aruser@s.
9.00 Aruser@s.
11.00 Al rojo vivo.
14.30 La Sexta noticias 1ª edición.
15.15 Jugones.
15.30 La Sexta meteo.
15.45 Zapeando.
17.15 Más vale tarde.
20.00 La Sexta noticias 2ª edición.
21.00 La Sexta Clave.
21.20 La Sexta meteo.
21.25 La Sexta deportes.

21.30 El intermedio Summertime.
22.30 El taquillazo.
En tierra peligrosa.
0.50 Cine.
Supercíclon.

LA 2

09.05 Pueblo de Dios. **09.30** Aquí hay trabajo. **09.55** Guardianes del patrimonio. **10.25** Arqueomanía. **10.55** Documenta2. *Frente cósmico: Estallidos de rayos Gamma.* **11.45** Al filo de lo imposible. **12.20** Mañanas de cine. *Gentleman Jo.* **13.50** El Camino del Cid: diario de una ciclista. **14.25** Las rutas de Verónica. **15.20** Saber y ganar. **16.05** Tour de France. **17.55** Turisme rural al món. **18.25** L'altaveu d'estiu. **18.50** El Paraíso de las Señoras. **19.30** El Paraíso de las Señoras. **20.05** ¡Cómo nos reímos! Xpress. **20.25** La 2 express. **20.30** Diario de un nómada. Las huellas de Gengis Khan. **21.00** Diario de un nómada. Las huellas de Gengis Khan. **21.30** Cifras y letras. **22.00** ¡Cómo nos reímos! **22.55** En primicia. **23.50** Documentos TV. **23.50** Bajo un cielo envenenado. **00.50** Cine. *Voiceless, el genocidio silenciado.* **02.30** Conciertos de Radio 3.

SX3

20.45 Campus 12. *Ep. 2.47*; *Ep. 2.48.***21.10** El detectiu Conan. **21.55** El gran dictat. Presenta Òscar Dalmau. **22.20** Marcians. Presentan Júlia Bertran, Jofre Font. **22.40** Tot el temps del món. Presenta Anna Guitart. **23.20** La família FIFA: una història d'amor. **00.20** Veus de l'alliberament. *L'alliberament de Brussel·les i Anvers.* **01.15** Gran reserva. **03.00** Afers exteriors. *Mèxic*; *Costa Rica*; *Els Estats Units.*

CLAN

17.52 El gran show de Baby Shark. **18.14** Petronix. **18.38** Las pistas de Blue y tú. **19.00** Los Pitufos. **19.24** Polinópolis. **19.46** Tara Duncan. **19.58** Tara Duncan. **20.09** Pat, el perro. **20.25** Los superminihéroes. **20.47** Héroes a medias. **20.59** Los Argonautas y la moneda de oro. **21.21** Bob Esponja. **21.44** Samuel. **21.49** Las Hathaways entre fantasmas. **22.11** Las Hathaways entre fantasmas.

BETEVÉ

11.05 Territori Groupie. **11.40** Terra fèrtil. **12.15** Cinema d'estiu. *El sastre de Panamá.* **14.00** BTV Notícies migdia. **14.30** La porteria. **15.30** Punt de mira. *Diego Maradona.* **17.35** Plaça Tísner Collection. **17.55** L'hora del podcast. **18.30** Via 15. **19.30** BTV Notícies vespre. **19.55** El temps. **20.00** Va passar aquí. **20.35** Cinema d'estiu. *Todo lo que brilla.* **22.15** Orient Express. *God's gift.* **23.30** La porteria. **00.30** Vist des del cel.

33

16.29 LooLoo Kids. **16.41** La fàbrica de somnis dels germans constructors. **16.51** Els mixets. **17.10** El Mic i els seus amics. **17.21** Pirata i Capitano. **17.43** Titó. **17.56** Mascotes sapastres. **18.03** Robin Hood, el trapella de Sherwood. **18.27** Leo da Vinci. **18.52** Trollhunters: Contes d'Arcàdia. **19.15** Projecte Beta. **19.25** Mascotes sapastres. **19.37** Kuroko i el bàsquet. **20.00** Haikyu!!

elPeriódico

El Periódico de Catalunya, SL. Tel: 93 265 53 53. Subscripcions i atenció al lector: 93 222 27 22. Atenció al punt de venda: 93 222 56 66. El Periódico de Catalunya, SL. es reserva tots els drets sobre els continguts d'EL PERIÓDICO, els suplements i qualsevol producte de venda conjunta, sense que es puguin reproduir ni transmetre a altres mitjans de comunicació, totalment o parcialment, sense prèvia autorització escrita. Difusió controlada per l'OJD.

Any XLVI.
Número 16.360.
ISSN 1578-746X.
D.L.: B 36.860 - 1978

Llimona & vinagre

Itamar Ben Gvir

MINISTRE ISRAELIÀ DE SEGURETAT NACIONAL

PER JOSÉ MARÍA DE LOMA

Els trets, al cap

Amir Cohen / Reuters

Té aspecte del típic nen insolent, antipàtic, pocatraça, una mica rabassut i pedant, que ni tan sols treu bones notes, que ningú tria al pati per anar amb el seu equip de futbol. Ressentit, se'n va a un racó a robar el berenar d'algú i es dedica a elucubrar venjances. I a pensar com exterminar el que ha portat la pilota, el professor i l'hàbil futboler que s'asseu al pupitre del costat. N'hi ha molts així, però afortunadament no tots trien refugiar-se en el nacionalisme canalla. Es diu Itamar Ben Gvir i és el ministre israelià de Seguretat Nacional i líder del partit de dreta radical Otzma Yehudit (Poder Jueu), que té 6 escons dels 64 que componen la majoria governamental. I ha afirmat que s'haurien de disparar bales al cap dels presoners palestins, en comptes de donar-los més menjar.

Ja el 2003 va proposar una llei de pena de mort només per a palestins, norma que va arribar a ser considerada al Parlament israelià, tot i que no va arribar al que es denomina *tercera lectura*, que hauria suposat la seva validació. Ben Gvir és un odi amb cames. Advocat nascut el 1976, està casat i té cinc fills. S'ha enfrontat a nombroses causes judicials i s'ha vist enredat en incidents violents.

Antiarabisme

No l'anomenarem *taral·lirot*, no sigui que per a algun lector aquest adjectiu tingui connotacions simpàtiques. Alguns mitjans israelians recorden amb freqüència que Ben Gvir tenia una fotografia de Baruch Goldstein, que va massacrar 29 musulmans a la Tomba dels Patriarques el 1994, penjada a casa seva. Fill d'un jueu iraquià i una jueva kurda, propugna l'antiarabisme i pertany al Govern més ultra –i genocida– que mai hi hagi hagut a Israel. Un Govern en el qual, per fortuna, la seva tendència, fins i tot sent molt conservador, no és la majoritària.

Usualment, defensa colons jueus en la seva qualitat de lletrat i també joves que protagonitzen agressions a palestins. En no poques ocasions també ha protagonitzat incursions provocadores en barris àrabs de ciutats com Jerusalem. Ben Gvir controla des de la seva cartera ministerial la policia. I

Ben Gvir, advocat de professió i líder del partit de dreta radical Otzma Yehudit (Poder Jueu).

hi interfereix amb assiduïtat. Sonor va ser l'escàndol que va protagonitzar enviant una carta al cap policial israelià dient-li que no estava d'acord amb la seva manera de dirigir el cos. L'oposició va bramar, però això només va provocar el somriure del nostre protagonista, que creu que la policia és molt tova quan reprimeix a Tel Aviv les protestes contra la guerra de Gaza. En el seu ànim hi ha que es faciliti i es desburocratitzi la concessió de llicències d'armes per als colons jueus però no només per a ells.

Recordarem les seves paraules, les que motiven aquest text i el porten a formar part de a l'actualitat mundial i mediàtica. Per si de cas no les ha captat vostè al principi de l'article per irrupció de publicitat, distracció cafetera, inoportuna interpel·lació del seu cap o abrasiva arribada d'un whatsap: «Em pregunten si els presos palestins han de rebre menjar... i jo dic que els presoners palestins han de ser assassinats d'un tret al cap».

Així, en un comunicat que va ser televisat. Un comunicat. O sigui, res d'un sobreescalfament. Una cosa meditada. Israel tenia tot el dret del món a la legítima defensa després de l'atac terrorista que va patir, però la resposta és desmesurada, genocida i horripilant. Els seus ideòlegs són gent com Ben Gvir, que fa indefensable la política d'Israel per molt que hagi sigut una democràcia envoltada d'autocràcies.

Pitjor que un bocamoll

Gent que callada sembla un inofensiu empleat de banca amb ganes de reesmorzar a la cafeteria de la cantonada quan vostè acabi de preguntar per la domiciliació de la nòmina o els avantatges de contractar una assegurança de defunció. Però no és així. I va camí de representar una gran part dels israelians. Tant de bo fos només un bocamoll. És pitjor. És partidari de l'acció. I l'exerceix.

El món conté la respiració, però ell no controla la seva verborrea. «No podem permetre que dones i nens s'acostin a la frontera... Qualsevol que s'hi acosti ha de rebre un tret». Els populistes, extremistes i facciosos europeus, i nord-americans, són angelets de la guarda en comparació amb aquests. Encara que si arriben al poder potser comprovarem que no hi ha tanta diferència. ■

Amb el suport de: Generalitat de Catalunya Departament de la Presidència

16360
8 420565 004008